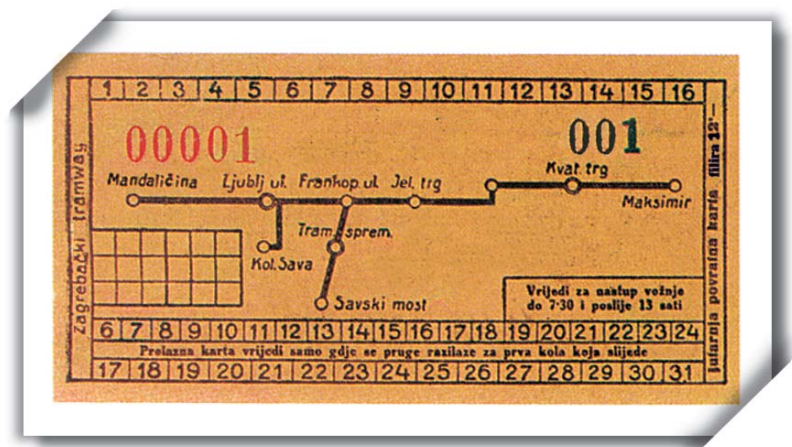

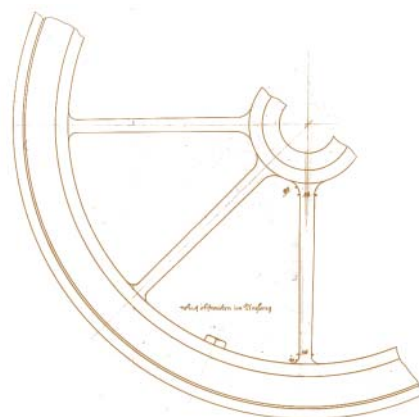
1891. - 2001.

ZAGREBAČKI ELEKTRIČNI TRAMVAJ

S A D R Ź A J

TRAMVAJ U GRADU ZAGREBU 1891.-2001.	3	Početak radova na Vurovčici 1960. g.	65
1844.-1891. KONJSKI OMNIBUS	5	Gradnja spremišta u Dubravi	65
1891.-1910. KONJSKI TRAMVAJ	5	Neodlučnost u izboru autobusa	66
Prvi dan 20 tisuća putnika	10	Autobusne prikolice	66
Inicijativa za elektrifikaciju	12	Problem uvoza	66
Koncesija gradu	12	Zglobni autobusi u ZET-u	66
1910.-2001. ELEKTRIČNI TRAMVAJ	15	Gradi se spremište u Podsusedu	69
Nova proširenja mreže	15	Prodor na područje V. Gorice i Zaprešića	69
Bez utjecaja stranoga kapitala	15	“Saobraćaj” (Velika Gorica) u ZET-u 1977. g.	72
Uspón ZET-a	20	“Samobortrans” u sastavu ZET-a 1983. g.	72
Umjesto žute - plava boja	20	I TAM u ZET-u 1990. g.	75
Čekaonica u Klaićevoju	21	Rabljena vozila MAN i “Mercedes” od 1996. g.	75
Tramvaj Novom vesi	22	Novi i obnovljeni terminali	75
Spremište na Ljubljancu	22	Autobus godine u ZET-u	75
Do Dubrave od 12. travnja 1942. g.	22	U novom tisućljeću	76
Nove oznake od 1945. g.	25		
Jedan broj za liniju	28	1890.-2001. USPINJAČA	83
Preseljenje radionica na Ljubljancu	28	Od 8. listopada 1890. g.	85
Novi ovjes za Mihaljevac-Dolje	30	Elektrifikacija 1934. g.	85
Napravljen prototip motornih kola 101	30	Velika rekonstrukcija 1973. g.	85
Mirogojska tragedija 1954. g.	30	Nova uspinjača od 1974. g.	86
Motorna kola tip 101 u prometu	33		
Rastanak s inženjerom Mandlom	33	1963.-2001. ŽIČARA “SLJEME”	89
Pruga prema juđu	33	Biranje trase	90
Tramvaj se vraća na Mirogoj 1964. g.	34	Od 27. srpnja 1963. g.	90
Zglobni šestosovinski tramvaj 1966. g.	34		
Terminal u Dubravi	37	1901.-1979. SAMOBORSKA ŽELJEZNICA	93
Dolaze vozila “ČKD-Tatra”	37	19 km pruge	95
Tramvaj prešao Savu 1979. g.	38	“Samoborček” - vlasništvo Zagreba	95
Terminal na Črnomercu 1980. g.	41	Produljenje do Bregane	96
Zatvoren prsten u Novom Zagrebu 1985. g.	41	Posljednja vožnja 31. prosinca 1979. g.	96
Grad ponovno vlasnik	41		
Pokušaj “Đure Đakovića” tipom 900	42	ZNAČAJNA IMENA U POVIJESTI ZET-a	99
“Končarev” dvozglojni tramvaj tipa 2100	42	Dragutin Mandl	99
“Stojedinica” odlazi u otpis	42	Adolfo Košak	100
Prva serija TMK 2100 na zagrebačkim ulicama	45		
Nastavlja se obnova pruga	45	1891.-2001. RAVNATELJI ZET-a	102
Tramvaj prema zapadu	45		
“Jedanaestica” u Dupcu	46	Popis zaposlenika ZET-a od 10. kolovoza 2001.	103
1927.-2001. AUTOBUS U GRADU ZAGREBU	57		
Počelo 11. kolovoza 1927. g.	59		
Koncesija za tt. Barešić	59		
ZET preuzima autobus 1931. g.	62		
Prijelazna karta - pun pogodak	62		
Obnavljanje autobusnog prometa 1945. g.	62		
Šarolikost voznog parka	65		

TRAMVAJ
U GRADU ZAGREBU
1891.-2001.

OTVORENJE
1910

OD 1922

IZ PROMETA
ZAGREBAČKOG ELEKTRIČNOG TRAMWAYA

• Konjski omnibus snimljen ispred Zapadnoga kolodvora •

1844.-1891. KONJSKI OMNIBUS

Prvi linijski javni gradski prijevoz u Zagrebu obavljali su konjski omnibusi.* Još davne 1844. godine, otvorivši svoje kupalište i lječilište na potoku Medveščaku kod Sv. Ksavera, uveo je Josip Rempfel i omnibusnu liniju za svoje kupališne goste prevozeći ih svaki sat za 8 krajcera po osobi. Sezonski omnibusni prijevoz odvijao se u drugoj polovici prošlog stoljeća za ljetnih mjeseci i prema Savi, i to Uhrlovim konjskim omnibusom od Margaretskog (današnjeg Preradovićeve) trga do Huttererova kupališta na Savi. Bilo je to zanimljivo vozilo kombiniranog sustava. Iza kočijaškog sjedala bio je odio fijakerskog tipa s poprečno smještenim kožnatim sjedalima te s bočnim pristupima, a iza njega nalazio se odio s uzdužnim klupama te s pristupom sa začelja. Za kiše razapeo bi kočijaš platneni krov. Vožnja onamo i natrag stajala je 10 krajcera, a trajala je dobrih pola sata po tadašnjoj prašnoj i neravnoj Savskoj cesti. No, pravi redoviti promet standardnim konjskim omnibusom uveli su pojedini zagrebački hoteli ("Car austrijanski", "Tri gavrana" i drugi).

Kad je Zagreb priključen na željezničku mrežu otvaranjem odvojka Južne željeznice, od Zidanog mosta preko Zagreba do Siska 1862. godine, ti su omnibusi (s prostorom za prtljagu na krovu) prvenstveno bili namijenjeni hotelskim gostima, ali prevozili su i ostale putnike, i to od Zapadnog kolodvora (po Južnoj željeznici nazvanog Južnim kolodvorom), Prilazom do pojedinih svratišta, tj. do gradskog središta.

Kao što je razvoj tehnike, napose razvoj parnog stroja i lokomotive, a osobito usavršavanje tračnica, omogućio razvitak željezničkog prometa, tako je željeznički promet s mogućnošću prijevoza gotovo neograničenih količina hrane, goriva, sirovine i robe omogućio neslućeni rast industrije i oživljavanje trgovine te dalekosežno širenje gradskih naselja. Budući da je sve više zaposlenih prevaljivalo sve dulji put do svojih radnih mjesta, rasla je i potreba za masovnim javnim gradskim prijevozom putnika.

Tako se i Zagreb priključkom na željezničku mrežu počeo jače razvijati. Donji grad je sve više izgrađivan, pogotovo kad je još postavljena pruga Državne željeznice, stoga je rasla potreba za stalnim javnim gradskim prijevozom. Prednost ekonomičnoga tračničkog prometa poticao je poslovne krugove da pristupe organiziranju tramvajskog prijevoza.

1891.-1910. KONJSKI TRAMVAJ

Godine 1885., šest godina nakon pojave prvoga Siemensova električnog vlaka, počinju gradski oci u Zagrebu raspravljati o potrebi uvođenja konjskog tramvaja, kao prometnog sredstva, što je od sredine 19. stoljeća stalo osvajati grad za gradom. U vezi s tim francuski inženjer Raoul Pierre Alexandre Gautier predložio je 20. lipnja 1887. zagrebačkom Gradskom poglavarstvu ugovor o uvođenju tramvajskog prometa. Gradska općina prihvatila je njegovu ponudu te mu na temelju zaključka Gradskog zastupstva od 26. ožujka 1889. izdala dozvolu da na tlu gradskih ulica može izgraditi tramvajsku prugu te sklopila s njime odgovarajući ugovor 11. lipnja 1889. g.

Gradska je skupština počela raspravljati o tramvaju već 1888. godine. Za širinu tračnica, koje su bile projektirane u razmaku od 76 cm, gradska je uprava zatražila stručno mišljenje Društva inženjera i arhitekata u Zagrebu, koje je prijedlog odobrilo. Odobrenje je moralo doći iz Budimpešte (od tadašnjeg Ministarstva trgovine), a gradnju i kasnije funkcioniranje tramvajskog prometa vodilo je Tramvajsko društvo, posebno privatno poduzeće (vidi zapisnike gradskih skupština Zagreba 1888.-1891.).

Uprava poduzeća, spremišta za kola (remiza) i staje za konje, koji su kod tog "modernog" vozila ipak još bili najvažniji faktor, tj. njegova pokretna snaga, podignuti su na mjestu zapadnog dijela starog velesajma na Savskoj cesti (danas Tehnički muzej). Prve godine sagrađene su tri tramvajске pruge: 1. od ugla Ilice i Mandaličine ulice do Maksimira, 2. od ugla Ilice i Frankopanske ulice do Savskoga mosta, 3. od ugla Ilice i današnje Ulice Republike Austrije do Zapadnoga kolodvora.

U daljem postupku Gautier je dobio 7. ožujka 1891. koncesiju i od ministarstva trgovine, ali nije započeo graditi, nego uz pristanak gradske općine, prenio je svoja prava i obveze na Društvo zagrebačkih građana uz naknadu od 4500 forinti.

Društvo, koje je zastupao dr. Ljudevit Schwarz, počelo je graditi tramvajska postrojenja 11. svibnja 1891., a radove je povjerilo poduzetništvu Gfrörer i Muskovics iz Budimpešte, graditelj g. Jambrišak. Za vještaka je odabralo direktora tršćanskog tramvaja Vignyja, a stručni je nadzor gradnje vodio inž. Schönstein.

*Omnibus (latinski) = svima; od te riječi složen je izraz "autobus"

Kako je građanstvo shvatilo ulogu toga novog vozila i što je ono značilo za Zagreb u posljednjem desetljeću prošlog stoljeća, najbolje se razumije iz riječi suvremenika objavljenih u tadašnjem dnevnom tisku. Zato i danas mogu biti zanimljive bilješke iz Narodnih novina (jezik i pravopis zadržani su prema originalu):

16.VI.1891. "Zagrebački tramway. Bogu hvala, post tot discrimina rerum, počelo se je naše tramwaysko pitanje kraju primicati. Doduše, detailni nacrti nijesu još konačno potvrđeni na mjerodavnom mjestu, ali nema sumnje, da će i to biti obavljeno u najkraćem vremenu, pa je stoga poduzetništvo konzorcija (gg. Gfrerer i Mušković, graditelj g. Jambrišak) odpočelo jučer gradnju stajah i spremištah (visok parterre) te upraviteljske kuće (jedan kat). Te će sgrade biti podignute na gradskom tlu između Savske ceste i pruge južne željeznice, gdje su prije bile vojničke barake. Za izgradnju samog tramwaya (tračnicah) preduzeti su već svi koraci te su tračnice naručene u dvjema tvornicama. Brzina u polaganju tračnicah zavisit će o brzini, kojom će ih tvornice ovamo odpremati, ali se na svaki način može očekivati,

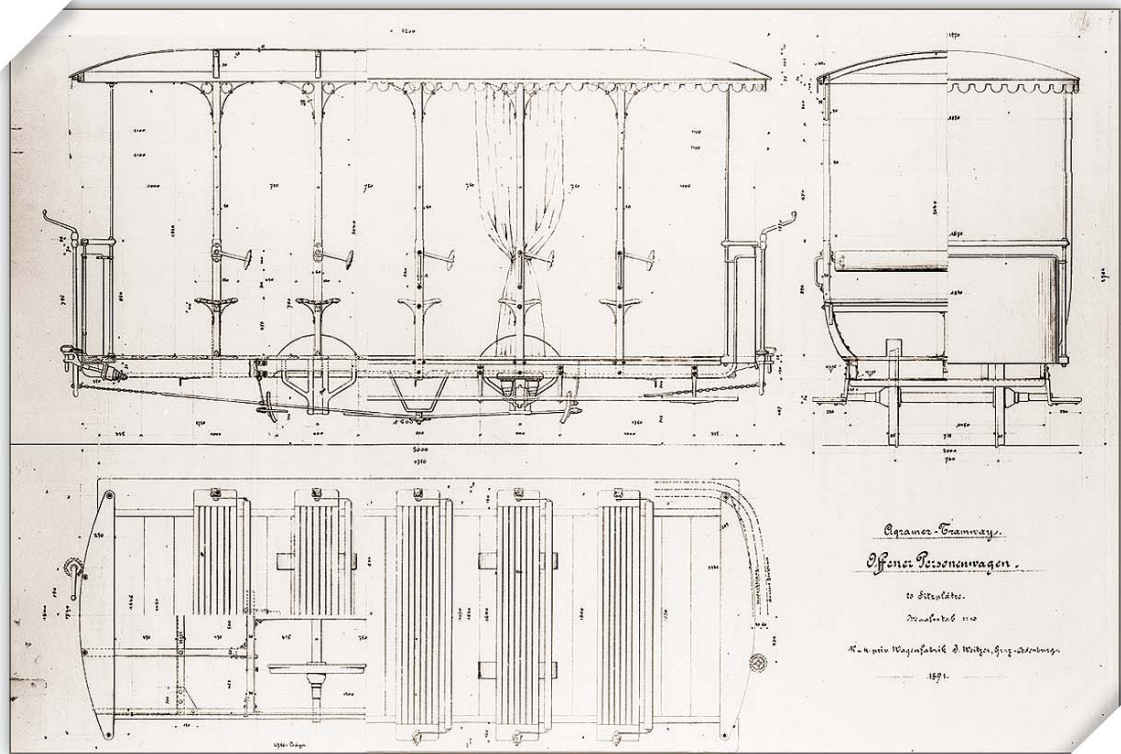
da će tramway za dva mjeseca biti gotov, jer će se, čim bude dovoljno tračnicah, raditi u isto vrijeme s trijuh stranah. Također je sigurno, da će se sve projektirane pruge odmah u celosti izgradit. Ako smo dobro obaviješteni, stajat će sve radnje oko tramwaya s konjima i voznim materijalom oko 200.000 forinta."

11.VII.1891. "Tračnice za tramway stigle su napokon sretno u Zagreb te se već razvažaju gornjom Ilicom i Savskom cestom. U Ilici kod vojarne (ugao Ulice Republike Austrije) već je naslagano i klinkerah za taracanje među tračnicama. Sudeći po svemu tom gradnja će do skora započeti, ako ne nastane novih zapriekah."

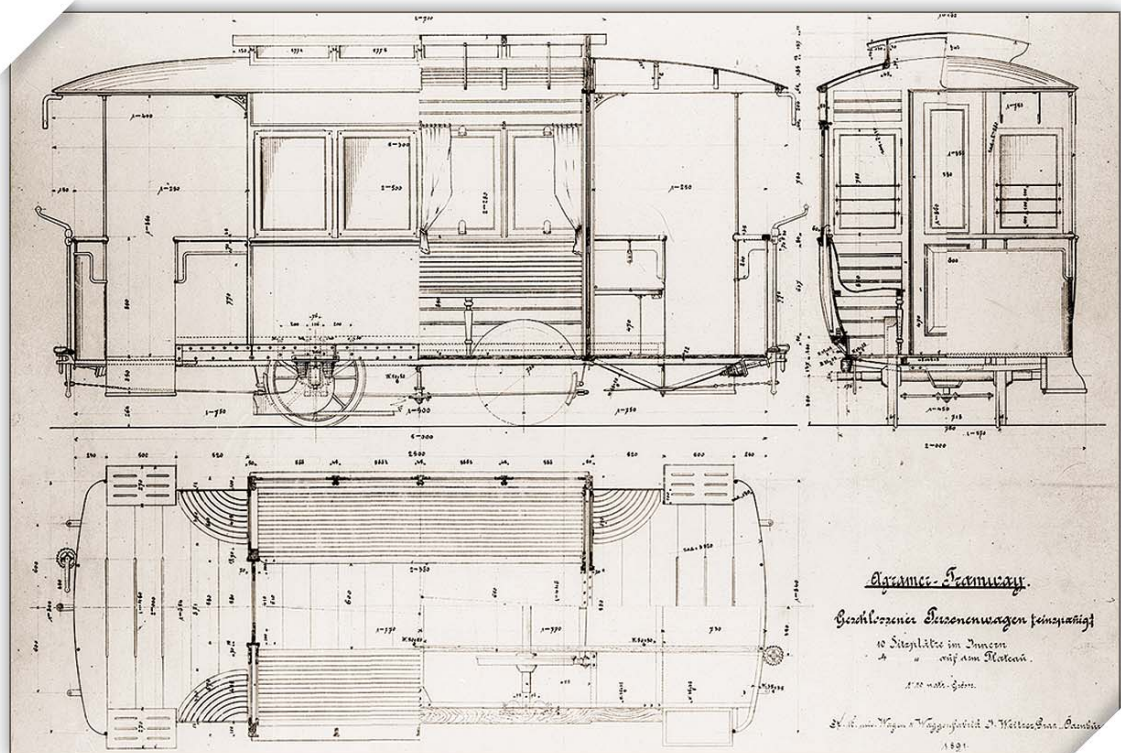
22.VII.1891. "Zagrebački tramway. Nije više puka želja, skromna nada, stvar budućnosti... istina je, koja se može vidjeti i pipati - zagrebački tramway. Jučer su počeli razkapati Savsku cestu sa zapadne strane za polaganje tračnicah i razkopali su je liep komad, od ženske kaznionice do željezničke pruge, položili su dapače i nekoliko metarah šinjah. Tramway se dakle konačno u istinu gradi, te će napokon Zagreb dobiti moderno prometno sredstvo, koje mu je u velike potrebno,

• Otvorena (ljetna) kola konjskog tramvaja ispred spremišta na Savskoj cesti •

• *Nacrt, tlocrt i bokocrt otvorenih kola konjskog tramvaja iz 1891. godine* •

• *Nacrt, tlocrt i bokocrt zatvorenih kola konjskog tramvaja iz 1891. godine* •

obzirom na njegove dimenzije. Spremišta za tramway (graditelj g. J. Jambrišak) bit će do 15. kolovoza gotova. Staja je već pod krovom, remisa za kola pokrit će se za koji dan, a ravnateljska jednokatna kuća doprla je do parterra. Dakle, epur si muove.”

Prvim ravnateljem Društva imenovan je 25. srpnja 1891. Ludwig Payerle. Prema ugovoru s Gradskim poglavarstvom, Društvo je sagradilo sljedeće pruge: od mitnice u Vlaškoj ulici, tj. od današnjeg Kvaternikova trga, kroz Vlašku, Draškovićevu i Jurišićevu ulicu preko Jelačićeva trga, pa Ilicom do Vodovodne ulice (odnosno do Pivovare) uz odvojak Kolodvorskom cestom (današnjom Ulicom Republike Austrije) do tzv. Južnog (današnjeg Zapadnog) kolodvora te uz odvojak Frankopanskom ulicom i Savskom do Savskog mosta.

Ugovor je predviđao i sporedne pruge: Ulicom Marije Valerije (današnjom Praškom) i Kukovićevom (današnjom Ulicom Andrije Hebranga) do Savske ceste te od Frankopanske ulice Prilazom do Kolodvorske ceste, i to kad se ispune određeni poslovni uvjeti, ali toj obvezi nije udovoljeno. Nadalje je predviđeno da se pruga od mitnice u Vlaškoj (tj. od bivšeg Međašnog, a danas Kvaternikova trga) po potrebi produlji do Maksimira, što je učinjeno već 1891., te sagradi pruga do Državnog (danas Glavnog) kolodvora po njegovu dovršenju. Građevno je poduzetništvo bilo dužno glavnu prugu sagraditi u roku od 6 mjeseci, računajući od izdavanja koncesije, i da se tramvaj pusti u promet.

Dana 15. kolovoza 1891., bio je dan svečanog otvorenja "Jubilarnog gospodarsko-šumarske izložbe", u povodu 50. obljetnice Hrvatsko-slavonskoga gospodarskog društva (preteče Zagrebačkog zbora, današnjeg Zagrebačkog velesajma). Glavne su pruge bile u roku dovršene, jer je radilo na njima dnevno čak 500 radnika.

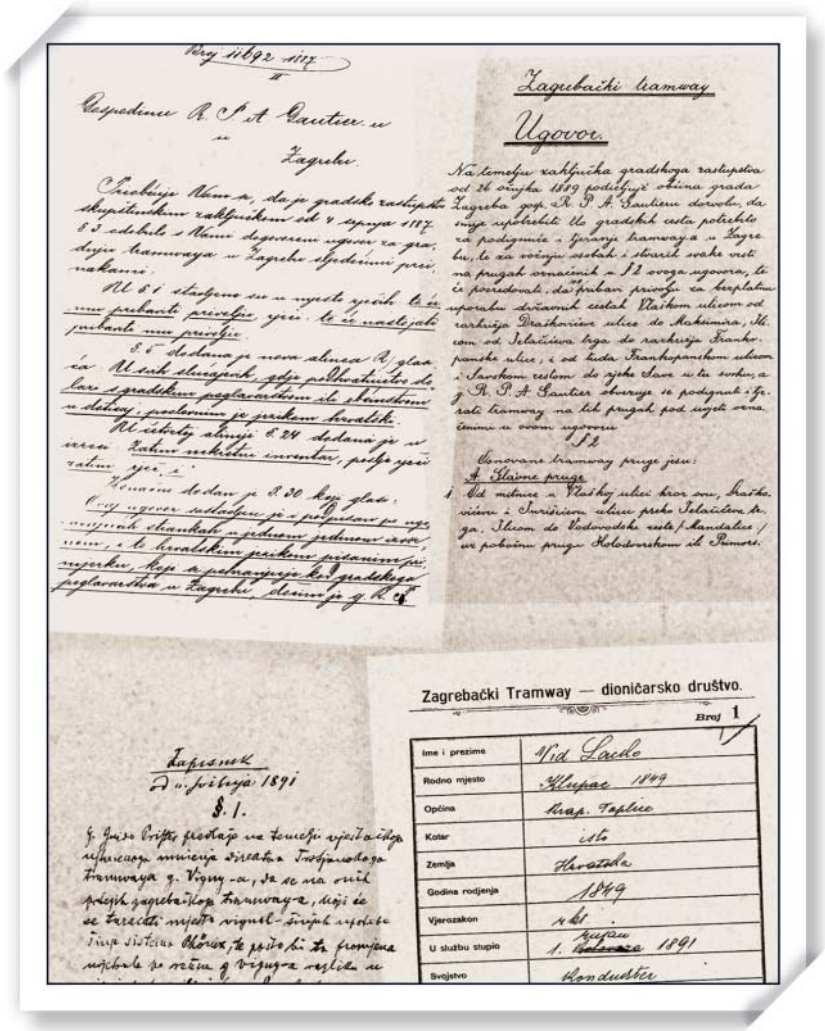
U analima je ostalo zabilježeno prema izvorima povje-

- Posebnom klauzulom u ugovoru Zagrebačko gradsko zastupstvo uvjetovalo je 7. srpnja 1887. poduzetniku Gautieru uporabu hrvatskog jezika •

- Prva stranica ugovora koji je poduzetnik Gautier sklopio s Gradskim poglavarstvom 11. lipnja 1889. g. •

- Iz zapisnika sjednice Izvršnog odbora Tramvajskog društva, održane 11. svibnja 1891., na kojoj se suosnivač Zagrebačkog tramvaja Guido Prister stariji zalaže za kvalitetnu izvedbu tramvajskih pruga •

- Na prvoj stranici registarske knjige pogonskog osoblja konjskog tramvaja zapisano je ime Vida Lacka, prvoga konduktera •

sničarke Lelje Dobronić, objavljenima u časopisu "Kaj" (7-8/72) u poglavlju pod naslovom "Stare bilješke o zagrebačkom tramvaju":

17.VIII.1891. "Pošto su napokon stigle i dugo očekivane tračnice iz Engleske i vagoni iz Gradca (u Austriji), razkapa se od prošlog četvrtka i gornja Ilica, a od danas i Frankopanska ulica, da se uzmagnu položiti tračnice. Svakako će još ove nedjelje tračnice biti položene kroz cielu Ilicu i Jelačićev trg (danas Trg bana J. Jelačića). Radi do 500 radnikah na dan."

31.VIII.1891. "Tramwaysko poduzetništvo radi brzinom, koja je doista u nas riedka pri izvađanju sličnih javnih radnjah, te su tračnice - osim gdje kojeg prekida - položene na svih za prvo vrijeme projektiranih prugah, a sad se živo - i u svetak i po noći - radi oko popločivanja pruge u Ilici. Kako doznajemo, umolilo je tramwaysko društvo, da se 4. rujna izašalje povjerenstvo, koje će obaviti redarstveno-tehničku obhodnju pruge od Save kroz Ilicu, Jelačićev trg, te Jurišićevu, Draškovićevu i Vlašku ulicu do Maksimira, pa nađe li povjerenstvo, da je sve u redu, predat će se ta pruga u subotu, 5. rujna javnom prometu, što bi vrlo dobro poslužilo Zagrebčanom i strancem radi predstojećih svetčanostih hrv. pjevačkog saveza u jašionici (nalazila se u današnjoj Martičevoj ulici) i u Maksimiru. - Radi se, kako čujemo i o tom, da se otvorenje tramway-a proslavi u izložbi, te će svaki posjednik izložbene dnevne karte imati pravo, da se toga dana vozi na tramwayu, dočim će ostatak prihoda od plaćenih voznjaha društvo pokloniti gradskim siromakom. Nama je osobito milo, da poslije toliko vremena, što je tramwaysko pitanje u Zagrebu na dnevnom redu, možemo konačno javiti, da se izgradnja toga omiljelog prometnog sredstva primiče kraju."

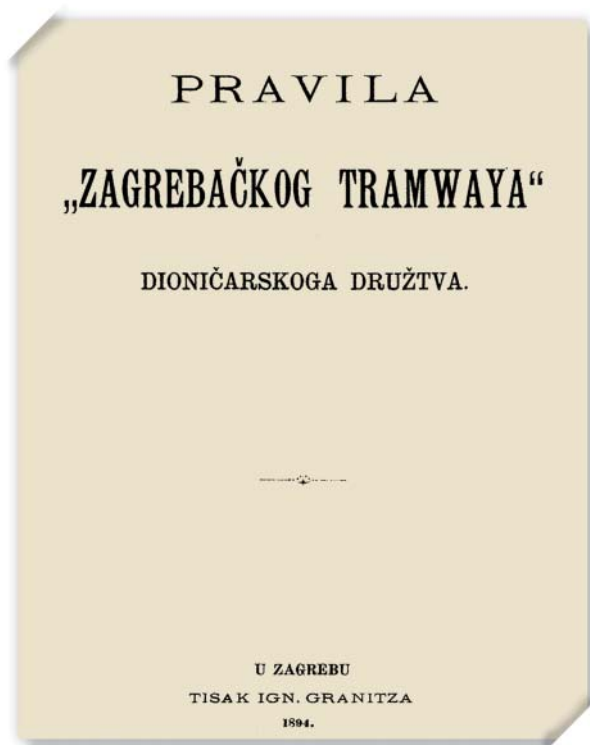
Kako je tramvaj bio znatna novost u gradu i promjena u uobičajenom tijeku života na njegovim ulicama, gradska je uprava proglasila posebne odredbe "u interesu prometne i osobne sigurnosti" još prije nego je tramvaj pušten u promet.

3.IX.1891. "Zagrebački tramway.

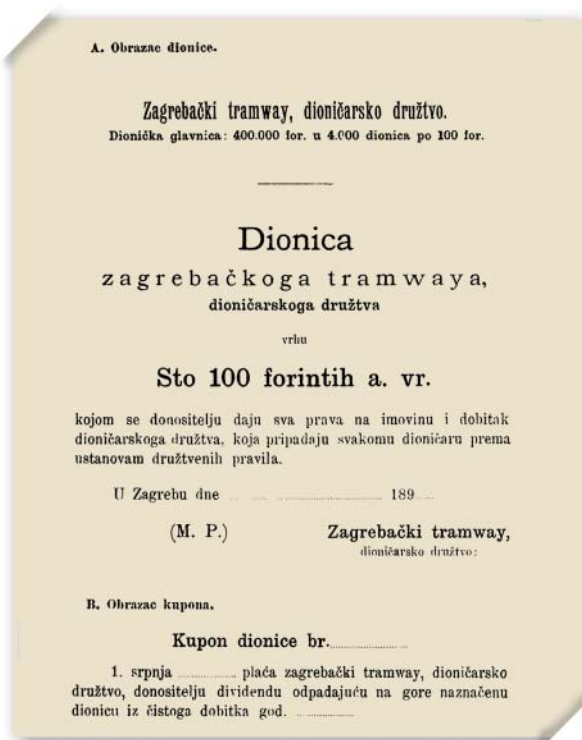
1. Tramwaysku prugu nije slobodno ničim zapremiti, naročito nesmiije se na pruzi ostavljati nikakovih predmetah niti upregnutih kolah bez nadzora.

2. Tramwayskim kolima imadu se ugibatati na dovoljnu širinu svi vozovi bez razlike.

3. Ulaz u kola dozvoljen je samo naonih mjestih, koja su posebnimi pločami kao stajališta označena. Za ulazjenje i izlaženje iz zatvorenih kolah smiju se radi osobne sigurnosti rabiti samo stube na zadnjem dielu

• Pravilnik Zagrebačkog tramvaja iz 1894. g. •

• Obrazac dionice i kupona Zagrebačkog tramvaja iz 1894. g. •

kolah. Izlaziti iz kolah valja naviek na onu stranu, na kojoj se nalazi hodnik ili pločnik, a ne na kolotečinu vozne ceste.

4. Za vrijeme vožnje zabranjeno je zaskakivati na tramwayska kola ili izskakivati iz njih, a isto tako ni stajati na kolnih stubah.

5. Pušiti u zatvorenom razdjelu tramwayskih kolah nije dozvoljeno.

6. Uzimati sa sobom na tramwayska kola pseta ili jih privezati, da za koli ili uz kola trče, strogo je zabranjeno.

7. Osobama pijanim ili bolujućim na gnjusnih ili priljepčivih bolestih nesmiije kondukter dozvoliti vožnju, a osobe, koje bi svojim nepristojnim ponašanjem smetale ostale suputnike, imade kondukter sa kolah odstraniti.

8. Osobe, koje svojim odijelom mogu druge suputnike zamazati, smiju samo na prednjem otvorenom dielu kolah kraj kočijaša stajati.

9. Osobe, koje voze sa sobom izvana u grad potrošarini podvrgnute predmete, imadu na potrošarinskoj liniji iz kolah izaći i nastojati, da potrošarinu odmah podmire; jer tramwayska kola na takvoga putnika preko propisanoga vremena neće čekati.

10. Kada su na tramwayskim kolima sva mjesta zapremljena, izvjesit će se na kola pločica sa natpisom "Popunjeno" i u tom slučaju nesmiije nitko više u kola unići.

Posebna komisija pregledala je 4. rujna sve tramvajske pruge i uređaje i prva se provezla gradom. Vožnja iz Ilice do Maksimira s pet postaja trajala je pola sata, na povratku 22 minute, a od Ilice do Savskoga mosta 15 minuta, čime su svi bili vrlo zadovoljni. U zgradi tramvajske uprave na Savskoj cesti sastavljen je zapisnik o predaji tramvaja javnosti, a zatim su na zakusci izrečene brojne zdravice "za procvat ovog poduzeća i svih onih, koji su si stekli zasluge, da je Zagreb stupio time u red modernih gradovah."

Idućeg dana, u subotu, 5. rujna 1891. g., u 13 sati počele su redovite vožnje. Navala građana bila je golema, pa je veći dio morao samo gledati jer nije bilo mjesta u kolima. Računa se da se u nedjelju, 6. rujna tramvajem vozilo dvadeset tisuća ljudi! Veselje zbog javnoga prometnog sredstva, za koje se smatralo da je njime Zagreb postao velegrad, bilo je na vrhuncu. Tisak ističe sve prednosti tramvaja.

7.IX.1891. "Jeftini vozni cjenici uz velik promet, sblizenje i najdaljih okrajakah grada s njegovim središtem, a po tom i jeftinije i udobnije te zdravije stanovanje, nego li je to do sad moglo biti na tiesnu prostoru. Nema sumnje, da će to silno uplivati na razvitak grada Zagreba izvan njegova središta, jer će se na jeftinijih gradilištah posagraditi i jeftiniji stanovi i tako i

siromašnijem občinstvu omogućiti blagodati zdrave i čovječnije eksistencije. Prvog je dana zbog navale na tramvajska kola bilo čak i neprilike, a i zgoda, koje nam se danas čine smiješnima."

"Tramwayska kola vuče samo po jedan konj. Premda su ti konji jaki, nijesu ipak kolah, kad bi se jako napunila, mogli s mjesta krenuti; konji mladi uzjogunili bi se na to, te je občinstvo moralo iz kolah izlaziti te jih sa slugami tramwaya turati, dok jih konj poveze."

Prigodom puštanja tramvaja u promet sjetio se jedan tada stari Zagrepčanin prometnih prilika u Zagrebu u vrijeme njegove mladosti, pa je anonimni novinar "Narodnih novina" zabilježio tu starčevu reminiscenciju i povezao je sa željama za budućnost:

"Ove se je godine navršilo upravo petdeset godina, što su se na današnjem Jelačićevom trgu, tada Harmici (danas Trg bana J. Jelačića), pokazali prvi fijakeri. Tada su samo svake nedjelje počela redovito dolaziti na trg 3-4 kola, a tek g. 1850. počeli su fijakeri redovito svaki dan dolaziti na opredieljena mjesta. A poslije 50 godina? - Nadajmo se, da neće toliko trebati, dok se izgrade i mnoge pobočne pruge, a možda spoje s gradom i Šestine i neka druga mjesta."

Prvi dan 20 tisuća putnika

Premda nije bilo rezanja vrpca ni drugog ceremonijala pri puštanju tramvaja u promet, taj je događaj doživljen kao posebna atrakcija u tadašnjem Zagrebu s nešto više od 42.000 stanovnika.

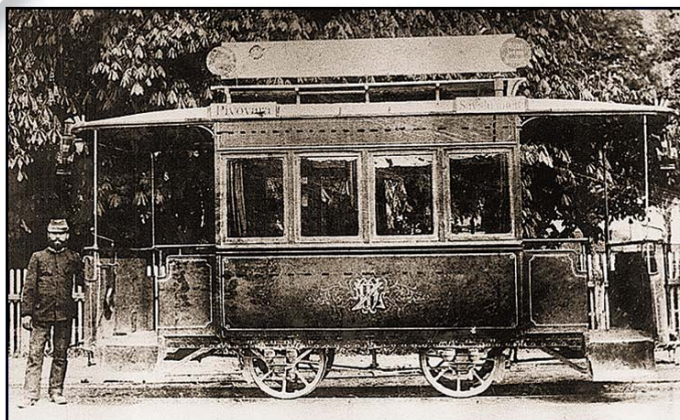
Što se tiče tehničkih podrobnosti valja znati i ovo: širina kolosijeka iznosila je 0,76 m, a ukupna prometna duljina pruga oko 8 km. Tramvajski se vozni park isprva sastojao od 10 zatvorenih i 6 otvorenih (ljetnih) kola, dakle ukupno od 16 vozila. Poslije je taj broj povećan na 38 vozila. Kola koja je izgradila tvornica Weitzer u Grazu, bila su duga 5,00 m, široka 1,80 m i visoka 2,50 m. Konja je bilo otprilike dva puta više od kola, a svaki je konj prevalio prosječno 26 do 28 km na dan. Prosječna cijena vožnje iznosila je oko 12 filira. Spremište tramvajskih kola, s konjskom stajom i upravnom zgradom, izgrađeno je na današnjem uglu Savske, Trga Dražena Petrovića i Tratinske ceste, na mjestu gdje je danas Tehnički muzej.

Godine 1892. sagrađen je kolodvor Državne željeznice (današnji Glavni kolodvor), pa je te godine izveden odvojak tramvajske pruge od Jelačićeva trga do novog kolodvora. Ukupna dužina novih pruga iznosila je oko 2,5 km.

Brzina konjskog tramvaja nije bila baš velika: 7,5 km/sat, a jednokolosiječna pruga s mimoilaznicama na

• Zatvorena kola konjskog tramvaja iz godine 1891. na Jelačić placu •

• Zatvorena (zimska) kola konjskog tramvaja iz godine 1891. snimljena u dvorištu spremišta •

• Konjski tramvaj u Velikoj Gorici (kojnača) vozio je bivšim kolima zagrebačkog konjskog tramvaja od željezničke postaje u Velikoj Gorici do Novog Čiča (1907.-1937.) (snimka iz fototeke Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici) •

važnijim stajalištima dodatno je kočila pogon. No, i takva je vožnja bila udobnija od pješačenja te uvođenje tramvaja znači svakako napredak za Zagreb, premda se drugdje u svijetu već godinama uvodi električni pogon, pa i Društvo konjskog tramvaja vodi već godine 1892. razgovore o elektrifikaciji pogona s pomoću akumulatora, a bilo je i poslije prijedloga i rasprava. Ipak, konjski se pogon održao do godine 1910., a dijelom i do 1911., dakle 20 godina.

Društvo konjskog tramvaja ubrzo nakon svog osnutka zapalo je u teškoće, iz kojih se izlaz našao u osnivanju dioničkog društva pod imenom: "Zagrebački tramway, dioničarsko društvo". Iz pravila Društva, što ih je izradio dr. Lj. Schwarz, a koja su primljena na sjednici Društva održanoj 19. travnja 1892. proizlazi da su dozvolbenici "Zagrebačke konjske željeznice" bili Guido Prister (st.), Asdrubal Berger i dr. Ljudevit Schwarz. Poslovima Društva upravljalo je ravnateljstvo od 7 do 9 članova, a od njih su trojica morala stalno boraviti u Zagrebu, dok je "ravnatelj prometa" bio izvršni organ ravnateljstva. Članovi ravnateljstva birali su se na tri godine, s tim da su morali položiti 30 dionica (po 100 forinti). Poslije su sve te dionice prešle u ruke belgijskoga kapitala.

Inicijativa za elektrifikaciju

Početak 20. stoljeća grad Zagreb se počeo sve snažnije razvijati, pa je konjski tramvaj sve teže udovoljavao potrebama. Električni tramvaj tada vozi ne samo u inozemnim velegradovima, već ponegdje i na našem tlu te i zagrebačko građanstvo zahtijeva da se konjski pogon zamijeni električnim. Dakle, valjalo je čekati električnu centralu, koju je Zagreb dobio razmjerno kasno, tek 1907. godine. Razumljivo, jer je tu od 1863. u pogonu plinara, koja se morala amortizirati prije negoli se s Trga Mažuranića preselila na novu, sadašnju lokaciju. No, ni dioničko društvo konjskog tramvaja nije sklono velikim investicijama, a držalo je koncesiju na 40 godina.

Gradska općina, nastojala je u skladu s prihvaćenom komunalnom politikom dobiti u svoje ruke sva poduzeća što služe javnim interesima, a imajući već svoj vodovod i plinaru, započela je graditi i električnu centralu, pa je željela steći i koncesiju za gradnju i pogon električnog tramvaja. Gradsko zastupstvo pronašlo je rješenje u činjenici što Tramvajsko društvo nije potpuno udovoljilo svojim ugovornim obvezama, jer nije izgradilo sporedne pruge "budi Prilazom budi Kukovićevom ulicom premda su nastupili određeni za to uvjeti".

Na temelju pravnog mišljenja gradskog odvjetnika i prijedloga pravnog odbora Gradske je zastupstvo 11.

svibnja 1906. jednoglasno zaključilo da ugovor od 11. lipnja 1889. (o gradnji i pogonu konjske željeznice) smatra raskinutim. Ipak, iz financijskih razloga gradska općina počinje pregovarati s Tramvajskim društvom spoznavši da će ono lakše i jeftinije moći sagraditi cjelokupno postrojenje te s manje poteškoća osigurati potrebna sredstva.

Koncesija gradu

Nakon dugotrajnih pregovora, Gradske poglavarstvo sklapa 1907. s Tramvajskim društvom novi ugovor, po kojemu bi Gradska općina zatražila koncesiju i predala je Tramvajskom društvu. Prihativši tu nagodbu, budimpeštansko Ministarstvo trgovine 15. travnja 1909. ispostavlja gradu Zagrebu traženu koncesiju na neograničeno vrijeme unatoč nastojanjima belgijskih dioničara da to osujete. Tom nagodbom Društvo pristaje izgraditi električni tramvaj na svoj trošak s pravom upravljanja najmanje deset godina, a nakon toga roka grad je stekao pravo otkupa tramvaja od poduzeća, a pogon bi nakon 50 godina bez odštete prešao u gradske ruke. Gradske poglavarstvo predalo je, dakle, pravo izvedbe i pogona novoutemeljenom poduzeću Zagrebački električni tramvaj d.d., a staro je poduzeće likvidiralo 31. svibnja 1909. g.

Radovi oko izgradnje novog postrojenja započeli su odmah pošto je dioničko društvo Zagrebački električni tramvaj sklopilo pogodbu s belgijskim društvom Compagnie Mutuelle de Tramways, Bruxelles, da za utvrđenu svotu od 2,3 milijuna kruna izgradi sve predviđene pruge. Odgovorni upravitelj radova bio je francuski inženjer Joseph Brand, koji je na toj dužnosti ostao do 4. kolovoza 1911., kad je dovršena cijela mreža. Radove je nadzirao u ime gradske općine inž. Adolfo Košak, ali su njegovi prigovori uglavnom ostali bez učinka zbog nepovoljno sastavljenog ugovora s građevnim poduzećem.

Nove tramvajske pruge izgrađene su na istim trasama kojim je vozio i konjski tramvaj, s tim da je pruga od Južnog (zapravo Zapadnog) kolodvora kroz Ilicu preko Jelačićeva trga i kroz Jurišićevu ulicu do Draškovićeve, izvedena s dvostrukim kolosijekom, a pruga u gornjoj Ilici produžena do Črnomerca (odnosno službeno: do Topničke vojarne). Uz to je sagrađena tzv. kružna pruga od Kolodvorske ulice, Tvorničkom i Jelisavinom ulicom (današnjom Klaićevom), Kukovićevom (današnjom Hebrangovom), Boškovićevom i Draškovićevom, prema Jurišićevoj.

• Jedna od razglednica Zagreba na kojoj je snimljen konjski tramvaj pri skretanju iz Ilice u Frankopansku ulicu •

• Konjski tramvaj na početku Ilice godine 1906. (lijevo zgrada stare bolnice) •

• Električni je tramvaj svečano pušten u pogon 18. kolovoza 1910. U okićenim kolima među uzvanicima vidi se gradonačelnik Janko Holjac (s načelničkim lancem oko vrata). Slika je snimljena pred zgradom stare remize na Savskoj cesti •

• Jedna od prvih razglednica u boji s električnim tramvajem na Trgu bana Jelačića snimljena 1913. godine (iz arhiva Muzeja grada Zagreba) •

1910.-2001. ELEKTRIČNI TRAMVAJ

Promet je na prvoj pruzi električnog tramvaja svečano otvoren 18. kolovoza 1910., a kroz cijelo vrijeme gradski promet konjskim tramvajem nije bio prekinut još godinu dana, tj. do potpunog dovršenja mreže električnog tramvaja. Kola zagrebačkog konjskog tramvaja i dalje su prevozila putnike, i to u Velikoj Gorici, gdje je u međuvremenu (1907.) utemeljeno dioničko društvo pod nazivom "Konjska željeznica (tramway)". Njezina pruga (duga oko 7 kilometara) vodila je od Državne željezničke postaje kroz središte Velike Gorice do Novog Čiča. Taj konjski tramvaj, pod popularnim imenom "kojnača", bio je u pogonu do 9. studenoga 1937. g. Nakon Drugoga svjetskog rata neko je vrijeme na toj pruzi mala dizelska lokomotiva vukla dvojica kola bivšega konjskog tramvaja, sve dok i taj promet nije obustavljen.

Pruge električnog tramvaja izgrađene su sa širinom kolosijeka od 1 m. Ugradba kolosijeka nije bila solidno izvedena te su bili potrebni česti popravci.

Spremište je bilo izvedeno adaptacijom i dogradnjom spremišta konjskog tramvaja na uglu Savske i Tratinske ceste, ono je bilo sa sjeverne, čone strane otvoreno te izvrnuto vremenskim nepogodama. Bivša konjska staja bila je preuređena u radionicu s nešto najnužnijih strojeva, a na upravnoj je zgradi nadograđen drugi kat.

Vozni se park sastojao od 28 motornih kola i 14 prikolica. Motorna su kola imala dva motora po 25 KS, a dobavljena su od tvornice Ganz & Co iz Budimpešte. Prikolice su preuzete od konjskog tramvaja, samo su preuređene za jednometarsku širinu kolosijeka. Prikolice su imale poprečne klupe od jednog do drugog kolnog boka te nisu bile prohodne u uzdužnom smjeru, nego su sjedala bila pristupačna samo bočno preko vanjskog zajedničkog nogostupa duž kola. Stoga su te prikolice bile prilično neprikladne za brzinu električnog tramvaja, a posebno je kondukter bio u neugodnu položaju nalazeći se stalno izvan kolnog profila.

Poslovanje električnog tramvaja bilo je isprva posve ovisno o belgijskom kapitalu. Prometna je uprava u Zagrebu vodila samo neizbježne poslove, a financijskim se poslovanjem upravljalo iz Bruxellesa, kamo su slana poslovna izvješća. Takvo je poslovanje bilo protivno pravilima. Zauzimanjem Gradskog zastupstva, a napose gradskog zastupnika Ivana Ancela, koji je kao član ravnateljstva zastupao grad, prilike su se sredile, jer je poduzeće bilo prisiljeno na reorganizaciju pa je i ravnateljstvu bila osigurana odlučujuća riječ.

Nova proširenja mreže

Godine 1911. proširena je tramvajska mreža, izgradnjom pruge s Jelačićeva trga preko Kaptola i Nove vesi, do Mirogoja. Za ovu strmu prugu s usponom do 9,6 posto nabavljeno je od tvornice "Ganz" 7 novih motornih kola s jačim motorima (2x35 KS) te za veću sigurnost i s jednim parom tračničkih kočnica. Ujedno, na mjesto inženjera Branda, kao ravnatelj dolazi Antun Lončarić, koji na tom položaju ostaje do 1913. godine, kad upravu preuzima inž. Artur Reicher.

Potkraj 1911. izbio je velik spor između tramvajskih namještenika i uprave, koji je zaključen nagodbom, a s najvažnijim ustupcima: 8 1/2 - satni dnevni rad u prometu, 4 plaćena slobodna dana u mjesecu, povećanje plaća, paušal za uniforme, a za ostale radnike 3 radna odijela godišnje i doplatak za noćni rad.

Broj putnika kudikamo je brže rastao od broja stanovništva, pa se i po tome vidi važna uloga novoga javnoga prijevoznog sredstva većega kapaciteta. Zbog te povećane frekvencije nabavljeno je 1916. od zagrebačke tvornice "Eisenhut" 20 novih prikolica, sličnih onima preuzetim od konjskog tramvaja, ali nešto većih i solidnije izrađenih.

Bez utjecaja stranoga kapitala

Sredinom Prvoga svjetskog rata ušao je Zagrebački električni tramvaj u novi odsječak svoga razvoja oslobodivši se upliva stranog kapitala te dospjevši pod nadzor Zagrebačke gradske štedionice, koja je 1916. kupila gotovo sve dionice belgijskog Društva. O tome je Gradsko zastupstvo donijelo zaključak tek 7. lipnja 1918., prema kojem su na Gradsku štedionicu prešla sva prava i obveze koje proizlaze iz ugovora sklopljenog 10. srpnja 1907., odnosno 5. ožujka 1909., između Gradske općine i Zagrebačkoga električnog tramvaja d.d. Prema tom ugovoru općina je Zagrebačkom tramvaju predala samo gradnju i pogon ostajući u pravnom pogledu stvarni vlasnik, a korisnici su bili samo u posjedu tramvaja. Premda je Gradska štedionica rado istupala kao da je vlasnica tramvaja, pa je tako i poslovala, Gradska općina iz toga nije pravila pitanje, jer joj je ugovor u cijelosti išao u prilog.

Tih ratnih godina ZET d.d. je upadao u sve veće poteškoće, posebno što se tiče održavanja pruga i voznog parka. U pogledu materijala tramvaj je bio potpuno ovisan o inozemstvu, a stručnog je osoblja sve više nedostajalo. Na taj su način dotrajale pruge, a i veći dio vozila, koja su prometovala samo prije podne, jer poslije podne nisu više bila u ispravnom stanju.

- *Ganzova motorna kola iz 1911. snimljena u Bakačevoj ulici. Tramvajski se promet s Mirogoja kroz Novu ves i preko Kaptola odvijao do 1931., kada je sagrađena nova pruga Ulicom Medveščak* •

- *Polazna tramvajska postaja mirogojske pruge koja je do 1931. vodila s Jelačićeva trga preko Kaptola i Nove vesi* •

- *Jedna od rijetkih fotografija dvosmjernog tramvaja "Ganz" s prikolicom pri ulazu na Trg bana Jelačića, iz Jurišičeve, 1936. g.* •

• Bivša tramvajska pruga u Sajmišnoj (današnjoj Heinzellovoj ulici) snimljena s prozora Gradskog kupališta na Kvaternikovu trgu 1926. •

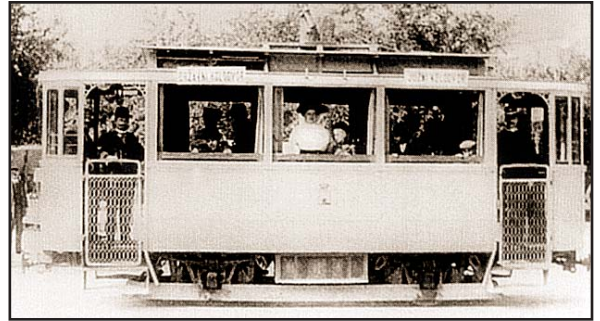
• Ganzova tramvajska kola iz 1910. snimljena na pruzi u tadašnjoj Kukovićevoj ulici, a sada Ulici A. Hebranga. Ta pruga imala je jedan kolosijek s mimoilaznicama na većim postajama, a jedna od njih, ona na Zrinjevcu, vidi se na fotografiji. Promet tom prugom obustavljen je 1924., a tračnice su uklonjene tek 1926. godine •

• Skauti u službi Crvenog križa pripremaju tramvajska kola za prijevoz ranjenika. Fotografija je snimljena tijekom Prvoga svjetskog rata •

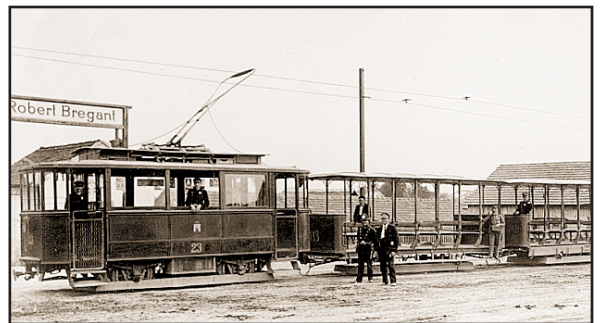
• Ganzova motorna kola iz 1910. s dvjema Eisenhutovim prikolicama snimljena na Glavnom kolodvoru •

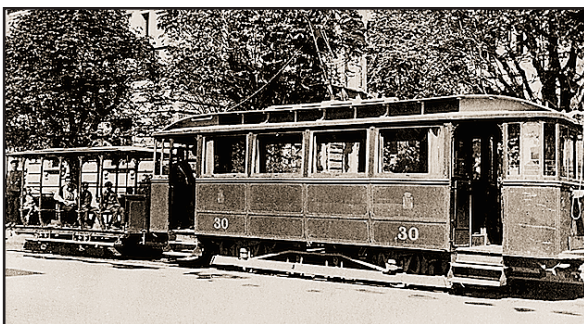
• Ganzova motorna tramvajska kola iz 1910. na Starčevićevu trgu prije izgradnje hotela Esplanade (snimka iz starog arhiva tvornice "Ganz" u Budimpešti) •

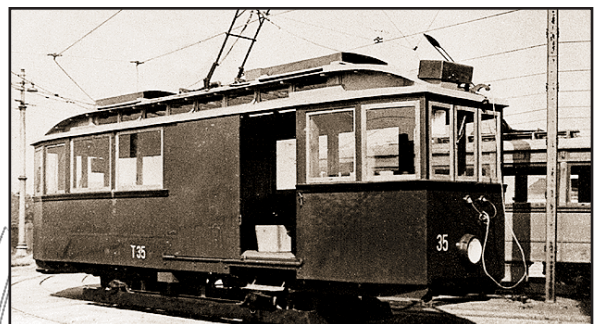
• Mandlova motorna kola M-24 snimljena u Draškovićevoj ulici kako vuku tri "pagode" kao prikolice, koje su pregrađene iz Ganzovih motornih kola iz 1910. •

• Tramvajski vlak s Ganzovim motornim kolima iz 1910., sa dvjema otvorenim prikolicama izrađenim 1916. u Eisenhutovoj tvornici u Zagrebu •

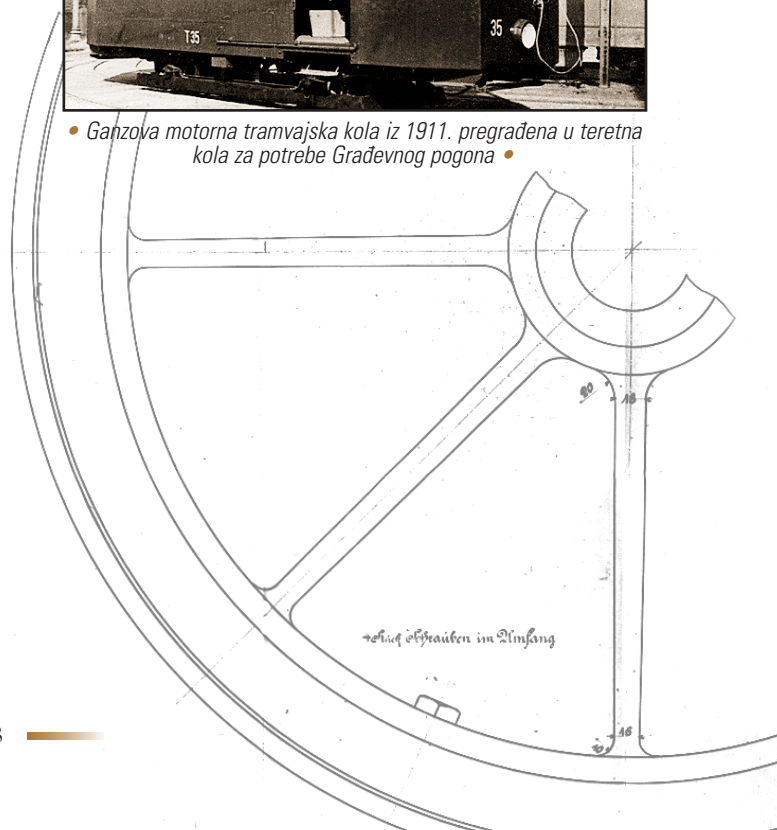
• Ganzova "mirogojska" kola iz 1911., koja za prikolicu imaju otvorena (ljetna) kola bivšeg konjskog tramvaja. Slika je snimljena u današnjoj Hebrangovoj ulici (pred zgradom Hrvatskoga učiteljskog doma) na bivšoj "kružnoj" pruzi •

• Ganzova motorna tramvajska kola iz 1911. pregrađena u teretna kola za potrebe Građevnog pogona •

• Ganzova motorna kola iz 1911. s teretnim prikolicama na Savskoj cesti u blizini mosta •

• Motorna kola M-22 (iz 1922.), prva tramvajska kola (još s drvenim kosturom), što ih je konstruirao inženjer Mandl, a proizvedena su u ZET-ovim radionicama. Prizor je snimljen na bivšem terminalu kod hotela "Esplanade" •

• U Zagrebu se do 1926. vozilo lijevom stranom ceste, što je naslijeđeno iz razdoblja zaprežnih vozila zbog kočijaševa položaja na kolu (a zadržala se do danas, npr. u Velikoj Britaniji). Ova Mandlova motorna kola M-24 već su prilagođena desnom stranom, jer je s desne strane vozača samo jedan ulazno-izlazni otvor •

• Prva Mandlova (ljetna) prikolica iz 1924. s neostakljenim bočnim stijenama. Ova je prikolica tridesetih godina adaptirana u atraktivnije vozilo, uz sudjelovanje ravnatelja Košaka, pa je taj tip kola onda u ZET-u prozvan "Košakovom prikolicom". Slika je snimljena u dvorištu starog spremišta •

• Vlak s dvjema otvorenim (neostakljenim) Mandlovim prikolicama na Starčeviću trgu pred Glavnim kolodvorom 1924. godine. Poslije su zauzimanjem ravnatelja Košaka uklonjene bočne oplata i uvedena sjedala s preklopnim naslonom, pa su te prikolice onda u toj izvedbi prozване "Košakove" •

• Novom adaptacijom počele su se tzv. "Košakove prikolice" zatvarati kako bi se povećao prometni kapacitet za zimu •

• Unutrašnjost zatvorene "Košakove prikolice". Preklopivi nasloni na sjedalima omogućuju po želji i nasuprotno sjedenje, a ogibeljni viseći rukohvati ne sukobljavaju se više sa šesirima. Poslije su se počeli zatvarati otvoreni peroni i ostalih tramvajskih vozila •

• Nova ljetna prikolica prigodom svečanog otvaranja tramvajske pruge Tratinskom cestom nakon adaptacije kojom su uklonjene bočne oplata a uvedena su sjedala s preklopnim naslonom te montirani novi viseći ogibeljni rukohvati •

• Pokusna jednosmjerna tramvajska motorna kola izvedena u ZET-u 1942. pregradnjom Mandlovih kola M-24 snimljena za Drugoga svjetskog rata na bivšoj pruzi u Heinzelojvoj ulici •

• *Prematanje elektromotora u električarni stare remize u Savskoj cesti, uz nadzor upravitelja Tramvajske radionice Zieglera. Rasvjeta je već tada bila volframovim žaruljama •*

• *Nakon poplave 1926. g. prometno osoblje pomaže pri izradi svitaka za rotore elektromotora •*

Premda 29. kolovoza 1917. upravu preuzima sposobni i poduzetni inž. Adolfo Košak, tijekom tih ratnih, a i prvih poratnih godina, tramvajski se promet mogao održati samo uz najveće napore, pa je 1919. od 35 motornih kola bilo uporabljivo samo 15. Kola, napravljena na brzinu i jedva što su izašla iz spremišta, morala su se vratiti na ponovni popravak. Velike su neprilike bile sa čeličnim voznim žicama, koje su služile kao nadomjestak za bakrene, što ih je rekvirirala vojska u ratne svrhe, a pruga je bila u takvu stanju da se promet mogao na njoj odvijati samo smanjenom brzinom.

Uspon ZET-a

Velika obnova i uspon Zagrebačkoga električnog tramvaja počinje 1920. g. dolaskom inženjera Dragutina Mandla (1892.-1959.), koji će četiri desetljeća djelovati u ZET-u kao njegov najsposobniji i najzaslužniji stručnjak. Po njegovim nacrtima i pod njegovim vodstvom izgrađuju se u ZET-ovim radionicama prva domaća tramvajska kola (M-22), koja su počela prometovati 2. srpnja 1922. Zbog toga dograđena je nova radionica i nabavljeni su neki novi strojevi. Tako je uštedeno na investicijama, a izobražen je i stručni kadar.

Kola su bila duga 9,14 m, široka 2,10 m, a teška 9,5 tona. Izvedena su još s drvenim kosturom, a vrata su bila prilagođena za lijevu vožnju, koja je tada još vrijedila u Zagrebu. Godišnja proizvodnja u vlastitoj radionici iznosila je do 12 kola. To je uz skromni radionički kapacitet bilo moguće, jer su električni pogonski uređaji, kolni slogovi i još neki dijelovi bili nabavljeni iz uvoza. U međuvremenu je montirana propisna bakrena vozna žica gornjeg voda umjesto ratne, čelične, koja je iskorištena kao betonska armatura pri dogradnji nove radionice. Zbog toga je trebalo izmijeniti klizač oduzimača struje, pa se počeo rabiti Fischerov klizač iz Švicarske dok nije inž. Mandlu i njegovim suradnicima uspelo razviti vlastitu konstrukciju klizača, koja je i patentirana, pa su njome otada opremane sve naše "lire".

Umjesto žute - plava boja

Osim putničkih kola u ZET-u su po vlastitim nacrtima između 1923. i 1926. sagrađena i dvojna motorna kola za polijevanje ulica. Osim pogonskih motora ta su kola imala i poseban motor s centrifugalnom pumpom za izbacivanje vodenog mlaza, kojemu se jakost mijenjala

s pomoću posebnih ventila i podešavanjem broja okretaja u motoru.

Godine 1923. uz novogradnju kola počelo se i s pregradnjama zastarjelih Ganzovih motornih kola iz 1910. u zatvorene prikolice, s time da su im peroni nešto produženi, a osim toga, ta su prvobitna žuta kola prebojana plavom bojom grada Zagreba.

U međuvremenu se dovršavaju nacrti za konstrukciju čeličnog kostura kola, pa se od 1924. grade samo takva kola (M-24), a prilagođena već za desnu vožnju, koja je u Zagrebu stupila na snagu 1. siječnja 1926. g. Godine 1924. počinju se izgrađivati otvorene (ljetne) prikolice s peronima i srednjim uzdužnim prolazom, te s posebnom ručnom polužnom kočnicom kod koje kočne klade djeluju na zasebni bubanj na osovini kotača.

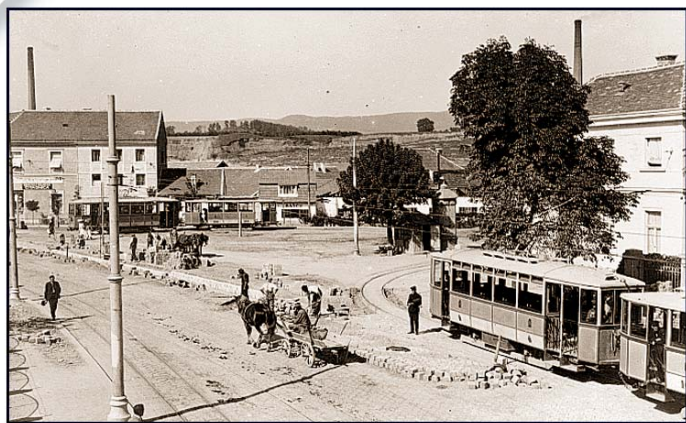
Čekaonica u Klaićevoj

Te godine ujedno počinje velika obnova cijele pružne mreže po patentiranom sustavu ugradbe (tzv. "koferu") inž. Adolfa Košaka, s novim žljebastim jačim tračnicama teškima 57,8 kg/m. Veoma opsežni ovi radovi trajali su do 1931. godine. Dotad je pretežni dio mreže imao jednokolosiječnu prugu, koja više nije udovoljavala potrebama.

Budući da se pruga kroz današnju Klaićevu i Hebranovu ulicu pokazala kao promašaj, ona je 1926. uklonjena pošto je još 1924. na njoj obustavljen promet zbog nedovoljnog broja putnika. Kao spomen na tu prugu ostala nam je na početku Klaićeve ulice bivša tramvajska čekaonica, koja je dugi niz godina služila kao trafika.

Pri pružnoj rekonstrukciji izgrađene su prve tramvajske zaokretnice: u Črnomercu, Maksimiru, kod Savskog mosta, kakve su već bile izvedene kod današnjega Zapadnoga kolodvora, koji je između dva rata prilično svojeglavo nazvan "Kolodvor Sava". Nadalje, godine 1926. sagrađena je prva zaokretnica na Međašnom (danas Kvaternikovu) trgu s jednokolosiječnim pružnim odvojkom tadašnjom Sajmišnom ulicom odnosno Lašćinščankom (današnjom Heinzelovom ulicom) prema tadašnjem novom sajmištu.

Kad je (1928.) izgrađena tramvajska pruga Branimirovom ulicom do tržnice, odnosno do područja koje je nosilo stari naziv Sigečica, ukinut je tramvajski terminal koji se na Starčevićevu trgu pružao prema hotelu Esplanade, pa je zrinjevačka pruga od zapadnog drvoreda Tomislavova trga skrenuta prema istoku.

• Među prvim tramvajskim zaokretnicama bila je i ona na Črnomercu •

• Velika obnova pruge na Jelačićevom trgu •

Tramvaj Novom vesi

Kao bitno unapređenje prometa izveden je godine 1930. željeznički nadvožnjak na Savskoj cesti, kod Crnatkove ulice, na inicijativu i doprinosom ZET-a. Na tomu je mjestu zamijenjeno neprikladno križanje tramvajske i željezničke pruge u istoj razini, jer su željeznički prijelazi u razini uvelike smetali prometu na Savskoj cesti.

Tijekom 1930. godine ZET, u vlastitoj režiji i na svoj trošak, nadsvođuje potok Medveščak, a 1931. dovršio je tramvajsku prugu Ribnjakom i Medveščakom (srednjim pojasom iznad nadsvođenog potoka) prema Mirogoju, koja je iste godine puštena u promet, a ukinuta je pruga preko Kaptola i kroz Novu ves.

Godine 1933. sagrađen je dio pruge Ksaverskom cestom, od Gupčeve zvijezde do Jandrićeve, kao prvi odsječak zamišljene pruge prema Šestinama. Još 1907. bio je predložen od Trgovačko-obrtničke komore takav spoj, međutim, ni do danas nije ostvaren, a vjerojatno neće biti ni ubuduće.

Zagrebački električni tramvaj i mimo svoje osnovne djelatnosti - prijevoza putnika - bitno je utjecao na razvoj grada. Neposredni i posredni radovi na izgradnji i osuvremenjivanju tramvajskih pruga mijenjali su izgled pojedinim gradskim predjelima, o čemu posebno svjedoče Savska cesta i Ulica Medveščak.

Spremište na Ljubljani

Opsežne radove ZET je izveo 1935. godine izgradnjom novih tramvajskih pruga Tratinskom cestom i Ozaljskom ulicom do Ljubljane, odnosno do predviđenoga novoga tramvajskog spremišta, zatim Ulicom Račkoga preko današnjega Trga žrtava fašizma te Zvonimirovom ulicom do Harambašičeve.

Da bi izgradio trešnjevacku prugu (današnjom Tratinskom i Ozaljskom ulicom) ZET je o svom trošku prethodno dao izvesti željeznički nadvožnjak na Tratinskoj cesti, ali je još veće pripreme radove izveo u Ozaljskoj ulici, izgradivši, između ostalog, kanalizaciju, vodovod te otkupivši i pojedine zgrade koje se moralo srušiti.

Iste godine sagrađen je i nadvožnjak na Savskoj cesti kod Koturaške. Izgradnji pruge u Zvonimirovoj ulici prethodile su također velike predradnje izvedbom dvaju jednosmjernih kolnika s tramvajskim pružnim tijelom u sredini, a veliki radovi izvedeni su posebno na trgu, gdje je izgrađena tramvajska zaokretnica, koja je po svom smještaju blizu gradskog središta bila vrlo korisna za održavanje, odnosno, usklađivanje prometa.

Za potrebe novih pruga izgrađeno je u tom razdoblju 6 motornih kola i 13 otvorenih prikolica, koje se od prvobitnih Mandlovih razlikuju po otvorenijem boku, po preklopnim sjedalima i nekim drugim preinakama, a kako je odobreni nacrt u ZET-u potpisao ravnatelj Košak, one su u radionici nazvane "Košakovim prikolicama". Međutim, za sve veći broj kola postalo je staro tramvajsko spremište na Savskoj cesti pretijesno, pa je dio kola noćio na cesti, gdje je uz velike tegobe obavljan i noćni servis. Kad je za proširenje Tratinske ceste porušena polovica spremišta, stanje je postalo još teže, pa je gradnja novoga velikog spremišta na kraju Ozaljske ulice došla kao spas. Za kratko vrijeme sagrađene su dvije velike armiranobetonske hale za 180 kola, a istodobno je podignuta i ulična zgrada za obračun utržaka i izobrazbu prometnog osoblja.

Novo je spremište pušteno u pogon 11. veljače 1936. godine, a tri godine kasnije (1939.) počinju se ljetne prikolice pregrađivati u zatvorene, kako bi se podmirile prometne potrebe, jer se zimi osjećao manjak odgovarajućih prikolica.

Trase redovitih tramvajskih linija bile su, potkraj tridesetih godina, sljedeće:

1 - 8	Čnomerec-Maksimira
1 - 2 - 8	Čnomerec-Glavni kolodvor-Maksimira
3 - 7	Savski most-Sajmište (Heinzelova ulica)
1 - 7	Čnomerec-Sajmište
5 - 12	Kolodvor Sava (Zapadni kolodvor)- -Sigečica (tržnica u Branimirovoj)
15 - 10	Tratinska cesta (današnji Tehnički muzej)-Gupčeva zvijezda
15 - 11	Tratinska cesta-Mirogoj
4 - 14	Trešnjevka-Ksaverska cesta (kod Jandrićeve ulice)
4 - 9	Trešnjevka-Zvonimirova ulica.

Sljedeće godine gradi se nova upravna zgrada pred novim spremištem, a uz već izgrađenu večernju blagajnu.

Do Dubrave od 12. travnja 1942. g.

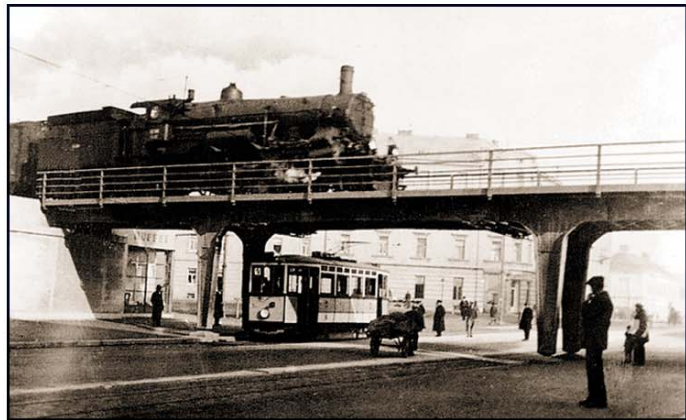
I u ratnim godinama radovi se nastavljaju. Godine 1941. počinje se graditi tramvajska radionica uz novo spremište te pruga od Maksimira do Dubrave, a te godine dovršena je nova upravna zgrada i još jedna manja zgrada, koja je služila za razne namjene dok se u njoj nije smjestila ZET-ova ambulanta. Pruga Maksimir-Dubrava puštena je u pogon 12. travnja 1942. g.

• Polaganje novog skretničkog sklopa Jurišićeva-Draškovićeva godine 1925. •

• Aluminotermičko ("termitsko") zavarivanje tračnica u Vlaškoj ulici prigodom obnove kolosijeka 1926. •

• Raskrižje Savske ceste i željezničke pruge u istoj razini kod Crnatkove ulice prije i poslije izgradnje nadvožnjaka •

• Tramvajska kola za montažu gornjeg voda •

• Stara zaprežna kola za montažu gornjeg voda •

• Čistač tramvajskih skretnica na Savskoj cesti u blizini mosta (vjerojatno 1926.) •

• Prva ZET-ova montažna kola gornjeg voda na motorni pogon - "Alfa-Romeo" iz 1945. godine •

Potkraj te godine puštena su u pogon pokusna jednosmjerna tramvajska kola izvedena pregradnjom Mandlovih kola M-24, a te godine objavio je inž. Mandl, sa svojim suradnikom inž. Vjekoslavom Majerom, u Tehničkom vjesniku br. 10-12 i prvu studiju o novim ZET-ovim tramvajskim kolima 101.

Unatoč ratnim tegobama počelo se početkom godine 1944. s gradnjom pruge kroz Vodnikovu i Mihanovićevu ulicu, kako bi se omogućila racionalnija opterećenost voznog parka. Tako se iz južnih gradskih predjela znatno skratila vožnja prema Glavnom kolodvoru i ostalim obližnjim sadržajima, a osim toga rasteretila se i pruga kroz najuže gradsko središte.

Tramvajski promet u ratnom vrtlogu postaje sve neredovitiji, osobito zbog nestašice električne energije, ali i pomanjkanja stručne radne snage. Povremeno se održavaju u pogonu samo najvažnije osnovne linije, i to tek s nekoliko stajališta na cijeloj dužini, kako bi se donekle omogućio prijevoz na najveće udaljenosti.

Zračni napadi na Zagreb postali su sve češći i uzbune gotovo svakog dana paralizirale su promet. Bombardiranjem je na više mjesta bila oštećena pruga. U studenom 1944. potpuno se obustavlja tramvajski promet zbog nedostatka električne energije.

Tramvaj, koji je za gospodarske krize tridesetih godina svojim dnevnim priljevom gotovine pružao Gradskoj štedionici iznimne pogodnosti, postao joj je teretom, jer je valjalo plaćati mnogobrojno osoblje, a prihod je izostajao. Stoga je ona dala ZET na raspolaganje Gradskoj općini. Nakon dugih pregovora došlo je do sporazuma po kojem je Gradska općina podmirila sav manjak, a tramvajski je promet uspostavljan u najnužnijem opsegu.

Neposredno, nakon svršetka Drugoga svjetskog rata, tramvajski je promet opet prekinut, a tek nakon nekog vremena počeo se postupno normalizirati. Tijekom ljeta i jeseni 1945. g. nastavljeni su radovi na gradnji pruge kroz Vodnikovu i Mihanovićevu ulicu, pa je ona predana prometu 25. studenoga 1945. godine.

Novе oznake od 1945. g.

Tom zgodom uvedene su nove oznake na tramvajskim kolima, kojima su označene pojedine linije istim brojem za oba smjera, umjesto dotadašnjeg označavanja svakog smjera posebnim brojem po cilju vožnje. To je naime bila prva tramvajska pruga koja je omogućila da se iz istog ishodišta dođe do istog odredišta

• Noćni snimak starog spremišta na Savskoj cesti •

• Na stajalištu Glavni kolodvor 1935. g. (iz arhiva Toše Dapca) •

• "Dvanaestica" i "petnaestica" snimljene u Illici četrdesetih godina (iz arhiva Toše Dapca) •

• Za Zvonimirovu "devetkom" bez gužve (iz arhiva Toše Dapca) •

• Vožnja Ilicom ugodnija je otvorenim kolima (iz arhiva Toše Dapca) •

različitim trasama. Prije toga, između dva rata, tramvajske su linije imale oznake za svaki smjer.

Međukolosiječni spojevi omogućivali su dvosmjernim tramvajskim motornim kolima, koja su na nekim linijama vozila bez prikolica, povratnu vožnju s važnijih mjesta i unutar tramvajske mreže, a u uvjetima mnogo mirnijeg tadašnjega cestovnog prometa.

Godine 1946. tramvajska je radionica u sva motorna kola ugradila sjedala za vozače. Šezdeset i tri motorna kola dobila su vanjska vrata, tj. zatvoreni su prijašnji otvoreni peroni, a od toga su četrdeset i tri kola preuređena za jednosmjernu vožnju. Time je bitno olakšan rad vozačima. Jednako je tako olakšavan rad kondukterima postupnom ugradnjom sjedala i pultova za konduktere. U vezi s tom pregradnjom izvode se tramvajske zaokretnice u Branimirovoj ulici (kod tržnice), u Zvonimirovoj (kod Harambašićeve ulice) i na Ksaverskoj cesti (kod Jandrićeve), i to od 27. svibnja do 7. rujna.

Jedan broj za liniju

Osim toga, te je godine izgrađena nova tramvajska pruga kroz današnju Ulicu kneza Mislava kao nastavak

konceptije vođenja usporedne trase s Ilicom, Vlaškom i Maksimirskom. Pruga je položena dosljedno u osi kolnika u skladu sa suvremenim zahtjevima javnoga gradskog prometa, a u pogonu je od 8. prosinca 1946. g.

Te su godine gradske vlasti raspisale natječaj za prijedlog preuređenja Jelačićeva trga. Od 32 prijedloga nijedan nije dao zadovoljavajuće rješenje. Utvrđeno je kako je u danim okvirima moguće samo polovično rješenje, a uz nerazmjerno veliko ulaganje materijalnih sredstava.

Sljedeće godine izgrađena je tramvajska pruga Jagićevom i Jukićevom ulicom, djelomično na račun željezničkog nasipa koji je osiguran potpornim zidom. Pruga je predana prometu 31. kolovoza 1947. g., pa je tako dovršena usporedna trasa pokraj Glavnog kolodvora.

Preseljenje radionica na Ljubljanicu

Godine 1948. tramvajska je radionica iz starih prostorija na Savskoj cesti preseljena u nove prostorije na kraju Ozaljske ulice, gdje je svečano puštena u pogon 29. svibnja. Te je godine ZET-ova radionica isporučila tramvajske vlakove i Rijeci!

Produžena je tramvajska pruga Ksaverskom cestom,

• Trg bana J. Jelačića četrdesetih godina (iz arhiva Toše Dapca) •

• Davno zaboravljen prizor - tramvaj na Mirogoju (iz arhiva Toše Dapca) •

• Uz dnevni tisak brže do odredišta (iz arhiva Toše Dapca) •

od Jandrićeve ulice do Mihaljevca, s velikom zaokretnicom tako oblikovanom da bez adaptacije omogućuje izvedbu odvojka tramvajske pruge prema Šestinama, što je intenzivnom izgradnjom Mlinova, praktički onemogućeno. Nova pruga predana je prometu 19. rujna 1948. Ujedno se počelo s radovima na pruzi Mihaljevac-Dolje.

Desetoga studenoga 1948. g. zaključeno je na konferenciji u Ministarstvu prometa Republike Hrvatske da ZET, na temelju studija i nacрта svojih stručnjaka, počne konstruirati nova tramvajska motorna kola tip 101.

Izgrađen je kolosiječni spoj pruge u Jukićevoj ulici s prugom na Savskoj cesti prema jugu. Tako je omogućena kraća veza između tramvajskog spremišta i zapadnog dijela grada, napose Črnomerca.

Godine 1950. dovršena je u današnjoj Ulici grada Vukovara druga dionica tramvajske pruge od Heinzelove ulice do Žitnjaka i puštena u promet 9. rujna. Ovom prugom ostvarena je veza s industrijskim područjem Žitnjaka, a pruženi su povoljni uvjeti i za razvoj novih sadržaja Trnja. Te godine dovršena je u Puljskoj ulici i stambena zgrada za ZET-ove radnike - samce.

Novi ovjes za Mihaljevac-Dolje

Godine 1950. dovršena je tramvajska pruga Mihaljevac-Dolje i predana prometu 15. rujna. Za tu prugu bila je predviđena najveća brzina od 60 km/sat. Za takve brzine nije više dovoljan jednostavan ovjes vozne žice na poprečnim nosivim žicama, nego je potreban tzv. lančani ovjes. Kod takvog je ovjesa vozna žica pričvršćena na posebnoj uzdužnoj ovjesnoj žici karakteriziranoj linijom lančanica. Tako se provjes vozne žice bitno smanjuje, pa to dopušta znatno veću brzinu vlaka. Kod lančanog ovjesa mogući su i veći rasponi, dakle štedi se na stupovima, a ovjesne se žice iskorišćuju i za dovod električne energije. I, napokon, s pomoću posebnih naprava za napinjanje, tj. sustavom utega i kolotura, mogu se ukloniti posljedice stezanja i rastezanja žica zbog toplinskih utjecanja. Za elektroenergetsko napajanje ove pruge izgrađena je i puštena u rad mala privremena ispravljačka postaja u Gračanima za pretvaranje gradske izmjenične struje u istosmjernu kojom se napaja tramvaj.

Napravljen prototip motornih kola 101

Pod vodstvom inženjera Mandla, kao glavnoga konstruktora, dovršena je 30. travnja 1951. u ZET-ovoj

tramvajskoj radionici gradnja prototipa novih ZET-ovih motornih kola 101, s kapacitetom od 95 putničkih mjesta te sa snagom motora 2x60 kW i najvećom brzinom od 60 km/sat.

Time je stvoren domaći tip suvremenih tramvajskih kola, s automatskim posluživanjem vrata, sjedalom za vozača i za konduktera, električnim, mehaničkim i zračnim kočnicama te sa sigurnosnom napravom (zaštitnom košarom) ispred prednjih kotača.

Ovo značajno ostvarenje ZET-ovih stručnjaka prikazano je i na prvosvibanjskoj proslavi te godine.

Poslije, na temelju ZET-ove tehničke dokumentacije, pošto su u ZET-u izrađena tri prototipa, preuzela je serijsku proizvodnju tih kola tvornica "Đuro Đaković" iz Slavenskog Broda.

Te je godine još izrađen južni kolosiječni spoj Tratinska-Savska i tako omogućen izlaz vlakova iz spremišta prema Savskom mostu.

Na Selskoj cesti se 1953. gradi stambena zgrada za ZET-ove radnike. Natkrivena je ulazna skretnička lira tramvajskog spremišta, čime su znatno poboljšani radni uvjeti pri servisiranju vozila, a proširen je i spremišni prostor.

Sljedeće godine demontiran je u Heinzelovoj ulici 690 metara dugi kolosijek bivše sajmišne pruge, na kojoj je još prije obustavljen promet na liniji broj 7.

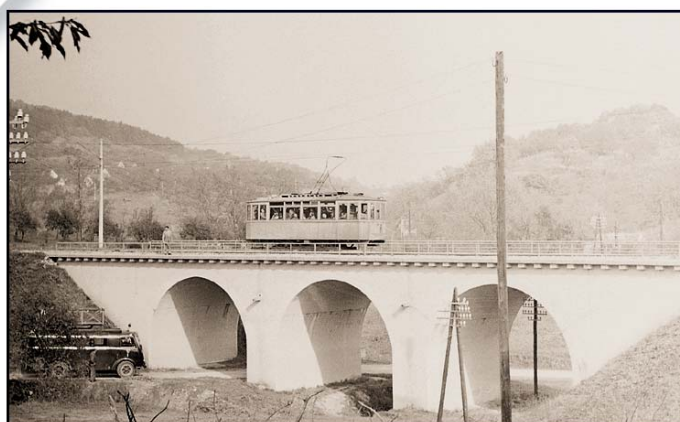
Nabavljena su nova automobilska kola za montažu gornjeg voda, kao zamjena za dotadašnja montažna kola s konjskom zapregom. Počelo se s radovima na izgradnji nove ispravljačke postaje u današnjoj Ulici Andrije Žaje radi povećanja napona tramvajskog gornjeg voda od 550 na 600 V, što je bio početak priprema električne mreže za pogon većeg broja tramvajskih kola novog tipa. Građevne radove izvodio je Građevni pogon ZET-a, a montažu tvornica "Rade Končar".

Mirogojska tragedija 1954. g.

Ta 1954. godina obilježena je potresnim događajem, kojim je Zagreb bio zavijen u crno, a zbio se 31. listopada 1954. godine, tragičnog dana u ZET-ovoj povijesti. Oko 9 sati prije podne dogodila se na tadašnjoj mirogojskoj pruzi jedna od najtežih tramvajskih nesreća u svijetu, u kojoj je 19 putnika izgubilo život, a 37 ih je većinom teško ozlijeđeno. Tragedija se dogodila pri vožnji nizbrdo na pružnoj dionici Mirogoj-Gupčeva zvijezda, na kojoj je najveći uzdužni nagib iznosio više od 9,0 posto. Vozač je primio oko 60 putnika, jer su na Mirogoj vozila motorna kola bez prikolice. Polazeći s krajnjega mirogojskog stajališta otpustio je ručnu kočnicu za 4 do 5 okretaja. Spuštajući se nizbrdo i

• Vrlo prometno u Jagičevoj ulici; tramvaj, zaprežno vozilo, biciklist i pješaci •

• Pruga Mihaljevac-Dolje vodi preko vijadukta •

• Trenutak iz prometa •

- Dio ZET-ova voznog parka u starom spremištu na Savskoj cesti prigodom vježbe za obranu od zračnih napada, održane 17. listopada 1935. Bivša upravna zgrada ZET-a srušena je 1949. radi gradnje novog dijela starog Velesajma - na mjestu gdje je danas Tehnički muzej. Preuzeta je od konjskog tramvaja, ali je nadograđen drugi kat te izvedena dogradnja (lijevo) •

- Davno zaboravljena kola za podmazivanje tračnica VW •

- Nekad "fićo", danas "unići". Na vozilu su vidljivi zvučnici kojima se iz kola putnike na stajalištima obavještavalo o zastoјima u prometu. Osvremenjivanjem voznog parka ta se zadaća kontrole tramvajskog prometa izgubila •

ulazeći u prvi zavoj, kada je htio uključiti tračničku kočnicu, opazio je da ona ne djeluje. Nastavio je s pokušajima tračničkog kočenja, ali sve je bilo uzalud. Kad je pokušao kočiti ručnom kočnicom, uz sipanje pijeska, kola su već dobila takvu brzinu da je za kočenje ručnom kočnicom, u nizbrdici, bilo prekasno. Tramvaj je jurio sve većom brzinom i na zadnjem zavoju, polumjera 80 m, ispred Gupčeve zvijezde izletio je iz tračnica prema drugoj strani ceste i prevrćući se udario u tri stabla i čelični stup... Nakon iscrpne sudske rasprave presudom je utvrđena vozačeva krivnja, jer je neoprezno i nepropisno krenuo i nije pravodobno kočio ručnom kočnicom. Zbog te nesreće obustavljen je tramvajski promet na dionici Gupčeva zvijezda-Mirogoj, a ponovno je bio uspostavljen tek 1964. godine.

Sljedeće, 1955. godine, preostala dvosmjerna motor-na tramvajska kola pregrađena su u jednosmjerna.

Tijekom 1956. godine na razini grada Zagreba bilo je velikih previranja u pogledu problematike javnoga gradskog prijevoza putnika u odnosu na stanje u gradskom središtu. Osobito je oštro naglašen problem prometa u Ilici. Postavljen je i zahtjev da se tramvajska pruga iz Ilice preloži u današnju Ulicu Andrije Hebranga, gdje je nekoć već bila do 1924., kada je napuštena, jer se pokazala suvišnom. Međutim, prvobitni zaključak gradskih vlasti donijet u tom smislu, poslije je preinačen.

Motorna kola tip 101 u prometu

Iduće, 1957. godine, u tvornici "Đuro Đaković" dovršen je prvi niz od 10 motornih kola tipa 101 i pušta se u redovit promet, a naručen je novi niz od 10 kola. Osim toga, naručena je proizvodnja 10 novih četveroosovinskih prikolica duljine 12,6 m, a kapaciteta 115 putničkih mjesta.

U pogon je puštena i nova ispravljačka postaja u današnjoj Žajinoj ulici. Za istovar novih ZET-ovih tramvajskih kola, dopremljenih iz tvornice "Đuro Đaković", ugrađen je u ZET-ov industrijski željeznički kolosijek i odgovarajući tramvajski kolosijek s priključkom na tramvajsku prugu u Ulici grada Vukovara, nedaleko od Heinzelove ulice.

Radi boljeg napajanja mreže tramvajskog gornjeg voda počelo se 1958. s gradnjom ispravljačke postaje na Ružmarinki (kod Harambašičeve ulice) i u Držičevoj ulici (kod Ulice grada Vukovara).

Godine 1959. u prometu je i drugi niz od 10 novih motornih kola tipa 101 i prvi niz od 10 novih četveroosovinskih prikolica proizvedenih u tvornici "Đuro Đaković". Dovršena je ispravljačka postaja na

Ružmarinki, pa od tada pokriva dodatno energetska opterećenje nakon uvođenja novih vlakova u promet.

Sve veća zakrčenost najužega gradskog središta, osobito Ilice, izazivala su, u okviru rada pojedinih gradskih foruma, prijedloge za uklanjanje uočenih poteškoća. U tu svrhu obavljeno je 14. i 15. studenoga 1958. opće brojanje putnika na tramvajima i autobusima. U vezi s tim izrađene su studije za rješenje prometa u Ilici, studije za vođenje tramvaja, i to u podzemnoj varijanti pod kolnikom ili u tunelu ispod Gornjeg grada i Kaptola te u nadzemnoj varijanti na vijaduktu sjeverno od Ilice.

ZET je uspio argumentiranim elaboratima, na temelju gospodarskih i prometnotehničkih analiza, otkloniti nastojanje da se tramvaj izbacila iz Ilice, čime bi se ugrozio javni prijevoz i u središtu i u ostalim dijelovima grada, jer Ilica je "kralješnica" u vođenju tramvajskih linija u Zagrebu.

U velikoj borbi mišljenja, prihvaćena je gradnja nove tramvajske pruge, od Kvaternikova trga, Šubićevom i Držičevoj ulicom prema jugu, s priključcima na Branimirovu i na današnju Ulicu grada Vukovara, a koja djelomično mora rasteretiti i Ilicu. Ta je pruga omogućila i prvi prijelaz tramvaja preko Save, u Novi Zagreb.

Rastanak s inženjerom Mandlom

Tužan je bio ZET, toga 27. travnja 1959. godine, kada je umro inženjer Dragutin Mandl, prvi ZET-ov izumitelj, rukovodeći inženjer i ugledni međunarodni stručnjak za javni gradski promet, koji je čitav svoj radni vijek posvetio ZET-u, radeći gotovo 40 godina, do smrti, koja ga je zatekla, tako reći, za radnim stolom. Tko je on bio i što je značio, bilo je vidljivo i potkraj 1978. godine na prigodnoj izložbi u Starogradskoj vijećnici u povodu 100. obljetnice Saveza inženjera i tehničara Hrvatske, gdje je bio izložen i Mandlov portret među sedmoricom najuspješnijih i najzaslužnijih nositelja tehnološkog napretka Hrvatske.

Pruga prema jugu

Godine 1960. počela je izgradnja nove tramvajske pruge Kvaternikov trg-Šubićeva ulica.

U pogon je puštena nova ispravljačka postaja u Držičevoj ulici, kojom su popravljene elektroenergetski uvjeti na pruzi prema Žitnjaku, a rasterećena je ispravljačka postaja u Patačićinoj ulici te se tako poboljšava napajanje mreže u gradskom središtu.

U promet je pušten i treći niz od 10 novih tramvajskih

motornih kola, a dovršen je i drugi niz od 10 novih četveroosovinskih prikolica. Te je godine prodana i sprega koja je služila za prijevoz tereta i za kola gornjeg voda.

U ožujku 1961. Zagreb i ZET posjećuje prometni stručnjak Tehničke pomoći Organizacije ujedinjenih naroda i vice-direktor pariškog metroa, Lucien Briard te je pohvalio tramvajsku mrežu ZET-a, kao idealno položenu, s obzirom na položaj grada, istaknuvši da je tramvaj najpogodnije prometno sredstvo gradskog središta, odnosno svake poslovne jezgre.

Trećega kolovoza 1961. g. ZET je u svojim prostorijama otvorio veliku izložbu o problematici prometa u Ilici. Izložbu su posjetili mnogobrojni stručnjaci. Mnogo ZET-ovih radnika i putnika, razgledalo je sa zanimanjem raznovrsne projekte, ilustracije, dijagrame te ostalu dokumentaciju i izreske iz novina s oprečnim mišljenjem.

Dvadeset devetog studenoga 1961. g. puštena je u promet prva dionica nove tramvajske pruge od Kvaternikova trga, na kojem je potpuno rekonstruirano kolosiječno postrojenje, Šubićevom ulicom preko Krešimirova trga do Branimirove ulice. Pri izgradnji te pruge prvi je put u Zagrebu primijenjena tzv. produljena skretnica i produljeno križalište.

Nakon izgradnje novog željezničkog nadvožnjaka iznad Držićeve ulice, puštena je 21. travnja 1962. u promet tramvajska pruga u Držićevoj ulici, od Branimirove do Ulice grada Vukovara, izgrađena primjenom novog sustava kolosiječne ugradbe na pragovima od prednapregnutog armiranog betona. Taj produžetak znači dalji bitni prodor kroz željezničku barijeru, a njime je ujedno otvorena bitna transverzalne-radikalna veza u istočnom dijelu grada.

Prvog rujna te godine predana je prometu dionica tramvajske pruge u Držićevoj ulici, od Ulice grada Vukovara do nove privremene zaokretnice blizu Slavenske avenije, a pušten je u promet i novi (istočni) kolosiječni spoj Draškovićeve-Branimirova.

Godine 1963. u prometu su novi tramvajski vlakovi sastavljeni od motornih kola i dviju prikolica. Četvrtog srpnja predan je prometu produžetak tramvajske pruge iz Zvonimirove ulice novom Budakovom ulicom do Borongaja, gdje je izvedena velika nova zaokretnica, unutar koje su bili predviđeni deponijski kolosijeci za smještaj pričuvnih tramvajskih vlakova prigodom priredbi na obližnjem stadionu, a na zaokretnici je izvedena i prva semafora signalizacija za tramvaj. Nakon toga u izgradnji novih tramvajskih pruga nastupa 15-godišnja stagnacija.

Tramvaj opet na Mirogoju 1964. g.

Prvoga dana mjeseca ožujka 1964. g., nakon gotovo jednog desetljeća zastoja, mirogojska je pruga ponovno predana u promet. Na novoj liniji voze motorna kola tip 101 po trasi Držićeva (zaokretnica)-Branimirova-Draškovićeve-Mirogoj, a posebno su bila opremljena električnom, jakom zračnom elektromagnetskom (tračničkom) i ručnom kočnicom, uz točno propisane najveće brzine za pojedine zavoje u vožnji nizbrdo.

Dana 22. ožujka 1966. iznenada je umro u 76. godini inž. Andrija Bogner, dugogodišnji suradnik ZET-a, koji je neumornim radom, stručnošću i savjesnošću, te neslomivim značajem pružao pouzdan oslonac i stalan poticaj mladim kolegama. Bogato iskustvo, koje je stekao obavljajući odgovorne dužnosti pri izgradnji i održavanju željezničkih pruga u tuzemstvu i inozemstvu, primijenjeno je u punoj mjeri pri gradnji brdske pruge Mihaljevac-Dolje i drugdje, a organizatorske je sposobnosti razvio osobito pri projektiranju i gradnji Žičare "Sljeme". Nesebičnim i požrtvovnim zalaganjem stekao je iskreno štovanje i odanost svih svojih suradnika kojima je služio kao primjer i koji će ga zadržati u trajnom sjećanju.

Te godine dovršena je i puštena u pogon ispravljačka postaja "Zvijezda", na Radićevu šetalištu, za dalje rasterećenje vrlo opterećene elektro-energetske mreže u gradskom središtu.

Zglobni šestosovinski tramvaj 1966. g.

U listopadu predan je prometu prototip ZET-ova šestosovinskog zglobnog tramvaja, izrađen u tvornici "Đuro Đaković", uz suradnju ZET-ovih stručnjaka.

Zbog nestašice motornih tramvajskih kola (uslijed nužnog rashoda) te viška prikolica, a sve prećih potreba za povećanjem kapaciteta na najopterećenijim linijama ZET-ove tramvajske mreže, ukinuta je 15. svibnja 1967. mirogojska tramvajska linija na kojoj su bila u prometu slabo iskorištena motorna kola bez prikolice. Na Mirogoj od tada opet voze autobusi.

Trinaestog rujna 1968. godine pušteno je u promet novo udvojeno tramvajsko stajalište za oba smjera u Draškovićevoj ulici, između Jurišićeve i Vlaške, pošto je na tom potezu porušen drvored, a na njegovu mjestu izveden kolnik za vožnju prema sjeveru. Uz stajalište su za oba smjera izvedeni stajališni otoci. Drugi par stajališta izveden je u Ulici Račkoga. Ujedno se ukidaju tramvajska stajališta u Šošarićevoj ulici, stajalište u Jurišićevoj ulici, stajalište u Vlaškoj ulici istočno od

• Unutrašnjost tramvajskog spremišta na Vurovčici nakon dovršenja •

• Tramvajsko-autobusni terminal na Črnomercu, na području bivše ciglane, u prometu od 3. rujna 1980. g. •

• Pogled na tramvajsko-autobusni terminal u Dubravi, do 2000. g. •

Draškovićeve, te stajalište u Draškovićevoj južno od Jurišičeve. Rušenje drvoreda navelo je dio dnevnog tiska na vrlo oštre kritičke osvrte.

Terminal u Dubravi

Bez prigovora rekonstruiran je te godine tramvajsko-autobusni terminal u Dubravi na temelju projekta ZET-ova stručnog tima u suradnji sa stručnjacima gradskih prometnih službi. Semaforški uređaji omogućuju tramvajima, pješacima i autobusima istodobni sigurni prijelaz preko kolnika Maksimirske ceste. Tramvajska je zaokretnica dobila obilazni pretjecajni kolosijek, a autobus prošireni i uređeni terminal sa zasebnom zaokretnicom. Ovom rekonstrukcijom ostvaren je jedan od najuspjelijih prometno-tehničkih zahvata u tom razdoblju.

Sedamdesetih godina mnogo se govorilo o budućnosti tramvaja. Brzom razvitku motorizacije zastarjeli tramvaji sigurno nisu bili konkurencija. Razmišljalo se i o ukidanju tramvaja, o njegovoj zamjeni autobusima i, naravno, o velikoj ulozi osobnog prijevoza. Prigodom izrade GUP-a Zagreba stvari su pomalo došle na svoje mjesto. Tramvaj, kao dio sustava javnoga prijevoza putnika, ne samo da je ostao, već je bilo zacrtano njegovo osuvremenjivanje i proširenje.

Ta odluka i danas ima posebno značenje.

ZET je 1968. pokrenuo akciju za ograničenje individualnog prijevoza u korist javnoga, na području gradskog središta, koja će uroditi plodom tek nakon nekoliko godina.

Dana 14. lipnja 1971. g. počelo se s demontiranjem tramvajske pruge u Držičevoj ulici, između današnje Ulice grada Vukovara i Slavonske avenije sa zaokretnicom, kako bi se omogućili radovi na izgradnji novog raskrižja Držičeva-Slavonska avenija u tri razine. Tramvajska linija, koja se do tada služila tom zaokretnicom, skrenuta je prema Žitnjaku.

U lipnju te godine puštena je u pogon ispravljačka stanica Vurovčica u krugu ZET-ova tramvajskog spremišta.

Gradskom odlukom od 15. srpnja 1973. uvedena je nova regulacija prometa u središtu grada. Ukinut je individualni promet u Jurišičevoj, na Jelačićevu trgu i u Ilici do Gundulićeve, te je javni dobio prijeko potrebnu prednost. Prema ispitivanjima u rujnu, na ovim potezima poduzete mjere donijele su vrlo dobre rezultate.

U listopadu i studenom iste godine razmaknuti su kolosiječni zavoji na ključnim čvorištima: Frankopanska-Ilica, te Jurišičeva-Draškovićeve i Draško-

vićeva-Vlaška, kako bi se omogućilo mimoilaženje novih 4-osovinskih tramvajskih motornih kola naručenih iz tvornice "Đuro Đaković", a koja su svečano puštena u promet 22. siječnja 1974. godine.

Godine 1975. izrađen je u ZET-u elaborat o potrebi i načinu stupnjevanja početaka radnog vremena, kako bi se smanjile gužve u prometnim vrškovima, a povećao dinamički kapacitet u javnom prometu. Prvog rujna stupio je na snagu sporazum o stupnjevanju radnog vremena. On je obuhvatio 327 poduzeća odnosno 180.000 zaposlenih radnika. Iako to stupnjevanje nije sasvim dosljedno provedeno, nakon prvih promatranja u prometu, utvrđeno je ipak znatno poboljšanje.

U svibnju 1975. g. razmaknut je kolosiječni zavoj tramvajske pruge pred Glavnim kolodvorom kako bi se omogućilo mimoilaženje novih tramvajskih motornih kola.

Dolaze vozila "ČKD-Tatra"

Nakon višegodišnje rasprave o tomu kako osuvremeniti i proširiti vozni park, budući da su jedni zagovarali nastavak suradnje s proizvođačem tramvajskih vozila "Đurom Đakovićem" iz Slavanskog Broda te kupnju nove količine vozila tip 201, pobijedili su zagovarači kupnje vozila "ČKD-Tatra" iz Praga jer su to uvjetovale gospodarske prilike, zapravo uvjeti kreditiranja i cijena vozila. Budući da je proveden međunarodni natječaj, nakon dugog niza godina, tim je činom ugašena domaća proizvodnja tramvajskih vozila. Puštanjem u promet prvih 30 vozila tvrtke "ČKD-Tatra" iz Praga, a to se zbilo 31. siječnja 1977. g., zauvijek je otišao sa zagrebačkih ulica tramvaj M-24 koji je vozio od 1924. godine.

Tadašnje Izvršno vijeće Skupštine grada Zagreba prihvatilo je 16. ožujka 1978. g. novu regulaciju prometa u središnjem dijelu grada, koja je u travnju stupila na snagu, a obuhvatila je područje od Kvaternikova trga do Ulice Republike Austrije. Time je dana bitna prednost javnom prometu; neke su ulice zatvorene za individualni motorni promet i proglašene pješačkom zonom, u ostalima je propisan jednosmjerni individualni promet. U mnogim ulicama uvedeni su posebni prometni traci za vozila javnoga gradskog prometa.

Radi bolje regulacije prometa ukidaju se tramvajska stajališta na uglu Draškovićeve i Branimirove, osim stajališta u Branimirovoj u smjeru Glavnoga kolodvora, a na Medveščaku premještaju se oba stajališta s lokacije kod Degenove, odnosno Gregorijančeve ulice, na početak zasebnoga pružnog tijela.

Tramvaj prešao Savu 1979. g.

Osmoga svibnja 1978. godine počinje gradnja produžetka tramvajske pruge Držićevom avenijom preko Mosta mladosti do Sopotu u Novom Zagrebu. Pritom se tramvajska zaokretnica u Sopotu, kao prva u mreži izvodila unutar proširenog pružnog tijela, bez presijecanja kolnika.

Istodobno, s gradnjom nove tramvajske pruge, izgrađeno je i novo tramvajsko spremište u Dubravi, pokraj postojeće ZET-ove autobusne garaže, tj. u današnjoj Mandlovoj ulici, s novom ispravljačkom stanicom u krugu spremišta.

U svibnju 1979. godine, radi štednje tekućeg goriva, stupio je na snagu zakon o ograničenju motornog prometa na određene dane i vikende. Ovo ograničenje, tj. zabrana vožnje, odnosi se naizmjenično na parne i neparne registarske brojeve, pa je nazvano "parnepar". To ograničenje individualnog prometa odrazilo se i na javni promet većim brojem putnika.

Dvanaestog rujna iste godine svečano su puštene u promet rekonstruirane Tratinska i Ozaljska, na kojima su radovi počeli 1. kolovoza. Prvobitno je tramvajsku prugu trebalo preložiti u sredinu kolnika, ali se na kraju

odustalo od toga te je pruga ostala na prijašnjem mjestu. U sklopu te rekonstrukcije izgrađen je novi autobusni terminal na kraju Ozaljske ulice s uređenim iskrcajnim i ukrcajnim peronima, a obnovljena je i dotadašnja tramvajska čekaonica koja od tada služi autobusnom prometu zajedno s prostorijama za otpremnika.

Osim toga, ispred ZET-ove upravne zgrade, izgrađen je i pretjecajni tramvajski kolosijek u smjeru zaokretnice, koji ujedno služi za povlačenje vlakova u spremište. Ujedno je dio Ozaljske ulice, od Puljske do Fallerova šetališta, zatvoren za individualni promet. Početno ukrcajno tramvajsko stajalište premješteno je sa zaokretnice na novu lokaciju pred upravnom zgradom ZET-a, a inače zatvoreni pomoćni ulaz u zgradu adaptiran je u prostoriju za tramvajskog otpremnika. Kod svih tramvajskih stajališta rekonstruirane pruge ugrađen je rubnjak na udaljenosti 1,25 m od osi kolosijeka, kako bi se olakšao ulazak i izlazak putnika.

Dvadeset petog studenoga 1979. g. počinje novo razdoblje u razvoju tramvajske mreže ZET-a svečanim puštanjem u promet nove tramvajske pruge Držićevom avenijom, preko Mosta mladosti do Sopotu. Dolazak prvih tramvaja dočekali su građani Novog Zagreba spontanim ovacijama. Velika usputna tramvajska

• Svi tipovi tramvajskih motornih kola koji su danas u prometu •

• Zimi dobro dođe tramvaj •

• U Dubravi na pokusnoj vožnji 1961. g. snimljena Mandlova motorna tramvajska kola - tip 101 •

• Spremište tramvaja Trešnjevka •

• Tramvaj "ĐĐ" tip 201 u snježnim uvjetima vožnje snimljen u Ilici •

• Tramvaj češke proizvodnje "ČKD-Tatra" T-4+B-4 (tip 401), snimljen na Zrinjevcu, zagrebačkim ulicama vozi od 1977. g. •

• Tramvajski dio terminala Dubrava snimljen prije puštanja u promet pruge za Dubec •

• TMK 401 u Draškovićevoj ulici •

zaokretnica izgrađena je unutar roto-raskrižja kod Zapruđa s već ugrađenim priključnim kolosijecima za produžetak tramvajske pruge Sarajevskom ulicom prema jugu. U blizini te zaokretnice sagrađena je i nova ispravljačka postaja "Zapruđe", a u istoj zgradi nalazi se danas i dispečerski prometni centar ZET-a. Te je godine počela i gradnja novoga Jadranskog mosta preko Save, po kojem će se također odvijati tramvajski promet.

Prvih dana siječnja 1980. godine počinje se upotrebljavati novo tramvajsko spremište u Dubravi uz još naknadno dovršenje i osposobljavanje servisne hale, koja je puštena u pogon 21. siječnja. U suradnji s Gradskim sekretarijatom za promet provedena je u travnju velika akcija brojanja ZET-ovih putnika da bi se dobili podaci o opterećenju prometne mreže, a u svibnju anketiranje putnika radi utvrđivanja "linije želja". Taj rad obavljen je kao podloga za izradu studije o racionalnijem vođenju linija javnoga gradskog prometa, kako bi se raspoloživi kapaciteti što bolje iskoristili.

Terminal na Črnomercu 1980. g.

Trećega rujna 1980. g. svečano je predana prometu rekonstruirana Ilica, koja je obnovljena od Krajiške do Zagrebačke ulice. U sklopu tih radova izgrađen je novi veliki tramvajsko-autobusni terminal na Črnomercu na bivšem zemljištu ciglane. Terminal je izveden po idejnom i glavnom projektu izrađenom u ZET-u, a prihvaćenom nakon svestranih i intenzivnih rasprava. Ostvareno rješenje, kojim su uspješno regulirani i pješачki tokovi putnika, omogućuje udoban i siguran prijelaz putnika s autobusa na tramvaj i obrnuto te u najvećoj mogućoj mjeri povezuje tramvajski i autobusni promet. Na cijelom području izvedena je i odgovarajuća rasvjeta. Tramvajska zaokretnica ima dva iskrcajna i tri ukrcajna stajališna mjesta s pretjecajnim kolosijekom. Autobusni terminal ima šest iskrcajnih i više od deset ukrcajnih stajališnih mjesta. Za tramvajsku i autobusnu otpremničku službu postavljeni su zasebni kiosci s nusprostorijama i potrebnim instalacijama. Budući da je za vrijeme radova bio organiziran privremeni autobusni terminal na Trgu Francuske Republike, a tramvaji su usmjereni privremenim linijama Jukićevom i Jagićevom ulicom do Zapadnog kolodvora, izgrađen je tom prilikom i novi trajni kolosiječni spoj Jagićeva-Hanuševa za kojim se dugo osjećala potreba.

Devetnaestog rujna te godine, uz sudjelovanje ZET-ovih predstavnika i novinskih izvjestitelja, proslavljen je 100. rođendan bivše ZET-ove kondukterice Paule

Landsky, koju su čestitari zatekli pri dobrom zdravlju i raspoloženju.

Sve veći broj tramvajskih vozila zahtijevao je i veći kapacitet radioničkog prostora. Stoga je počela gradnja nove velike tramvajske radionice sa suvremenom opremom i odgovarajućim pratećim sadržajima, koja je svečano puštena u rad 9. listopada 1981. g.

Zatvoren prsten u Novom Zagrebu 1985. g.

Godine 1985. sagrađena je tramvajska pruga, što se od Savske ceste odvaja novom Horvaćanskom cestom te skreće preko novoga Jadranskog mosta i novog roto raskrižja u dvije razine kod Savskoga gaja prema Velesajmu, a u Sopotu je spojena s već sagrađenom prugom i tako se zatvorio prsten kroz Novi Zagreb. Taj tramvajski prsten predan je prometu 29. studenoga 1985. g.

Gradnjom nove Horvaćanske ceste ostvarili su se uvjeti za gradnju tramvajske pruge tom novom prometnicom i to u prvoj etapi do Čankovićeve ulice na Jarunu. Promet je na toj pruži otvoren 4. svibnja 1987. g., pa se već ljeti te godine moglo služiti i za potrebe velike međunarodne športske priredbe, Univerzijade, koja je te godine održana u Zagrebu. Uoči Univerzijade rekonstruiran je i cjelovito obnovljen Jelačićev trg, koji je bio sav raskopan, pa su ga Zagrepčani tada zvali "Banovom jarugom".

Za povećan promet gradnjom novih pruga nabavljena su i nova tramvajska vozila, i to četveroosovinska zglobna kola KT-4 iz češke tvornice ČKD, koja su puštena u promet u srpnju 1985. g. Od 10. veljače 1987. g., budući da zbog zdravstvenih razloga više nije mogao obavljati dužnost direktora ZET-a, dipl. ek. Branko Rački, za v.d. direktora bio je izabran dipl. ek. Zvonimir Kovačić, a tu je dužnost obavljao do 30. rujna 1987. godine. Od 1. listopada 1987. g. dužnost direktora ZET-a obavlja dipl. inž. Julius Pevalek.

Na razmeđu desetljeća, došlo je do kraja 40 godina radničkog samoupravljanja te do uspostave neovisne i demokratske Republike Hrvatske.

Grad ponovno vlasnik

Slobodno se može utvrditi da je 1990. godina bila jedna od najznačajnijih godina u povijesti hrvatskog naroda i njenih građana zbog uspostave vlastite države, ali i novog državnog ustroja. Umjesto umjetnog socijal-

ističkog samoupravljanja uspostavljena je tržišna privreda s nositeljima vlasti, pa je Grad Zagreb ponovno postao vlasnikom ZET-a. Preuzevši vlasništvo Grad Zagreb imenovao je Upravni odbor od devet članova da u njegovo ime upravlja ZET-om, a za predsjednika Upravnog odbora postavljen je mr. Zlatan Fröhlich, koji je, nakon provedena natječaja imenovao direktorom poduzeća dipl. inž. Juliusa Pevaleka. Tako je Grad Zagreb, po modelu ostalih europskih gradova, preuzeo obvezu financiranja obnove i razvoja sustava javnoga gradskog prijevoza putnika, te sufinanciranje troškova prijevoza radi popularizacije korištenja javnoga gradskog prijevoza.

Već 1990. godine nastavljen je razvitak mreže tramvajskih pruga gradnjom dionice u Vukovarskoj ulici, do Industrijske zone na Žitnjaku, puštanjem u promet 3. prosinca 1990. g.

Godine 1991., u vrijeme velikosrpske agresije na Republiku Hrvatsku, u ZET-u je skromno obilježeno prvo stoljeće postojanja organiziranoga tramvajskog prijevoza u gradu Zagrebu, što ujedno znači i 100. obljetnicu postojanja ZET-a. U sklopu proslave obnovljen je eksponat iz Tehničkog muzeja, tramvajski vlak koji se sastojao od motornih kola M-24 i popularne tramvajске prikolice "pagode", zapravo preuređenih motornih kola tvrtke "Ganz" iz 1911. g. Od toga dana može se ponovno vidjeti na zagrebačkim ulicama kako vozi putnike, najčešće turiste i školsku djecu. Tijekom 1991. godine obnovljena je tramvajska pruga u Frankopanskoj ulici novim sustavom ugradnje pruge koji su razvili stručnjaci ZET-a pod vodstvom dipl. inž. Gorana Cvrlijea te stručnjaka poduzeća MTG.

Pokušaj "ĐĐ" s tipom 900

Godine 1992. obnovljena je i tramvajska pruga na dijelu Ilice, od Trga bana Josipa Jelačića do Frankopanske, kao i na samom Jelačićevu trgu. Na otvorenju te obnovljene pruge počeo je prometovati nov tramvaj iz proizvodnog programa "Đure Đakovića", tip 900. To je ujedno bio novi pokušaj obnove hrvatske proizvodnje tramvaja u izvedbi stručnjaka "ĐĐ" iz Slavenskog Broda. Obnovljena je 1993. g. i pruga u Vlaškoj ulici, od Draškovićeve do Kvaternikova trga, a to je bila samo najava daljih velikih radova u 1994. godini. Najprije je obnovljena Šubićeva, pa Draškovićeve, u koju je vraćen, zbog tramvaja nekad posječen drvored, na kraju je došla na red i obnova pruge u Jurišićevoj ulici. Istodobno je mnogo učinjeno i na obnovi tramvajskoga voznog parka.

"Končarev" dvozglobni tramvaj tip 2100

Umjesto uobičajena generalna popravka, nakon 20 godina rada od motornih kola "Đure Đakovića", tip 201, i dviju prikolica "ĐĐ", TP-4 i TP 1-Z, prema ideji dipl. inž. Franje Đurete, tvrtka "Končar" napravila je nov dvozglobni tramvaj tip 2100. Te su godine i prva tramvajska vozila, iz programa "ĐĐ", tip 101, otpisana nakon više od četiri desetljeća na zagrebačkim prometnicama. Budući da nije bilo novca za kupnju novih tramvajskih vozila, kupovani su rabljeni tramvaji iz Njemačke, tip GT-6, kao privremeno rješenje.

I 1995. godine nastavljena je obnova tramvajskih pruga i to u Jukićevoj i Jagićevoj ulici te je obnovljena druga dionica Ilice, od Frankopanske do Ulice Republike Austrije. Te je godine potpisan ugovor s tvrtkom "Končar" za gradnju, zapravo rekonstrukciju, pet novih tramvajskih vozila tip 2100.

"Stojedinica" odlazi u otpis

Zagrebački električni tramvaj u 1996. godini nastavlja osuvremenjivanje voznog parka te obnovu tramvajskih pruga i raskrižja.

U svibnju 1996. godine počeli su veliki radovi. Obnovljeno je raskrižje Branimirove i Draškovićeve. Zamijenjene su tračnice na Savskoj cesti, u Ulici Ribnjak, Zvonimirovoj ulici te na Ksaverskoj cesti do Mihaljevca. Ukupno je obnovljeno 10,5 km tramvajске mreže te je ugrađeno 18 km novih tračnica. To je bio velik uspjeh u sanaciji lošeg stanja tramvajskih pruga.

Prva vozila iz programa "ĐĐ" tip 101, nakon više od 40 godina na zagrebačkim ulicama, otišla su u zasluženu "mirovinu". Prvi iz te serije tramvaja obnovljen je i predan Tehničkom muzeju.

Očekujući cjelovitu obnovu tramvajskoga voznog parka tramvajima TMK 2100, kao privremeno rješenje, u ZET je potkraj ožujka iz Manheima stiglo pet rabljenih zglobnih tramvaja tip GT-6. Tramvaji su smješteni u tramvajski pogon u Dubravi.

Nakon 105 godina ZET je ostao bez konduktera. Posljednjih 45 konduktera otišlo je u kontrolore karata i to se zanimanje potpuno gasi.

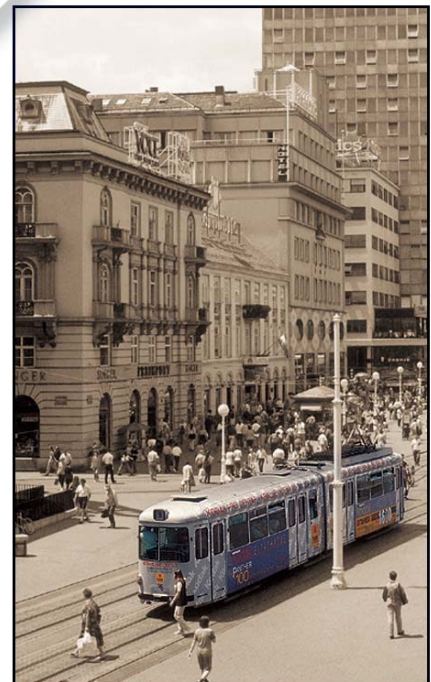
Na Dan ZET-a, 5 rujna 1996., potpisan je ugovor vrijedan 34 milijuna kuna za gradnju još pet dvozglobnih tramvajskih vozila tip 2100.

• Zglobni češki tramvaj KT-4, popularna "katica" snimljena na stajalištu na Ljubljani. Od 1985. nabavljeno je 50 takvih četveroosovinskih zglobnih tramvajskih motornih kola •

• Kao privremeno rješenje, zbog nedostatka novca, od 1994. u Njemačkoj se kupuju rabljeni tramvaji GT-6 proizvođača Düwag (tip 901) •

• TMK 2101 snimljen u Maksimirskoj ulici kod ulaza u park Maksimir •

• Ukupno 11 tramvaja tipa 2100 vozi zagrebačkim ulicama. To su suvremena osamosovinska dvozglubna vozila izrađena u "Končaru" prema ideji našeg dipl. inž. Franje Đurete •

• Tramvajski promet danas na Trgu bana J. Jelačića •

Prva serija TMK 2100 na zg-ulicama

Godina 1997. počela je svečano. Nakon prototipa TMK 2101, na remizu je posebnim cestovnim vozilom dopremljen i drugi u nizu TMK 2102. Nakon što su ga stručnjaci sastavili, buduću da je stigao u tri odvojena dijela, 27. siječnja 1997. pušten je u promet.

I u 1997. nastavljen je program obnove pruga. Obavljena je velika obnova raskrižja Ulice grada Vukovara i Avenije Marina Držića. Obnavljane su ili rekonstruirane brojne prometnice te tramvajske pruge od istoka do zapada. Naime, rekonstruirane su Mihanovićeve i Vodnikova ulica. Taj je zahvat obuhvatio dio Savske ceste, raskrižje Savske i Vodnikove, obnovu tramvajske pruge na Tomislavovu trgu te raskrižja tih ulica s poprečnim ulicama. Ukupna dužina zahvata iznosila je 1150 m.

Potkraj godine u cijelosti je bila obnovljena i tramvajska pruga preko Mosta mladosti, gdje je zamijenjeno 1400 m kolosijeka i od 13. prosinca 1997. g. tramvajske linije 6, 7 i 8 opet su vozile preko Mosta mladosti svojim redovitim trasama. Time je ujedno bila završena sezona građevnih radova, koja je te godine uspješno obavljena obnovom 10,5 km pruga. U obnovi tramvajskog voznog parka došlo je do stagnacije. Prvih pet tramvaja TMK 2100 vozilo je zagrebačkim ulicama, a posljednji TMK 2105 pušten je u promet 16. srpnja 1997. g. Šteta što nije potpisan ugovor za nastavak njihove proizvodnje kako je bilo predviđeno.

U Tramvajskoj radionici naši su radnici obavili velik projekt obnavljanja dubrovačkog tramvaja. Nakon što su ga uspješno restaurirali, tramvaj je smješten u Tehnički muzej, gdje je izložen.

Nastavlja se obnova pruga

Prvi put kod nas je 26. siječnja 1998. godine ugrađen uređaj za automatsko podmazivanje zavojnih tračnica. On je bio postavljen i pušten u pokusni rad na okretnici u Sopotu. Uređaj je nabavljen u Austriji, a trebao je spriječiti neugodno cviljenje tijekom prolaska vozila okretnicom, te bitno smanjiti utjecaj abrazivnog trošenja tračnica i kotača. Na toj je okretnici postavljen i pušten u pokusni rad novi upravljački i skretnički uređaj. Najbitnija novost bila je sigurniji položaj jezičaka skretnice te apsolutno isključenje mogućnosti okretanja skretnice tramvaja iza, tramvaju ispred, a da se pritom ne smanjuje putna brzina vozila.

Program obnove tramvajskih pruga nastavljen je u travnju 1998. godine, radovima na raskrižju Ilice i Frankopanske. Tom je prigodom obavljena zamjena svih skretničkih sklopova te zavojnih tračnica.

Veliki građevni radovi i obnova pruga radili su se na Trgu Nikole Šubića Zrinjskog, gdje je od Trga kralja Tomislava do Praške ulice rekonstruirana pruga s potpunim instalacijama gornjeg i donjeg voda. Tim je radovima tramvajska pruga dobila i nov položaj. Zapadna trasa pruge postavljena je uz zapadni pješački hodnik, pa više nije bila u sredini. Istodobno se radilo i u istočnom dijelu grada i to u Ulici grada Vukovara, od Heinzlove do Žitnjaka.

Od 13. lipnja do 4. rujna 1998. g. trajala je i generálna rekonstrukcija Trga žrtava fašizma.

Nakon punih 11 godina počelo je proširenje gradske tramvajske mreže u istočnom dijelu Zagreba, prema Dupcu. U srpnju u Ulici Dubrava počela je gradnja nove tramvajske pruge od okretišta u Dubravi do okretišta u Dupcu. Te 1998. godine dovršena je prva faza tijekom koje je, uz obnovljenu prometnicu u duljini od 3400 m u Ulici Dubrava, sagrađeno i 3800 m nove pruge. No, zbog neriješenih imovinsko-pravnih odnosa gradnja okretišta u Dupcu morala je još pričekati.

Posljednji put velik popravak tramvaja obavljen je 1992. godine. Stoga je bio bitan prvi veliki posao generalnog uređenja češkoga zglobnog tramvaja tip KT-4. Cjelovito preuređen tramvaj u Tramvajskoj radionici garažnog broja 308 ponovno je 27. ožujka 1998. pušten u promet.

Potkraj 1998. potpisan je, i treći ugovor, vrijedan 36 milijuna kuna, kako bi se ostvarila obnova tramvajskog voznog parka nabavom pet trodijelnih tramvajskih vozila TMK 2100.

Tramvaj prema zapadu

Početkom 1999. godine dovršen je projekt prometnice na produženoj Horvaćanskoj cesti. U sklopu tog projekta, na suvremenoj prometnici, predviđena je i gradnja nove tramvajske pruge od okretišta Jarun do okretišta u Prečkom. Tako je proširenje tramvajske mreže, osim u istočnom, nastavljeno i u zapadnom dijelu grada. Radovi na produžetku tramvajske pruge prema Prečkom počeli su 23. prosinca 1999., a cijeli je projekt bio vrijedan 120 milijuna kuna. Započelo se gradnjom 2800 m nove pruge. Na toj dionici sagrađeni su i pothodnici Dekanići i Tavankutska, potom most preko potoka Vrapčaka, pet tramvajskih stajališta te okretište u Prečkom. Gradnja suvremene zagrebačke prometnice trajala je godinu dana.

Prvi je puta na toj dionici, i to na zaokretnici Jarun i u Prečkom, ugrađena nova generacija elektrohidrauličkih postavnih sprava na automatskim skretnicama. Dotadašnji sustav bio je mehanički, a postupna ugradnja novog sustava na tramvajske pruge predstavlja

povećanje pouzdanosti i sigurnosti odvijanja tramvajskog prometa.

Neposredno prije početka gradnje prometnice prema Prečkom, 6. rujna 1999., pušten je u promet obnovljeni terminal u Dubravi. Na tramvajskom dijelu terminala postavljeno je 600 m novih tračnica te 10 skretnica i 5 križališta. Uređene su nadstrešnice te je sagrađen suvremen prostor za vozače i prometnike, ispred kojeg je postavljen display s najavama polazaka autobusa i tramvaja. Sagrađena su tri kolosijeka, dva koja pripadaju okretištu u Dubravi te prolazni kolosijek sa stajalištima za tramvajske linije koje će prometovati do Dupca. Nakon toga, 8. listopada 1999. svečano je puštena u promet i obnovljena Ulica Dubrava, na kojoj su postavljeni kolosijeci. No, zbog neriješenih imovinsko-pravnih odnosa, terminal Dubec još nije bio sagrađen.

“Jedanaestica” u Dupcu

Nakon što su gradske vlasti uspjele riješiti imovinsko-pravne odnose s vlasnicima zemljišta, terminal u Dupcu sagrađen je tijekom 2000. g. Nekoliko tisuća ljudi 11. listopada 2000. godine pozdravilo je prvu “jedanaesticu”, koju je gradonačelnik Milan Bandić dovezao do novog okretišta.

Nakon dolaska tramvaja u istočni dio grada, proslavljen je i dolazak tramvaja na zapad - u Prečko. Prva “sedamnaestica” na novo okretište u Prečkom stigla je 20. studenoga, točno u 11 sati, na oduševljenje građana.

U 2000. godini u obnovu pruga uloženo je manje od potrebnog. Ipak obnovljena je tramvajska pruga u Tratinskoj ulici, na Trgu D. Petrovića, u Ilici, od Ulice Republike Austrije do Selske ceste te dio Maksimirske od Bukovačke do Harambašičeve.

Nažalost, nije bilo ni obnove tramvajskoga voznog parka. Potkraj 2000. godine u voznom parku ZET-a bila su 253 tramvajska motorna kola i 162 tramvajske prikolice.

Na kraju 2000. i početkom 2001. godine vodili su se intenzivni razgovori za obnovu tramvajskog podsustava u gradu Zagrebu. Projekt obuhvaća nabavu 70 novih 100% niskopodnih tramvaja, obnovu 50 tramvaja KT-4 iz proizvodnog programa “ČKD-Tatra” starih 15 godina,

• Okretište Prečko •

• Produženom Horvaćanskom 2000. g. krenuo je tramvaj novom prugom do Prečkog •

obnovu remize Trešnjevka, nov sustav naplate karata i sustav upravljanja prometom. Cjelovit program trebao bi se realizirati u razdoblju 2001.-2005. godine.

Godine 2001. na red za rekonstrukciju došla je pruga u Draškovićevoj ulici, uključujući i raskrižje Draškovićeve s Branimirovom ulicom. Obnovljena je pruga u Maksimirskoj, od Bukovačke do Kvaternikova trga, a planira se i obnova Ilice, od Selske do okretišta Črnomerec.

ZET i Grad obilježili su i prvih 110 godina tramvaja u gradu Zagrebu.

• Terminal Dubec •

• Novi način obavještanja putnika o dolasku tramvaja - display u Dupcu •

• Prvi dan prometa na novom terminalu u Dupcu •

• Terminal Črnomerec •

• Okretište Mihaljevac •

• Okretište Dolje •

• Okretište Kvaternikov trg •

• Terminal Dubrava •

• Okretište Savišče •

• Terminal Savski most •

• Okretište Žitnjak •

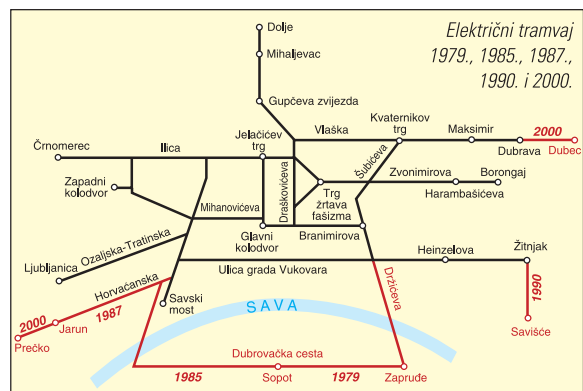
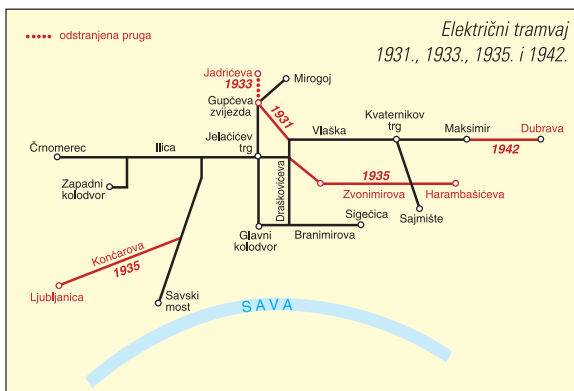
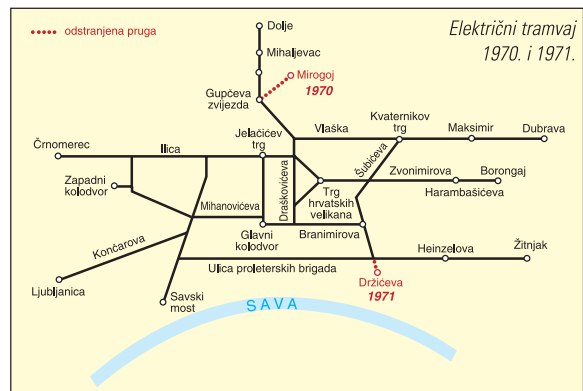
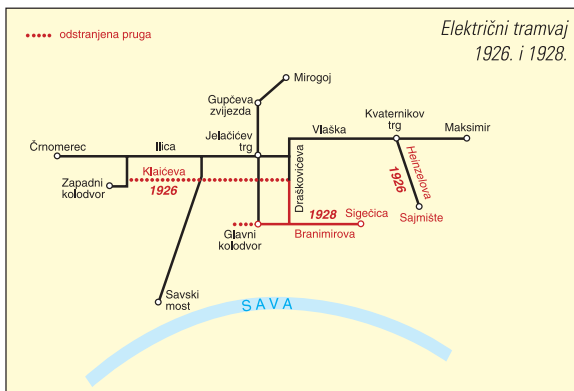
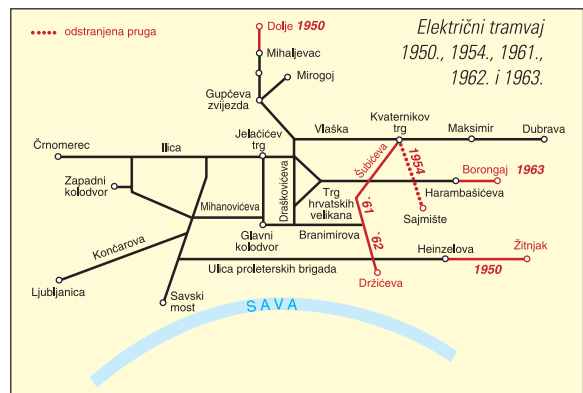
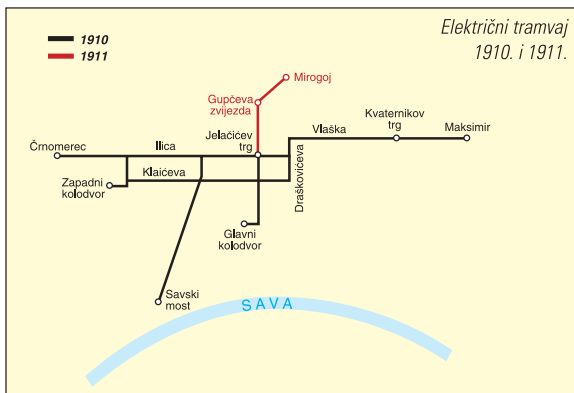
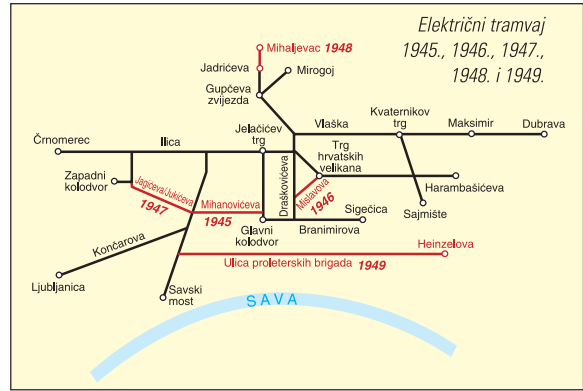
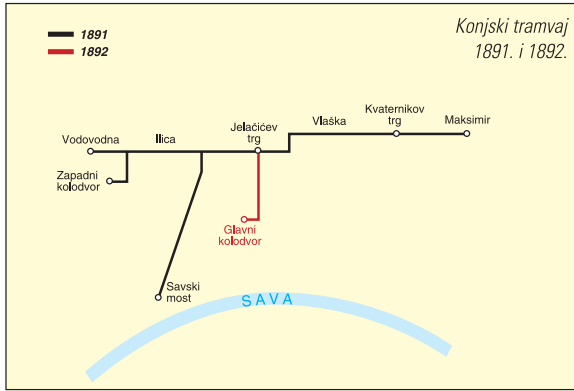

• Terminal Borongaj •

• Okretište Ljubljana •

• Sheme tramvajskih pruga •

• Stajališne oznake •

• Nadstrešnice (čekaonice) nekad i sad •

• Dubrava •

• Dubec •

• Avenija Većeslava Holjevca •

05201 **119**

Zagrebački električni tramvaj

Vrijedi za nastup vožnje do 7:30 i poslije 13 sati

Prelazna karta vrijedi samo gdje se pruge razilaze za prva kola koja slijede

Intenzitet povratna karte Din 2.-

157 **002015**

Zagrebački električni Tramvaj

Dvije pruge obih mreža prel.

Karta se ima čuvati do svršetka vožnje i na zahtjev tramvajskim službenicima otvoreno pokazati. Vrijedi za otvorene pruge

Konduktar nije dužan mijenjati novac

Karta se ima čuvati do svršetka vožnje i na zahtjev tramvajskim službenicima otvoreno pokazati. Vrijedi za otvorene pruge

Vsčernja karta

se uređ. prist. 20 ili. grad.

03001 **167**

Zagrebački električni tramvaj

Vrijedi za nastup vožnje do 7:30 sati

Prelazna karta vrijedi samo gdje se pruge razilaze za prva kola koja slijede

Intenzitet karta Din 1.-

09501 **123**

Karta se ima čuvati do svršetka vožnje i na zahtjev tramvajskim službenicima otvoreno pokazati. Konduktar nije dužan mijenjati novac

123

Prelazna karta vrijedi samo jedput do izmaka jednog kola bez obzira na obilježje karte. Prelaz nije dozvoljen ako ne gubite pravo dinstati kolu.

09501

MICROSOFT KARTA

Doba 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

05701 **0264**

Karta se ima čuvati do svršetka vožnje i na zahtjev tramvajskim službenicima otvoreno pokazati. Konduktar nije dužan mijenjati novac.

05701

0264

Karta za ručnu prtljagu.

Karta za prtljagu.

91 **04601**

91

04601

Vrijedi za nastup vožnje do 7:30 sati

Prelazna karta vrijedi samo gdje se pruge razilaze za prva kola koja slijede

Intenzitet karta Din 1.-

75 **05501**

Zagrebački električni tramvaj

Vrijedi za nastup vožnje do 7:30 i poslije 13 sati

Prelazna karta vrijedi samo gdje se pruge razilaze za prva kola koja slijede

Intenzitet povratna karta Din 2.-

00001 **7949**

Zagrebački električni tramvaj

Konduktar nije dužan mijenjati novac

Karta se ima čuvati do svršetka vožnje i na zahtjev otvoreno pokazati

Karta za umulter. mrežu D.150

ZAGREBAČKI AUTOBUSPROMET

Gradske štedionice općine slob. i kr. gl. grada Zagreba

08101 **2**

Vrijedi za jednokratnu vožnju bez prelaza. Karta se ima čuvati do svršetka vožnje i na zahtjev otvoreno pokazati. Vozač ili konduktar nisu dužni mijenjati novac.

Karta za prtljagu Din 2.-

AUTOBUSNA KARTA

ZA JEDNU ZONU

5801 **001814**

NOVIH 0.40 DINARA

Karta za prtljagu Din 2.-

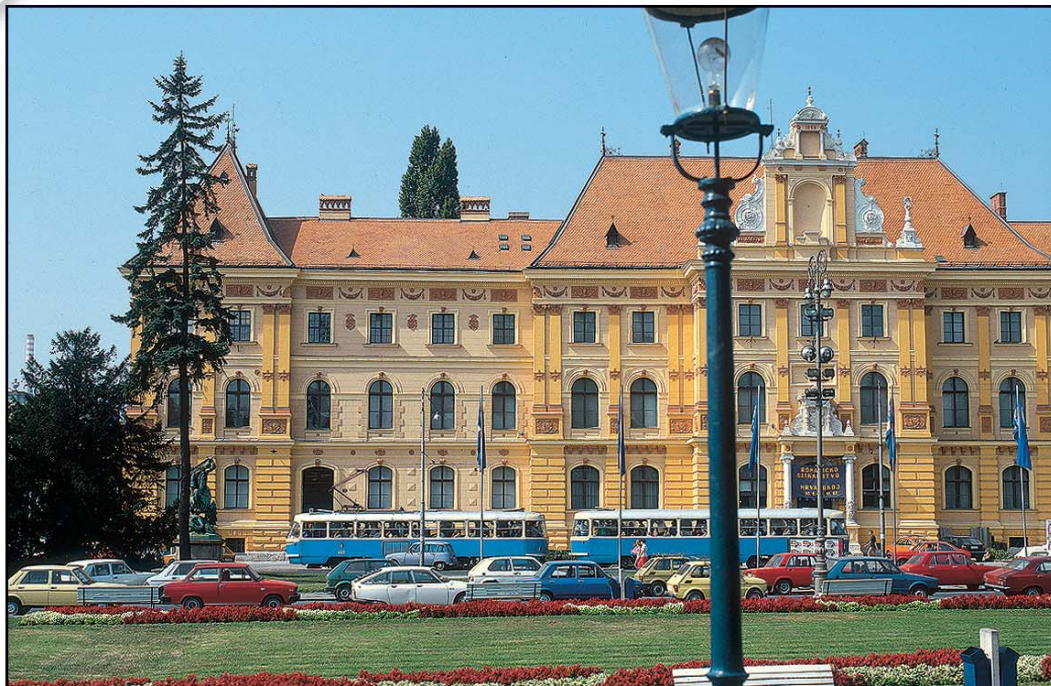

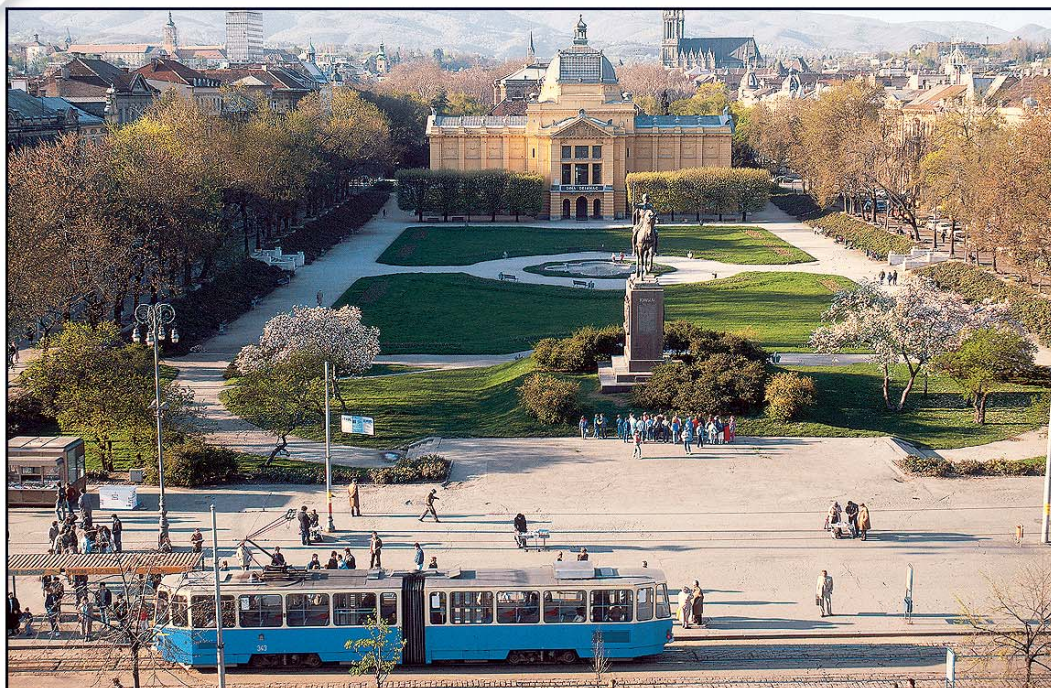
• Ilički ugođaj (iz arhiva Željka i Mirana Krčadinca) •

• GT-6 na Trgu žrtava fašizma (iz arhiva Željka i Mirana Krčadinca) •

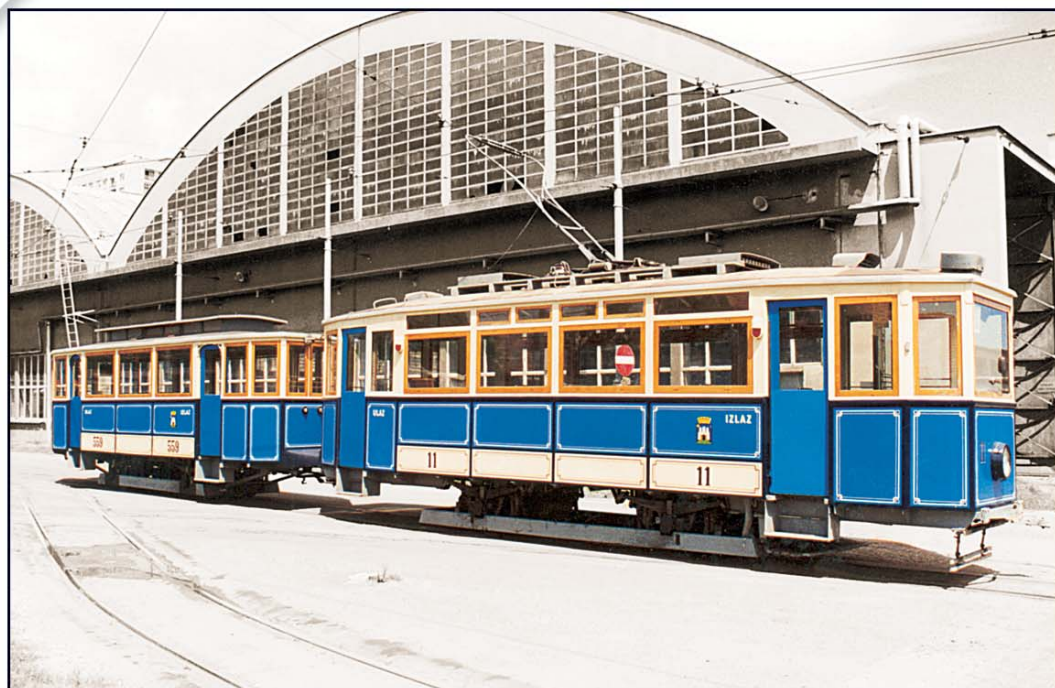
• "Čekadejac" na Trgu maršala Tita (iz arhiva Željka i Mirana Krčadinca) •

• Zglobna "katica" na Tomislavovu trgu (iz arhiva Željka i Mirana Krčadinca) •

• TMK 2101 ispred "Sheratona" •

• U sklopu obilježavanja prvih stotinu godina postojanja ZET-a obnovljen je tramvajski vlak iz Tehničkog muzeja koji se sastoji iz motornih kola M-24 i prikolice "pagoda", zapravo preuređena motorna kola "Ganz" iz 1911. godine •

AUTOBUS
U GRADU ZAGREBU
1927.-2001.

3 1159

- Na Trgu bana Jelačića, ispred Gradske štedionice parkirano je pet autobusa "Buick", prva tri su tip GMC-T 30, a zadnja dva GMC-T 42 •

Uvođenje autobusa u sustav javnoga gradskog prijevoza putnika u Zagrebu spominjalo se još 1916. godine, kad je Gradsko poglavarstvo dalo upravi tramvaja koncesiju za osnivanje autobusnog prijevoza. Dobivena koncesija je ostala neiskorištena, jer tadašnje prilike po ocjeni tramvaja nisu bile povoljne, to više što je i rat bio u punom jeku.

Zadruga hrvatskih invalida odmah poslije Prvoga svjetskog rata ponovno pokreće pitanje autobusnog prometa.

Zahtjev za podjelu koncesije Gradsko je poglavarstvo pokušalo riješiti upućivanjem molbe Invalidske zadruge upravi tramvaja, koja nije prihvatila prijedlog podjele koncesije.

Godine 1927., promjenom statuta za obrt autobusnog prijevoza, omogućuje se obrtnom odsjeku Gradskog poglavarstva povjeriti koncesiju i obrtnicu Invalidskoj zadruzi.

Počelo 11. kolovoza 1927. g.

Autobusni je promet, pod nazivom "Autobus-promet", počeo 11. kolovoza 1927. god. funkcionirati na prve dvije linije:

1. Akademski trg-Savska kupališta i
2. Akademski trg-Podsused-Samobor.

U početku su bila u prometu 3 autobusa marke "Lancia", kapaciteta 30 putnika. Autobusi su bili sive boje. Iste je godine ovaj prijevoznik nabavio autobuse iste marke, ali kapaciteta 48 putničkih mjesta, obojene plavom bojom. Ovi su autobusi u prometu do 6. travnja 1928. godine, kada se zamjenjuju autobusima marke "Opel", kapaciteta 14 sjedaćih i 6-8 stajaćih mjesta. Boja tih autobusa bila je crveno-siva, ulazak je putnika bio kod vozača, koji je ujedno, obavljao i posao konduktera. Prvobitni autobusi "Lancia" bili su otpremljeni u Beograd.

Od puštanja u promet prvih autobusa do 20. srpnja 1928. godine prijevoz se ustalio na osam autobusnih linija:

1. Broj 2 Gornji grad-Jelačićev trg
2. Broj 3 Zrinjevac-Trešnjevka
3. Broj 4 Zrinjevac-Kanal (početak današnje Držičeve)
4. Broj 5 Pejačevićev trg (današ. Britanski)-Pantovčak
5. Broj 6 Zrinjevac-Trnje
6. Broj 6a Zrinjevac-Trnje (preko Paromlinske ceste)
7. Broj 8 Zagreb (Zrinjevac)-Vrapče-Podsused (za vrijeme kupališne sezone)
8. Broj 9 Zrinjevac-Savsko kupalište (za vrijeme kupališne sezone).

Od početka 1929. godine građani su sve nezadovoljniji autobusnim prijevozom i traže reorganizaciju prijevoza, a sporno je i vlasništvo autobusa kojima "Autobus-promet" obavlja prijevoz. Iz objave tvornice motornih vozila Adama Opela d.d. iz Rüsselgheima proizlazi da su sva motorna vozila "Autobus-prometa" vlasništvo tvornice "Opel" i nisu prodana "Autobus-prometu" već samo posuđena.

U vrijeme raspleta nekoliko je domaćih poduzetnika nabavilo potrebna vozila i otvorilo solidnu konkurenciju. Nastalo stanje stvara nesporazum s gradskim vlastima i poduzetnici traže organiziranje ankete na kojoj bi se utvrdila smjernica za konačnu organizaciju autobusnog prometa u Zagrebu.

Već početkom 1930. godine objavljuju se razmišljanja prema kojima bi autobus i tramvaj u gradu Zagrebu imao jednu upravu i zajedničku tarifu.

Koncesija za tt. Barešić

Sredinom 1930. godine (28. svibnja) banska uprava je, nakon dvojbe kome da dodijeli koncesiju, odlučila da se ova dodijeli tvrtki "Barešić" (tvrtki koja se uopće nije bavila prijevozom putnika već je zastupala strane tvornice automobila), i to na sljedećim linijama:

- pruga Trešnjevka, br. 1
- kružna pruga Trnje, br. 2
- pruga Kanal, br. 3 (početak današnje Držičeve)
- pruga Gornji grad, br. 4
- kružna pruga Pantovčak, br. 5
- pruga Petrova ulica, br. 6
- pruga Mirogoj, br. 7
- pruga Peščenica, br. 8
- kružna pruga Tuškanac-Cmrok, br. 9
- pruga Kolodvorska-Magazinska, br. 10
- sezonska pruga Kupalište, br. 11 (u sezoni)
- kružna pruga Sajmena, br. 12
- kružna pruga Bijenička, br. 13 i
- pruga Noćna, br. 14.

Dozvola za obavljanje prijevoza putnika izdana je na 10 godina, uz uvjet točnog održavanja propisa i odredaba Pravilnika za obrt autobusnog prijevoza.

Kad je privatna tvrtka Barešić dobila koncesiju za autobusni prijevoz, nabavila je i nove autobuse marke "Buick" tipa GMC-T42, kapaciteta 21 sjedaće i 23 stajaća mjesta te tipa GMC-T30 kapaciteta 18 sjedaćih i 12 stajaćih mjesta.

Nabavljeni su i autobusi iz Austrije marke "Steyr",

• Autobus "Buick", proizvođača "General Motors", tip GMC-T 30, sa 18 sjedala smještenih u smjeru vožnje •

• PRVI ZET-ov AUTOBUS: Steyr iz Austrije, kojim je 1931. godine počeo autobusni promet ZET-a u Zagrebu, preuzet od tvrtke "Barešić" •

• Unutrašnjost autobusa "Buick" General Motors, tip GMC-T 42 •

• Prva dva MAN-a, tip L 1, došla su u ZET 1941. godine, a vozili su do 1957. Kapacitet 17+23 mjesta, snaga motora 100 KS, GB 14 i 15. Prema dostupnim podacima, nacрте za vozila izradio je ZET, a je li ih i sagradio, nije poznato. Postoji samo podatak da su napravljeni u Zagrebu. U vrijeme NDH autobusi su na sredini karoserije imali grb grada, a ispod njega natpis Zagrebački autobusni promet •

• "Buick", tip GMC-T 42, preuzet od tvrtke "Barešić", snimljen na Starčevićevu trgu, 21 sjedalo smješteno duž vozila - sučelice •

• Od jeseni 1941. zagrebačkim je ulicama vozio "Magirus" 516, garažnog broja 11, a u prometu je bio do kraja 1957. g. Snaga motora 125 KS, kapacitet 32+28 mjesta, godina proizvodnje 1940., karoserist "Avtomontaža" Ljubljana •

• Škoda 706 RO, karoserist skopski "11. oktombri", u ZET-u od 1956. do otpisa 1961./64. Snaga motora 135 KS, kapacitet 3+22+55 mjesta, G.B. 52-57. Autobusi su u Zagreb došli bez sjedala pa su ona naknadno ugrađena u "Autodubravi". Vozila su bila plava s tamnoplavim krovom, a otpisana su 1961./64., a dva (i ovaj sa slike) prodana su u Prijedor •

• FAP 5 GVF-St, zagrebačke karoserije, snaga motora 130 KS; 1959. nabavljeno 15 vozila, a 1960. još 11. Prosječan kapacitet bio je 15+70 mjesta. Bili su karakteristični po tomu što su imali potpuno pregrađen vozački prostor preko cijele širine vozila. Prema izgledu prednjeg dijela vozila (maska hladnjača), vidjela se je razlika u godini proizvodnje. Otpisani su 1968. i 1969. g. Autobus 116 predan je tijekom 1967. Tehničkoj kontroli tramvaja gdje je služio za ispitivanje tramvajskih elektromotora sve do 1970. •

• Od 1953. do 1958. u prometu je bilo 19 autobusa AEC 10 T - T 10, kupljenih od "London Transporta". Bili su proizvedeni 1938. g., pogonjeni motorom od 93 KS, kapacitet 26+19 mjesta, GB 33-51. Tijekom korištenja obavljena pregradnja vrata na desnu stranu vozila •

• Iz Londona ZET je 1955. i 1956. g. nabavio četiri rabljena katna autobusa "Leyland" PD-1, proizvedena 1946. g., duga 9 m, visoka 4,5 m i široka 2,5 m. Pogonjeni su motorom snage 127 KS, kapaciteta 56+14 mjesta. Autobusi GB 61-64 kupljeni su navodno u zelenoj boji s prijedjenih milijun kilometara, a tijekom pet godina vožnje u Zagrebu na liniji Črnomerec-Podsused prešli su još 300 tisuća kilometara. U Zagrebu su vozili do 1960., kada su prodani u Sarajevo •

• Autobusi marke "Lancia" 3 RO, GB 23 i 24, u prometu su bili od travnja 1948. do prosinca 1960., kada su prodani u Viroviticu. Vozila kapaciteta 27+31 mjesto konstruirani su u radionicama ZET-a gdje je obavljena dogradnja na podvozjima "Lancia" iz 1944. g., a koja su u ZET stigla potkraj 1946. g. Motor se pokretao "kurbloom", a nakon generalke ugrađen je elektropokretač snage 6 KS •

• "Alfa-Romeo" 910 AUS (ukavejka), karoserist "Goša" Smederevska Palanka, godina proizvodnje 1958., snaga motora 130 KS, kapacitet 40+20 mjesta, G.B. 66, 67 i 68. Autobus je imao tapecirana sjedala, uglavnom je vozio na liniji Zagreb-Samobor te na izletničkim vožnjama. Tim su autobusima iz Smederevske Palanke tegljene autobusne prikolice. Otpisani su 1964. g., a broj 68 prodan je u Karlovac •

• Autobus TAM AS 3500, novosadske karoserije, snimljen u Maksimiru. Vozila s motorom snage 125 KS bila su nabavljena od 1963. do 1966. godine. Broj mjesta ovisi o godini proizvodnje, nabavljen je 51 autobus, a u prometu su bili do 1973., odnosno 1975. g. •

• "Alfa-Romeo" 910 AU, karoserist "Goša" S. Palanka. Od 1956. do 1958. nabavljeno 14 autobusa snage motora 130 KS i kapaciteta 2+20+65 mjesta. Autobusi su bili osposobljeni za vuču prikolice a prema prometnim propisima na prednjem dijelu krova morali su imati žuti trokut s crnim rubom, koji je bio podignut kada su vukli prikolicu. Prvih 10 bilo je plave boje s tamnoplavim krovom, a zadnja 4 crvena sa srebrnim krovom. Plavi su vukli plave, a crveni crvene prikolice. Otpisani su između 1965. i 1968. g. Na slici je crveni autobus broj 13 s prikolicom 1006 koja je sagrađena u istoj tvornici na podvozju talijanske tvrtke "Adige-Viberti", s 8 guma na dvije osovine •

• Autobus "Alfa-Romeo" 910 AU G.B. 1 snimljen na kružnoj liniji koja je preko Novog Zagreba povezivala Glavni kolodvor i Trg Mažuranića 1966. godine •

• "Alfa-Romeo" 1000 AU (Alfa-Milla) proizveden 1961. i 1962. u "Goši", snage motora 163 KS, kapaciteta 2+21+84 mjesta. Nabavljeno je 35 autobusa, a svi su osposobljeni za vuču prikolice. Otpisani su 1969. i 1970., osim broja 216, koji je ostao za tegljenje pokvarenih vozila u garaži Dubrava do 1976. g. Šest autobusa nakon otpisa poslano je u Banju Luku za smještaj stanovnika - stradalnika potresa •

tipa XVII, kapaciteta 21 sjedaće i 14 stajaćih mjesta, pa je privatna tvrtka imala 20 autobusa.

Dana 5. kolovoza 1930. godine Gradsko načelstvo u Zagrebu upućuje tvrtki "Barešić" obavijest kojim joj omogućuje obavljanje autobusnog prijevoza na području grada samo provizorno, dok se ne riješi žalba Općine grada Zagreba i Gradske štedionice na dodjelu koncesije.

Tvrtka "V. i M. Barešić i Co i Autobrovovoz k.d." podnijela je molbu Poglavarstvu grada Zagreba s obzirom na to da su temeljem načelne odluke kraljevske banovinske uprave kupili autobuse i naknadnim lišavanjem koncesije našli se pred bankrotom.

Molba nije uvažena, a tt. "Barešić" prodaje svoje autobuse (15 tipa Steyr i 5 tipa Buick) Gradskoj štedionici i povlači na ročištu svoju žalbu protiv autobusne koncesije Gradske općine.

ZET preuzima autobus 1931. g.

Pod utjecajem javnog mišljenja morala se i uprava tramvaja baviti pitanjem autobusa te je 1931. godine preuzela gradski autobusni promet od dotadašnjih vlasnika, Viktora i Mihovila Barešića. Vozni park sastojao se od 20 autobusa, kojima je isprva nastavljen promet u prijašnjem opsegu.

Kupoprodajnim ugovorom, potpisanim 20. travnja 1931. godine za 3.000.000 dinara otkupljeni su autobusi, kojima je preuzet promet na sljedećim linijama:

1. Zrinjski trg-Trešnjevka, sa 6 autobusa,
2. Zrinjski trg-Trnje, s 1 autobusom,
3. Zrinjski trg-Zagorska ulica, s 1 autobusom,
4. Zrinjski trg-Vrapče, s 1 autobusom,
5. Jelačićev trg-Trg Stjepana Radića, s 1 autobusom,
6. Pejačevićev trg (današnji Britanski trg)-Pantovčak, s 1 autobusom,

te dvije noćne linije:

1. Zrinjski trg-Trešnjevka i
2. Jelačićev trg-Črnomerec.

Dužina linija iznosila je 9,6 km. U prvoj godini rada u autobusnom prometu 20 autobusa prevezlo je više od 1.500.000 putnika.

Ubrzo se dio tih linija ukida.

Prijelazna karta - pun pogodak

Spremište autobusa i prostor za popravak organiziran je u sastavu staroga tramvajskog spremišta uz Savsku cestu.

Autobusni se promet u početku vodio kao zasebno poduzeće "Gradski autobusni promet" na samostalnim linijama, bez dovoljne veze s tramvajskim prometom.

Njegov se prijevozni učinak iz godine u godinu smanjivao.

Godine 1935., nakon izgradnje tramvajske pruge u Ozaljskoj ulici, autobusni promet na toj dionici postao je suvišan te je ukinut u siječnju iste godine.

Ukupna dužina autobusnih linija smanjena je na 7,2 km, a prijevozni učinak gotovo se upola smanjio u odnosu na 1931. godinu te je prevezeno samo 907.268 putnika.

Smanjenje prijevoznog učinka u autobusnom prometu zaustavljeno je tek 1937. godine kad je broj putnika porastao 10 posto u odnosu na prošlu godinu. Iste se godine, radi smanjenja troškova, kao pogonsko gorivo uvelo zemni plin (metan).

Stanje u autobusnom prometu znatno se poboljšalo tek u početku 1940. godine, kad je obavljena temeljita reorganizacija vođenja linija.

Autobusne linije koje su do tada vođene samostalno, vođene su sad kao nastavci tramvajskih linija. Uveden je zajednički tarifni sustav s prijelaznim kartama uz povoljnu cijenu. Te iste godine broj prevezenih putnika naglo se povećao na 1.500.000.

Godine 1941. u autobusnom se prometu pojavljuju poteškoće oko održavanja vozila, nabave guma i doknadnih dijelova.

I unatoč navedenim poteškoćama, zbog kojih se obustavio promet na pojedinim linijama, autobusni prijevoz ostvario je nagli porast prijelaznim vožnjama. Broj prevezenih putnika ponovo se udvostručio.

Izgradnjom pruge Maksimir-Dubrava, koja je puštena u promet 1942., autobusni je promet obustavljen i na toj dionici.

Starost i dotrajalost autobusa, osim poteškoća u održavanju, utjecalo je na smanjenje inventarskoga voznog parka na 11 autobusa.

Obnavljanje autobusnog prometa 1945. g.

Neposredno nakon Drugoga svjetskog rata sustavno se počinju popravljati vozila koja su tijekom rata zapuštena.

Osposobljena su četiri stara autobusa za linije: Črnomerec-Vrapče, Britanski trg-Pantovčak i Glavni kolodvor-Trnje. U prvoj poslijeratnoj godini postupno je

• U prvom je planu autobus FAP 5 GVF-GR, karoserista "11. oktovri" iz Skopja, proizveden 1957., motora snage 130 KS i kapaciteta 3+15+65 mjesta. U voznom parku ZET-a bilo je 10 tih plavih autobusa s tamnoplavim krovom, a otpisani su potkraj 1964., odnosno dio je prodan u Karlovac •

• Karoserist "Ikarus" iz Zemuna sastavio je ovaj FAP 5 GVF-UG 1957. g., snaga motora 130 KS, kapaciteta 2+18+60 mjesta. U tri serije stiglo je devet vozila. Otpis je obavljen 1963./64. g. G.B. 72-80 •

• FAP 5 GVF-UG, karoserista "Ikarusa" iz Zemuna, 1956. g., 130 KS, 2+16+60 mjesta, G.B. 71. Autobus je kupljen kao ogledni primjerak nakon čega je kupljeno još devet vozila iste marke i tipa s promijenjenom karoserijom i rasporedom sjedala (72-80), otpisan 1964. g. •

• Na Savskom mostu snimljen je autobus FAP D-13 Dubrava 9 MP. Karoserija ovog autobusa je zagrebačka, a svih 20 vozila zbog loših motora bilo je kratkog vijeka - do 100 tisuća kilometara. Nabavljeni su 1967., bili su međugradski s motorom od 130 KS i 44+36 mjesta. Pojačanim provrtom cilindra (+2 mm) snaga je povećana na 145 KS. Rashod je obavljen između 1970. i 1972. g. •

• ZET je u jesen 1950. kupio izložbeni primjerak sa Zagrebačkog velesajma, autobus "Fiat" 680 RN. Ukupno 55 sjedacih mjesta bilo je u tom vozilu garažnog broja 31, sa snagom motora od 123 KS. Na vozilu su bile penjalice za krov gdje je bio prostor za prtljagu putnika. Generalka je obavljena u "Autoremontu" u Dubravi 1959. g., a odmah potom autobus je vozio na izlet trasom Zagreb-Bled-Rijeka-Plitvička jezera-Zagreb. U ZET-u je vozio do 1963., a nakon toga promijenio je dva vlasnika do otpisa 1972. g. •

• Bez obzira na današnju elektroniku u vozilima, vozači imaju samo riječi pohvale kad govore o ovom autobusu - MAN 750 HO M 11 A, koji su u ZET stizali od 1968. do 1975. g. •

• MAN UO 890 bio je sa ukupno 108 vozila najzastupljeniji autobus u voznom parku ZET-a. Vozila su nabavljena od 1975. do 1979. godine •

• Prvi zglobni autobusi stigli su u ZET 1969. godine. Na slici je MAN 890 UG M 16 A, snimljen na stajalištu u Zaprudu. Kapacitet vozila je 160 putnika, duljina 16,5 m, snaga 144 kW, pogonska osovina srednja •

• Međugradski autobus MAN 750 HO M 11 A nabavljen 1970. godine •

• Autobusi MAN SU 220 u ZET su stizali 1979. i 1980. godine •

• Gradski autobusi TAM 190 A 11 M •

• Autobus TAM 260 A 116 Lj nabavljen u Mariboru •

• Zglobni autobusi TAM 260 A 180 M nabavljeni su potkraj osamdesetih i početkom devedesetih godina •

• "Ikarus" 115 B bio je u prometu od 1983. do 1997. godine, a za upravljačem tog autobusa je druga vozačica autobusa u ZET-u Nataša Govekar •

• Zglobni autobus "Ikarus" IK 160 B u ZET-ovu voznom parku bio je desetak godina, od 1983. godine •

• Autobus TAM 260 A 116 M snimljen na autobusnom kolodvoru u Samoboru •

sredeno stanje autobusnoga voznog parka osposobljavanjem dodatnih triju autobusa, što je omogućilo uspostavu linije od Branimirove, Radničkom cestom prema Žitnjaku.

Šarolikost voznog parka

Za potrebe autobusnog prometa kupovalo se gotovo sve do čega se došlo, pa je vozni park u razdoblju od 1945. do 1952. bio sastavljen od različitih tipova i marki autobusa, uglavnom rabljenih vozila. Tako je u prometu bio 21 autobus, a čak 13 različitih marki i tipova, a to su: MAN L 1, "Magirus" 516, "Sauer" 2 BH, "Renault" 505-D, "Alfa-Romeo" 430, "Škoda" 706 RO, "Fiat" 680 RN, OM "Orione" 580, "Opel Blitz" 3,6, OM "Taurus", "Lancia" 3RO, "Sauer" BT 4500 i "Klöckner" SL-330.

Ovi autobusi imali su garažne brojeve od 11 do 32, a posebna je zanimljivost bio garažni broj 21, "Klöckner" SL-330, koji je do 1946. bio kamion, a zatim je pregradnjom pretvoren u autobus. Usprkos lošoj kakvoći vozila i teškoćama u njihovu održavanju mreža autobusnih linija postupno se nadopunjavala novim linijama.

Godine 1950.-1953. uspostavljene su linije prema: Studentskom gradu, Remetincu, Kozjaku, Aleji Vrapče, Pantovčaku, Trnju, Jankomiru, Cmroku i Šestinama, pa se njihova ukupna dužina povećavala na 45 km.

Godine 1951. preselio se autobusni pogon s tzv. "planirke" uz Savsku cestu na novu lokaciju uz trešnjevačko tramvajsko spremište. Radionički se prostor sastojao od četiriju radnih mjesta (za vozni park od 19 autobusa). Strojna obrada i veći, generalni popravci, obavljali su se u tramvajskoj radionici.

Porastom broja autobusa rasli su i zahtjevi za servisiranje, pa se tijekom 1953. i 1954. počelo izgrađivati i posebne objekte, a izgradnja je završila 1959. g. sa sedam radnih mjesta, a dotadašnja radionica preuzela je funkciju izvanrednoga i remontnog održavanja.

Godine 1955. nabavio je ZET rabljene katne autobuse iz Engleske (iz Londona), jer u to doba domaća industrija nije bila sposobna zadovoljiti potrebe tržišta, pa su se vozila nabavljala iz inozemstva. Tih godina u Zagrebu osjećala se sve veća potreba za povećanjem autobusnih linija i prijevoznog kapaciteta, a postojeći vozni park bio je dotrajaao, ratom reduciran i nedostatan. Kupljena su četiri autobusa marke "Leyland", duga 9 m, visoka 4,5 m i široka 2,5 metara.

Imali su samo jedan ulaz u putnički prostor, s platforme na stražnjem kraju vozila. Bilo je 60 sjedaćih mjesta. Autobusi su bili izuzetno stabilni, a pokretao ih je vodom hlađeni stojeći motor Leyland, smješten na prednjem dijelu vozila. Razvijao je snagu od 95 kW (125 KS). Ovakvi autobusi nisu bili pogodni za Zagreb, gdje su se ipak zadržali do 1961. godine, kad su prodani u Sarajevo.

Osnovne su im mane bile:

- konstruirani su za vožnju lijevom stranom, koja vrijedi u Engleskoj, a nisu se mogli prepraviti za vožnju desnom stranom prometnice;

- zbog visine nisu se mogli uključiti na svim linijama zbog nadvoznjaka, tramvajskog gornjeg voda te signalizacije u gradu (kao zanimljivost se može navesti da su u Sarajevo dopremljeni preko Mostara, jer iz drugih smjerova nisu mogli stići onamo zbog tunela i nadvoznjaka);

- zbog visine je bilo i teškoća s održavanjem, pa se morao 16. tramvajski kolosijek u tramvajskom spremištu Trešnjevka preurediti za njihovo održavanje.

Početak radova na Vurovčici 1960. g.

Razvojem autobusnog prometa u drugoj polovici pedesetih godina nastale su i veće potrebe za remontnim kapacitetima, pa se već 1960. planirala izgradnja remontne radionice kapaciteta 300 solo-autobusa na lokaciji Vurovčica, koja je puštena u pogon 1964. godine. Uvođenjem u promet zglobnih autobusa krajem šezdesetih godina te uvođenjem novih tehnologija, nastaje potreba za rekonstrukcijom radionice. Pri tome ukupna površina nije mijenjana, a radovi su tekli između 1978. i 1980. godine.

Razvoj autobusne mreže ne stagnira već, naprotiv, pod pritiskom naraslih zahtjeva povećan je broj linija te se prometna mreža iz godine u godinu neprekidno proširivala.

Gradnja spremišta u Dubravi

Zbog stalnog otvaranja novih linija te porasta broja autobusa, započele su pripreme za izgradnju garaže u Dubravi, koja je svečano puštena u pogon u proljeće 1962. godine. U garaži su se obavljali radovi dnevnog servisa i servisnoga redovitog održavanja te popravci manjih sudara i izvanredni popravci, a sve ostalo obavljala je radionica na Vurovčici. Naknadnom rekonstruk-

cijom cjelokupni prijašnji natkriveni prostor pretvaran je u radionički, a vanjski parkirališni prostor prihvaća 180 autobusa, među njima 37 zglobnih. Ukupni je kapacitet za održavanje narastao na 200 autobusa, od kojih je 40 zglobnih. U međuvremenu su užurbano nabavljana vozila.

Neodlučnost u izboru autobusa

Na rabljenim vozilima nije se mogla temeljiti dugoročna razvojna orijentacija ZET-a te su zbog nedostatka novca za nova vozila inozemne proizvodnje tražena rješenja na tržištu bivše zajedničke države. Tu, dakako, nije bilo velikog izbora, osobito glede gradskog tipa autobusa.

Od tadašnjih proizvođača najprije se pojavio FAP, nešto kasnije TAM, nastojeći ponuditi gradsko vozilo koje bi se postupno dotjeralo do razine tehničkih i eksploatacijskih osobina primjerenih gradskom prometu, kakve su posjedovala do tada pribavljena rabljena vozila.

Prva FAP-ova vozila nabavljena su 1957. godine, i zatim iz godine u godinu sve do 1967., do kada ih je kupljeno ukupno 106, a tipovi motora bili su: "F", "2F" i "FFB".

Usprkos mnogim slabostima, nabava većih količina tih autobusa omogućila je znatno širenje autobusne mreže u to doba, posebno na prigradskom području. Zbog nepodobnosti u gradskom prometu FAP-ovi su autobusi potpuno i nepovratno iščezli iz ZET-ova voznog parka.

Autobusne prikolice

Potkraj pedesetih godina u Zagrebu se neprestano povećavao broj putnika u autobusnom prometu. Na tržištu se osjećala oskudica autobusa te se kao rješenje javljala zamisao o autobusnim prikolicama, odnosno o "autobusnim vlakovima". Ta se zamisao ostvarila 15. veljače 1960., kad je stiglo 5 autobusnih prikolica proizvedenih u karoseriji "Goša" u Smederevskoj Palanci, na šasijama talijanske tvrtke "Adige-Viberti", a koja je izradila karoserije i za autobuse "Alfa-Romeo".

Prikolice su bile kapaciteta 60 putnika, a vukli su ih autobusi "Alfa-Romeo" tipa 1000. Prikolice su bile duge 7,56 m, a masa praznih iznosila je 4900 kg. Imale su osam kotača na dvije osovine koje su se zakretale. Takav broj kotača bio je iz sigurnosnih razloga kako pucanje guma ne bi ugrozilo sigurnost putnika. Zacre-

tanje obiju osovina omogućavalo je praćenje traga kotača vučnog vozila te je radius zakretanja iznosio 5,75 m.

Uskoro su kupljene još tri prikolice. Unatoč početnom oduševljenju zbog povećanja kapaciteta i nižih troškova održavanja u odnosu na autobuse, broj prikolica se nije više povećavao, jer su ipak smanjene manevarske sposobnosti "autobusnog vlaka", posebno u pogledu tadašnjeg stanja prometnica, terminala, a i prometa u cijelosti. Osim toga, autobusi koji su vukli prikolice nisu te napore mogli podnositi bez posljedica, a prikolice su se mogle koristiti samo na ravničarskim prugama sa širim prometnicama, kao što su Velika Gorica i Podsused.

Posljednja deveta prikolica kupljena je 1961. godine, kao rabljena, u Karlovcu. Prikolice su imale garažne brojeve od 1001 do 1009. Valja napomenuti da su nakon prestanka uporabe u zagrebačkom prometu sve prikolice, osim garažnog broja 1006, koja je otišla u rashod, prodane u Karlovac, Zenicu, Vrbas i Požarevac.

Pojavom zglobnih autobusa prikolice su izgubile važnost, te ih se može ocijeniti kao prijelazno rješenje, koje je na kratko ublažilo oskudicu prometnih kapaciteta.

Problem uvoza

Godine 1961. ponudila je "Goša" autobus s karoserijom i još nekim dijelovima vlastite proizvodnje. No, od njega se odustalo kad je "Avtomontaža" 1968. ponudila ZET-u tipičan gradski autobus proizveden u suradnji s njemačkom tvrtkom MAN.

Prva iskustva s autobusnom proizvodnjom TAM također nisu bila osobito povoljna, jer je on također bio više prilagođen uvjetima međugradskog prometa.

Prve nabavke autobusa marke MAN tip 750 potvrdile su pretpostavku da je riječ o kvalitetnom i pouzdanom vozilu, koje je uvjerljivo zagospodarilo tržištem.

U tijeku 1968. stigla je prva isporuka od 33 vozila MAN 750, 1969. nabavljeno je još 20 autobusa toga tipa i 20 zglobnih tipa MAN 890 UG. Tijekom 1970. pribavljeno je dodatnih 20 MAN 750, pa su oni brojčano nadmašili sva ostala vozila u autobusnom voznom parku, odnosno od 190 autobusa 93 su bila marke MAN.

Zglobni autobusi u ZET-u

Početkom šezdesetih godina naglo je širena mreža autobusnih linija u Zagrebu. U to vrijeme raste Novi Zagreb. Rastu i ostala prigradska naselja, a sve njih s

• Prvi mini bus OM Lupetto A 15 Barzani, 94 KS, 20+8 mjesta, u prometu od 12. siječnja 1970., garažni brojevi 101 i 102 •

• Mini bus TAM 75 A 6, garažnog broja 1 nabavljen 1986. •

• Prvi "Mercedes" u ZET-u se pojavio 1978. g. Mini bus MB L 613 garažnog broja 1 i 2 vozio je s tadašnjeg Trga Republike na Gornji grad (Becićeve stube). I ta su vozila u Zagreb stigla bez sjedala koja su potom ugrađena u ZET-u •

• Zglobni autobus MAN SG 220 nabavljen 1988., 1989. i 1991. godine •

• Vrlo kvalitetnima u prometu pokazala su se rabljena vozila nabavljena u Njemačkoj, među kojima je i MB O 305 G •

• Danas se u prometu nalaze i rabljeni autobusi MB O 305 •

• Midi bus MAN NM 152 nabavljen je za potrebe autobusnih linija manjega prometnog opterećenja •

• Uz nabavu novih vozila, nastavljena je nabava rabljenih pa se u voznom parku našao i MAN SL 202 •

• Na Starčevićevu trgu ispred hotela "Esplanade" snimljen autobus TAM AS 3000 (tranzistor) (iz arhiva Toše Dapca) •

• Autobusno stajalište na Trgu bana Jelačića ispred Gradske štedionice •

gradom su povezali autobusi. Klasični, solo-autobusi, nisu bili po kapacitetu u stanju zadovoljiti novonastale potrebe. Iz tih se razloga, u ZET-u razmišlja o zglobnim autobusima, koji su u Europi već naveliko u prometu.

Ta je zamisa ostvarena potkraj šezdesetih godina, kad je ZET kao trajno rješenje, odabrao vozila poznate marke MAN. Godine 1969. stiže dvadeset zglobnih autobusa MAN 890 UG M 16 A, te počinje razdoblje zglobnih autobusa. Bili su to 16,5 m dugi autobusi, kapaciteta 160 putnika uz vozača i konduktera, a pokretao ih je motor snage 144 kW. To su bili tada najsuvremeniji autobusi, izvanredno pokretljivi, s upravljivom pratećom osovinom koja je dobro slijedila trag kotača prednje osovine. Ovi su autobusi uvelike poboljšali kakvoću prijevoza. Dvadeset zglobnih autobusa zadovoljavalo je potrebe do kraja sedamdesetih godina.

U to doba vozila tipa 890 UG polako dotrajavaju i počinje njihov rashod. Istodobno se pojavio i novi tip zglobnih autobusa MAN 240 SG, koje se počelo nabavljati 1981. godine. Do 1983. godine isporučena su ukupno 32 vozila tipa 240 SG koji potpuno zamjenjuju stare autobuse 890 UG.

Potrebe za novim vozilima bile su sve veće, unatoč snažnoj krizi tadašnjeg gospodarstva. Deviznih sredstava za plaćanje uvoza nije bilo (to je vrijeme nestašice energenata, pa je uvedena vožnja "par-nepar"). Bila je forsirana domaća proizvodnja. Između tadašnjih domaćih proizvođača, "Sanosa", TAM-a i "Ikarusa", odabrana su vozila marke "Ikarus" (Zemun). U nekoliko sljedećih godina nabavljena su 192 autobusa tog proizvođača, pa je "Ikarus" postao dominantan u ZET-ovu voznom parku. Godine 1988. donesena je ipak nova kvalitetna odluka: prekida se dalja kupnja vozila proizvođača "Ikarus", a narudžbe ponovno idu u ljubljansku "Avtomontažu", za vozila marke MAN. Do 1990. godine bilo je kupljeno ukupno 30 autobusa iz tog programa.

Te je godine odlučeno o uvođenju automatskog mjenjača marke VOITH, koji je postao standardni mjenjač na autobusima koje kupuje ZET. Posebna novost te 1988. g. bila je pojava na tržištu i tvornice TAM s dugo najavljivanim zglobnim autobusom, a ZET je kupio jedan od prototipova. To je vozilo bilo dugo 18 m i kapaciteta 180 putnika. Za razliku od svih do tada korištenih zglobnih autobusa, ovaj tip TAM 260 A 180 M imao je pogon na kotače "prikolice", gdje se nalazio i motor. Svi dotadašnji tipovi imali su pogon na srednjoj osovini, a motor je bio smješten između prvih dviju osovine. Ta pogonska osovina nije bila upravljiva, ali kotači "prikolice" zadovoljavajuće su pratili prednje kotače.

Svi su bili opremljeni automatskim mjenjačima VOITH, koji su se pokazali izvrsnim u primjeni.

Gradi se spremište u Podsusedu

Pri kraju šezdesetih godina postojeći servis na Vurovčici više nije mogao zadovoljiti potrebe, pa se počelo s gradnjom novog spremišta u Podsusedu, koje je po završetku radova pušteno u pogon 1971. godine. To spremište, sa servisnom radionicom i parkiralištem, bilo je predviđeno za 120 autobusa, od čega 20 zglobnih. I desetak godina po otvaranju, spremište u Podsusedu ubrajano je među najsuvremenija u Europi. Međutim, uskoro se osjetila potreba za proširenjem radioničkoga i parkirališnog prostora, ali je povećan samo broj parkirališnih mjesta.

Prodor na područje V. Gorice i Zaprešića

Početak sedamdesetih godina autobusni promet ZET-a uspostavljen je na 50 linija ukupne dužine oko 500 kilometara.

Završetkom izgradnje spremišta u Dubravi 1962., autobusne radionice na Vurovčici 1964. i spremišta u Podsusedu 1971., ostvareni su temeljni preduvjeti za solidan razvitak autobusnog prometa i održavanje primjerene kakvoće prijevoza na autobusnim linijama.

Izborom vozila marke MAN, kao osnovnog tipa vozila, zaustavljena je i dotadašnja neodlučnost u tipizaciji voznog parka, što je pomoglo budućem razvoju. Stoga se mreža autobusnih linija i nadalje dinamično širila na područja koja do tada nisu bila obuhvaćena autobusnim prometom.

To su i godine kada se teritorijalno širio i grad Zagreb, pa su pripojene tadašnje općine Sesvete, Zaprešić, Velika Gorica i Samobor. Odmah potom javila se i potreba jedinstvenog prijevoza putnika na tom novom području.

Tipizacija voznog parka, utemeljena na marki autobusa MAN, nastavlja se užurbanim tempom. Istovremeno s nabavom novih MAN-ovih vozila otpisani su stari dotrajali FAP-ovi, "Alfa-Romea" i TAM-ovi. Idealna struktura voznog parka narušena je pripajanjem velikogoričkog pogona, čiji se vozni park sastoji od TAM-ova i ponekog "Magirusa". Nedostatak deviznih sredstava utjecao je na vraćanje "domaćem tržištu".

• Zračni snimak novoizgrađene autobusne garaže u Dubravi 1962. g. •

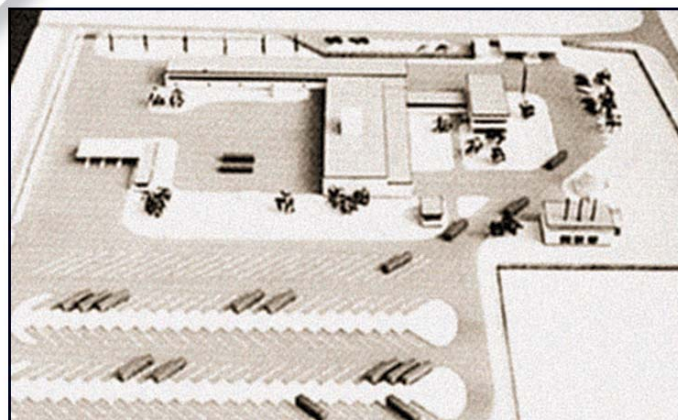
• Autobusi parkirani u krugu Autobusnog pogona Dubrava •

• Godine 1951. izgrađena je Autobusna radionica na Vurovčici •

• Unutrašnjost obnovljene Autobusne radionice Vurovčica devedesetih godina, danas Autobusna radionica Zagreb •

• Maketa Pogona autobusnog prometa Podsused, izgrađenog 1971. godine •

• Prostor autobusnog servisa u Garaži Podsused •

“Saobraćaj” (Velika Gorica) u ZET-u 1977. g.

Godine 1977. ZET je preuzeo poduzeće “Saobraćaj” iz Velike Gorice s 30 autobusa, zapuštenim i neadekvatnim radioničkim prostorima. Odmah se započelo s rekonstrukcijom objekata koja je završila 1981. godine. Ostvaren je novi kapacitet pogona 40-45 autobusa.

“Samobortrans” u sastavu ZET-a 1983. g.

Godine 1983. ZET je preuzeo i poduzeće “Samobortrans”, koje je u svom sastavu imalo 46 autobusa i tridesetak kamiona i prikolica te autobusni kolodvor u Samoboru. Radionice su bile vrlo stare, zapuštene i neadekvatne. Osim pratećih radionica postojalo je 9 radnih mjesta za vozila, od čega su 4 zatvorena, 3 natkrivena i 2 na otvorenom. Budući da ZET-u prijevoz tereta nije djelatnost, kamioni su, uz pomoć općine Samobor, preneseni u vlasništvo nekoliko samoborskih poduzeća.

Posljednje desetljeće razvoja autobusnog prometa ZET-a značajno je po zaokruživanju mreže linija.

Proširenjem prijevoza 1983. na samoborsko, i 1984. na sesvetsko područje, mreža autobusnih linija prožela je takozvano administrativno područje grada, prodirući jednim dijelom i na općine izvan toga. Velik udio u izvršnoj organizaciji prijevoza na OI 1984. godine u Sarajevu imalo je i 35 autobusa ZET-a te 60 zetovaca.

Mrežom linija, oblikovanom u proteklih desetak godina, pokriveni su zapravo osnovni smjerovi velikih dnevnih kretanja stanovnika na području grada i prostora koji gravitiraju gradu.

Pogodnosti novoga tarifnog sustava, uvođenjem jedinstvene cijene pokazne karte, bile su očigledno još jedan dodatni poticaj za preusmjeravanje putnika na javni promet.

Uz teritorijalno proširenje grad je intenzivno izgrađivan. Na zapadu su rasli Prečko, Vrbani, Jarun, Gredice, Špansko (sjever i jug), Rudeš, Malešnica, na jugu Travno, Dugave i Sloboština. Izgrađivani su Dubrava, Sesvete, V. Gorica, Zaprešić i Samobor. Nova naselja tražila su organizirani javni prijevoz. Kao i uvijek početak je pripao autobusnom podsustavu. Ostalo je pitanje: kako to financirati? ZET to više nije bio u stanju financirati, jer su prošla doba jeftinih kredita. Ipak, u najvišim gradskim tijelima to su shvatili i prihvatili se rješavanja problema. Jedna od mjera bila je uvođenje obveznog izdvajanja iz dohotka za razvoj

- U ljetu 1999. godine stiglo je 20 solo niskopodnih autobusa MB O 405 N2 s motorom snage 184 kW (250 KS). I ti autobusi imaju automatski mjenjač VOITH, 100 putničkih mjesta i također su posljednja riječ tehnike •

- MAN EL 262, koji je dogradio "Eurobus", snimljen na stajalištu kod crkve Sv. Mirka u Šestinama •

- U velikogoričkom je pogonu MAN SL 232 za koji je karakteristično da je proizveden u MAN-ovoj tvornici u Ankari (Turska) •

- Iz Tvornice autobusa Zagreb na gradskim se ulicama pojavio MB O 405 N2. Nadogradnja ovog autobusa obavljena je na podvozje koje je od "Mercedesa" kupio ZET, a TAZ je obavio ostatak posla •

- Za uske gornjogradske ulice nabavljeni su autobusi MAN NM 222 širine 2,30 metara •

- ZET-ove smo autobuse pronašli i u Zračnoj luci Zagreb kako obavljaju prijevoz putnika između pristanišne zgrade i zrakoplova •

javnoga gradskoga prijevoza putnika (0,5%). Za vođenje poslova praćenja razvoja formiralo se i posebno tijelo SIZ za promet grada Zagreba, pa je javni gradski prijevoz putnika uspio pratiti brzo širenje rubova grada Zagreba. ZET je bio i ostao jedan od generatora razvoja Zagreba, kao i mnogo puta ranije.

Broj tramvajskih vozila iz godine u godinu je rastao. Godine 1989. autobusni podsustav imao je ukupno 494 vozila, od kojih je dnevno u prometu bilo 398. Od te godine bilježimo stalan pad broja autobusa. Isto tako došlo je i do teritorijalnog smanjenja administrativnog područja Zagreba pa se može slobodno zaključiti da opadanje inventarskog broja autobusa nije bitnije ugrozilo dosegnutu kvalitetu javnoga prijevoza.

I TAM u ZET-u 1990. g.

Godine 1990. ZET je kupio 20 solo autobusa marke TAM, prvi put proizvedene u "Avtomontaži", u Ljubljani. Po izgledu i funkcionalnosti to su bili po svemu moderni europski autobusi. U standardnu opremu ušao je i ABS-sustav koji sprječava blokiranje kotača pri kočenju.

U sljedećim godinama, zbog ratnih događanja, nema značajnije obnove voznog parka. Kako bi ipak osigurali ponudu, a pratili rashod, počela je nabava rabljenih vozila marke MAN iz Njemačke.

Potkraj 1993. godine odlučeno je da se nova vozila kupuju u niskopodnoj izvedbi. Prva nova vozila, zglobna, niskopodna, marke MAN, došla su u ZET potkraj 1994. godine. Kako bi se smanjilo troškove obnove, a zaposlilo domaće kapacitete, kupljene su dvije šasije za solo autobus marke MAN i dane su na karoseriranje u domaće tvornice TAZ i "Eurobus" u Zagrebu.

Nabava niskopodnih zglobnih autobusa nastavljena je i u 1995. godini. Nakon svestrano provedene analize te je godine odlučeno da će se ZET-ov autobusni vozni park sastojati od vozila dvaju vodećih proizvođača - MAN i "Mercedes".

Prvi zglobni autobusi marke "Mercedes" stigli su u ZET potkraj 1995. godine. Za njihov smještaj određeno je spremište u Dubravi. Stigla su i dva domaća solo autobusa. Ocijenjeno je da su proizvođači TAZ i "Eurobus" sposobni izraditi autobus za javni gradski prijevoz putnika.

Rabljena vozila MAN i "Mercedes" od 1996. g.

I sljedećih godina nastavljena je nabava rabljenih vozila iz Njemačke. Uz 10 rabljenih autobusa MAN SL

200, 1996. prvi su put nabavljeni rabljeni "Mercedesi" MB O 305, i to pet vozila. Potkraj 1996. u ZET je stigla nova dizalica D-5 na podvozju MAN 32.422 DFA, čija je nadgradnja obavljena u "Tehnomehanici" u Mariji Bistrici. U studenom 1996. potpisan je ugovor za pet novih autobusa MAN EL 262 čiju je nadgradnju trebalo obaviti u zagrebačkom "Eurobusu". Početak 1997. godine obilježen je dolaskom 20 novih zglobnih niskopodnih autobusa, 10 vozila MAN NG 312 te 10 MB 0405 GN. U velikogorički pogon stigao je MAN SL 232, izgrađen u MAN-ovu pogonu u Turskoj. Do kraja 1997. nabavljeno je 13 rabljenih autobusa MB O 305, 14 rabljenih zglobnih autobusa MB O 305 G, osam zglobnih MAN SG 220 te četiri midi busa MAN NM 152.

Unatoč brojnim poteškoćama, nastavljena je nabava novih vozila, pa su u prometu dva nova midi busa MAN NM 222, koji su specifični zbog svoje širine od 2,30 m, te su predviđeni za promet uskim gornjogradskim ulicama. Osim njih, potkraj godine, stiže 10 novih zglobnih niskopodnih autobusa MAN NG 312. Nakon što je 1994. godine počeo prijevoz osoba s invaliditetom, potreba za tim načinom prijevoza povećavala se iz godine u godinu, pa je u srpnju ZET nabavio tri nova specijalna vozila MB 312 D, 603 Sprinter, što je bitno olakšalo mobilnost teško pokretnih osoba. Za potrebe interventnih servisnih ekipa autobusnih pogona u Dubravi, Podsusedu i Samoboru nabavljena su nova servisna vozila "Fiat Ducato".

Novi i obnovljeni terminali

U siječnju 1998. stiglo je deset novih zglobnih autobusa MB O 405 GN 2. U proljeće iste godine pušteni su u promet obnovljeni autobusni terminali u Sesvetama te novi terminal u Velikoj Gorici. Dvije autobusne linije te su godine produžene i to 226 Svetice-Barutanski Jarak-Remete, do Kaptola te 134 Čnomerec-Oranice do Prečkog. Prva dva hrvatska "Mercedesa" izrađena u TAZ-u isporučena su tijekom lipnja kad je stiglo još pet rabljenih MAN-ova SL 202 te kada je produžena linija 135 Čnomerec-Graberje. Do kraja godine stiglo je devet rabljenih zglobnjaka MAN SG 242, jedan MAN SL 200 te dva MAN-a SL 202. Za velikogorički pogon stiglo je pet vozila MAN SL 202. Završena je obnova terminala na Borongaju, pa tramvaji i autobusi voze s novouređena prostora.

Autobus godine u ZET-u

Najveća povijesna zadaća ZET-a obavljena je 2. i 3. listopada 1998. kada je u Hrvatsku stigao papa Ivan Pavao II. Dan i noć nekoliko desetaka naših autobusa

vozilo je iz Dubrave do nacionalnog svetišta u Mariji Bistrici i unatoč nekim prometnim poteškoćama, zadaća je nadasve uspješno obavljena na zadovoljstvo milijun prevezenih putnika u 48 sati. Već na samom početku 1999. godine počelo se s nečim novim u službi vozača. One se više nisu ispisivale ručno, već kompjutorski. U prvom polugodištu stigla su dva MB-a O 405 te pet MAN-ova SL 202. Ljetni mjeseci te godine bili su rezervirani za novu veliku zadaću koja je bila pred ZET-om, ali i gradom Zagrebom. Tada je Zagreb bio domaćin II. svjetskih vojnih igara. ZET je nabavio 40 novih niskopodnih autobusa, dvadeset MB O 405 N2 te dvadeset MAN NL 263, koji su te godine proglašeni autobusom godine. Od 20. rujna u promet je uvedena nova linija 137 Vrapčanska aleja-Perjavica, koja je ubrzo produžena do Črnomerca. Također su u promet puštene i nove linije 323 Velika Gorica-Ribnica-Lazina i 211 Dubrava-Poljanice koja je vozila do otvorenja pruge za Dubec. Produžena je linija 233 Mihaljevac-Bačun, do Markuševca.

Tijekom 2000. godine stižu tri autobusa iz "Eurobusa", jedno novo vozilo za invalide te pet rabljenih autobusa MAN SL 202. U ZET-ovim stanicama za tehnički pregled vozila ugrađena je nova oprema u skladu sa zahtjevima mjerodavnih ustanova. Na novouređenu terminalu u Dubravi putnike je dočekao

novi display s obavijestima o polascima tramvaja i autobusa te ostalim uputama za korištenje javnoga gradskog prijevoza.

Od 1. srpnja u sastavu ZET-a više nema pogona u Samoboru, koji je prestao raditi, a vozila i zaposlenici razmješteni su u ostale pogone. Na novouređenu terminalu u Dupcu promet je uspostavljen 11. studenoga. Uvedena je i nova autobusna linija 146 Reljkovićevo-Malešnica. Na izmaku 1999. godine naš je ZET učinio pothvat u organizaciji prijevoza na relaciji Britanski trg-Pantovčak-Gornje Prekrižje u povodu smrti predsjednika RH dr. Franje Tuđmana.

U novom tisućljeću

Obljetnička 2001. godina počela je u autobusnom prometu produženjem linije 203 Svetice-Vinac-Remete, do Krematorija. Valja spomenuti da je 3. i 4. veljače žičara "Sljeme" prevezla 4799 putnika, što je njen rekord, ali je zbog vjetrova velik dio putnika morala preputiti autobusima pa je čak 10 autobusa prometovalo od Mihaljevca na Sljeme. Uz obilježavanje 100. obljetnice Samoborčeka, to je godina kada je uz 110. godina postojanja ZET-a, i 70 godina postojanja autobusa u ZET-u, što je svakako vrijedna obljetnica.

• Zajednički snimak dva velika suparnika: lijevo niskopodni MAN NL 263 iz MAN-ove garaže u Podsusedu, a desno niskopodni MB O 405 N2 iz "Mercedesove" garaže u Dubravi •

- Obnova autobusnoga voznog parka vrhunac je dosegla 1999. godine kada je nabavljeno 40 novih solo niskopodnih autobusa. Od tog broja, 20 autobusa bilo je marke MAN NL 263 s motorom snage 191 kW (260 KS), s automatskim mjenjačem i 100 putničkih mjesta. Taj je autobus proglašen autobusom godine •

- U ZET-u su za potrebe Hrvatske vojske dva "Ikarusa" preuređena u oklopna sanitetska vozila imena OSA •

- Godinu dana u prometu je bio eko-bus, TAM 260 A 116, garažnog broja 30 koji je pregradnjom motora pretvoren u prvi autobus u Hrvatskoj koji je koristio prirodni plin. Nažalost, vozilo je više stajalo nego li je bilo u prometu, pa je ponovno u prometu kao običan autobus u velikogoričkom pogonu s garažnim brojem 822 •

- *Prijevoz invalida obavlja se posebno prilagođenim kombi-vozilima s ugrađenom platformom za spuštanje, odnosno podizanje invalida u kolicima* •

- *Jedno od vozila za prijevoz osoba s invaliditetom* •

• Terminal Borongaj •

• Terminal Črnomerec •

• Terminal Dubec •

• Terminal Glavni kolodvor •

• Terminal Ljubljana •

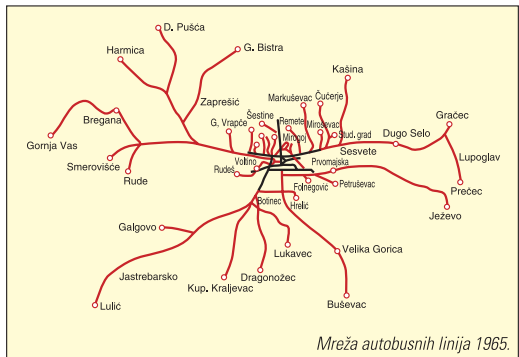
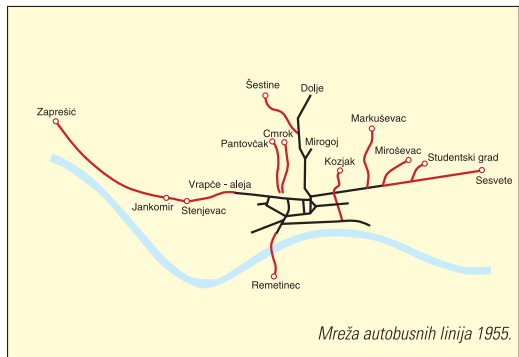
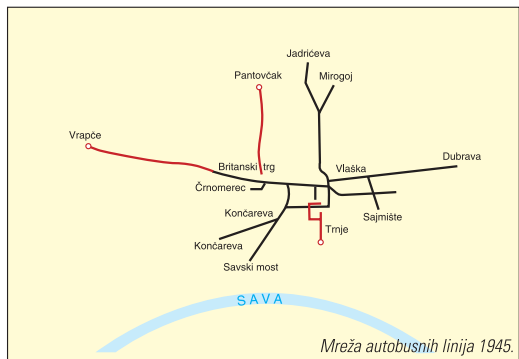
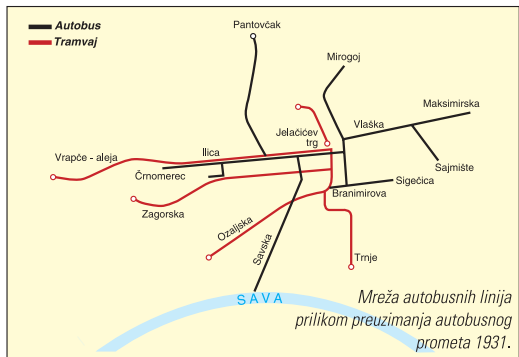
• Terminal Savski most •

• Terminal Velika Gorica •

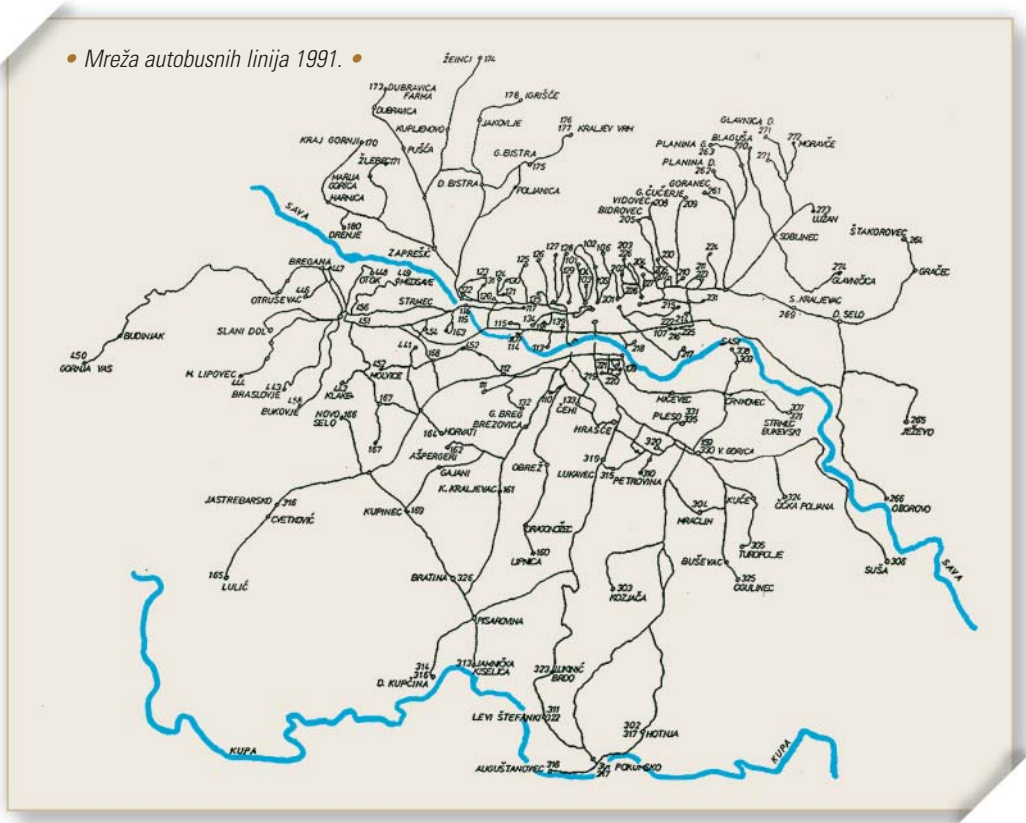

• Terminal Zaprešič •

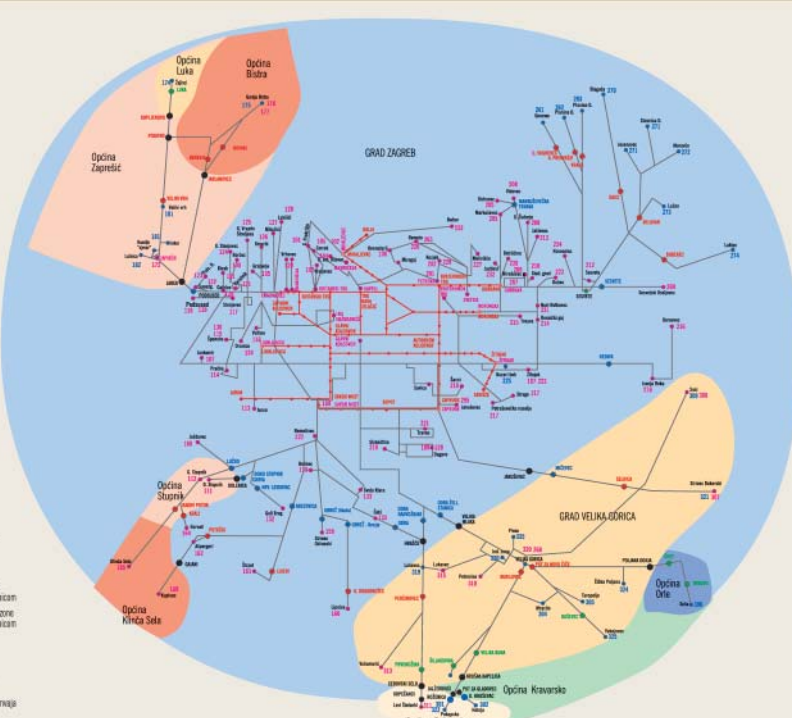
• Mreža autobusnih linija 1991. •

ZET
Prikaz mreža autobusnih linija prema administrativnoj podjeli područja u 2001. godini

Pojmovnik

- tramvajski mreža linija
- autobusna mreža linija
- autobusne linije u području u zoni tramvaja u brzoj i zavlačnoj stanicama
- autobusne linije u području izvan zone tramvaja u brzoj i zavlačnoj stanicama
- tramvajski terminali
- autobusni terminali
- tramvajski i autobusni terminali
- autobusni terminali izvan zone tramvaja
- mjesta prelaza teritorijalnih područja
- preklapaj područja teritorijalnih područja

• Od 1995. u prometu su zglobni niskopodni autobusi marke "Mercedes" MB O 405 GN •

• Zglobni niskopodni autobusi MAN NG 272 u prometu su od 1995. godine •

USPINJAČA
1890.-2001.

• Uspinjača u noći (iz arhiva Toše Dabca) •

Jednoga dana godine 1888. sjeo je u zagrebačkoj Bregovitoj (današnjoj Tomičevoj) ulici osječki građevni poduzetnik imena D. W. Klein u podnožju javnog stubišta što je spajalo zagrebačko poslovno središte sa starim Gornjim gradom i počeo brojati prolaznike. Zaključio je: pješački promet dovoljno je živ da se na mjestu stubišta sagradi uspinjača, po uzoru na Budimpeštu, Zürich i ostale gradove. U Gornjem gradu nalazili su se, naime, tada svi uredi hrvatske vlade, kao i pojedini kulturni zavodi, a Bregovita je ulica bila najprometniji pješački prilaz.

Poduzetni graditelj podnio je 6. listopada 1888. godine zagrebačkom gradskom poglavarstvu molbu za građevnu dozvolu, koja mu je već za dva dana bila s oduševljenjem prihvaćena. Postrojenje je bilo predviđeno kao parna uspinjača s dvojim kolima na izmjenični pogon, a sa strojarnicom u gornjoj postaji. Građevinski radovi započeli su 6. svibnja 1889. godine. Pri gradnji je trebalo svladati poneku teškoću s kojom poduzetnik nije računao. On je sebi gradnju uspinjače predstavljao i previše jednostavnom.

Prva pokusna vožnja (s praznim kolima) poduzeta je 22. veljače 1890. Pri tom pokušaju istrgnut je ležaj stroja zajedno s temeljem, pri čemu se stroj polomio. Nije bilo objavljeno da li je uzrok tome bio slab temelj ili je bila kriva montaža. Tvrtka "Ganz" iz Budimpešte, koja je dobavila pogonsko postrojenje, popravila je štetu, pa se tako 14. ožujka 1890. mogla održati uspješna pokusna vožnja. U težnji za boljitkom prigovaralo se izgledu staničnih zgrada, jer nisu bile dovoljno usklađene s atraktivnim okolišem.

Od 8. listopada 1890. g.

Budući da su izvedeni raznovrsni popravci, uspinjača je službeno puštena u pogon 8. listopada 1890, doduše bez službene svečanosti, ali uz veliko oduševljenje stanovništva.

Neki od velikih zupčanika imali su (do nove pregradnje) drvene, izmjenljive zupce. Isprva nije bilo na zalih dovoljno zubaca da se zamijene istrošeni, a bilo je i kvarova na neprikladnom prvobitnom kolosijeku, pa je uspinjača godine 1891., bila pretežno izvan pogona.

U međuvremenu, 3. travnja 1891., prenio je građevni poduzetnik Klein svoju koncesiju na novoosnovano "Dioničarsko društvo parne uspinjače u Zagrebu".

Dana 22. veljače 1892. održana je kolaudacija, našto su opet izvođeni raznovrsni opsežni popravci (pri čemu su i obje prijavne zgrade nešto dekorativnije preoblikovane), a gornji je pružni stroj posve pregrađen.

Konačni i vrlo strog tehnički pregled održan je 22. travnja 1893., a po zadovoljavajućem nalazu sljedećeg je dana uspinjača puštena u trajni pogon.

Prema ugovoru, nakon četrdesetogodišnjeg razdoblja, pripalo je pravo vlasništva gradu Zagrebu. Tehničko vodstvo i financijska uprava povjerena je 14. ožujka 1929. ZET-u, koji je onda još bio neposredno odgovoran Gradskoj štedionici. Tijekom godine nadomještena su stara kola uspinjače novima, a kolosijeci su rekonstruirani.

Elektrifikacija 1934. g.

Godine 1934. neracionalni je parni pogon zamijenjen električnim.

Nakon vremenski duljeg pogona, cijelo je postrojenje godine 1947. generalno uređeno, a veći su popravci izvedeni 1954., 1956. i 1960.

No, životni vijek "stare dame" polako se približavao kraju. Staro je postrojenje pružalo sve manje sigurnosti. U dogovoru s nadležnim građevinskim inspektoratom pogon je stare uspinjače obustavljen 21. prosinca 1969. g., nakon gotovo 80 godina službe.

Budući da je stara uspinjača postala neka vrsta simbola grada Zagreba te premda često izrugivana, ali upravo stoga tim omiljenija, nije se dopustilo definitivno ukinuće, već se odmah počela planirati novogradnja na mjestu starog postrojenja.

Velika rekonstrukcija 1973. g.

Čitava je uspinjača bila godine 1973. demontirana i uklonjena, osim zidanoga i bespriječnog stanja vijadukta. Prije toga je sve detaljno arhitektonski snimljeno, jer koliko god su prije 80 godina obje postaje bile oštro kritizirane, sada su izvođači bili najstrože obvezni da se ove građevine potpuno vjerno reproduciraju u novogradnji. Iznimno je na gornjoj postaji umjesto dvaju voznih otvora, toleriran jedan zajednički i to na temelju opravdanih pogonskih zahtjeva. Time je strojar imao u gornjoj postaji bolji vidik na prugu, a stubište za nuždu, odnosno pogonsko stubište (između obaju kolosijeka), vodilo je bez zapreke u postaju.

Građevinski nacrti izrađeni su u zagrebačkom projektnom zavodu "Plan" uz sudjelovanje istaknutih arhitekata i službenih konzervatora. Izvedba je ovih radova bila povjerena zagrebačkom građevnom poduzeću "Borongaj". Demontažu starog, kao i suradnju na montaži novoga strojarskog dijela pogona, preuzelo je poduzeće "Braća Kavurić", također iz Zagreba.

Strojarski je dio postrojenja zajedno s vozilima dobavila i montirala bečka tvrtka "Waagner-Birü", a za električni dio bila je uključena tvrtka "Siemens". Pogon odgovara suvremenom tehničkom dometu žičnih željeznica, a s automatskim upravljanjem i višestrukom sigurnošću.

ZET pri tom pothvatu nije bio samo nositelj investicije nego ga je zapao cjelokupni tehnički nadzor, a njegovi su inženjeri i stručni radnici aktivno sudjelovali savjetom i radom. To se posebno odnosilo na projektiranje obih kola uspinjače. Jednolična čeonna ploha starih kola nadomještena je na novim vagonima profiliranom izvedbom, a i prikladnim je naličjem karoserija odvojena od voznog postolja. U ZET-u je čak izrađen model kola kao predložak.

Tehnički podaci uspinjače (prema današnjem stanju):

širina kolosijeka: 1200 mm

ukupna kosa dužina pruge: 66 m

visinska razlika: 30,5 m

uspon: 52 posto

broj putničkih mjesta po kolima: 16 sjedećih i

12 stajaćih mjesta

dužina kola preko odbojnika: 5640 mm

osnovni razmak: 3700 mm

težina praznih kola: 5,05 t

nosivost: 2,24 t

pogon: stabilni pogonski motor (u gornjoj postaji) - nov elektronički upravljani motor na istosmjernu struju montiran 1978. umjesto motora na izmjeničnu struju

napon pogonskog motora: 400 V

snaga pogonskog motora: 28,5 kW

broj okretaja: 720 o/min

najveća dopuštena vozna brzina: 1,5 m/sek.

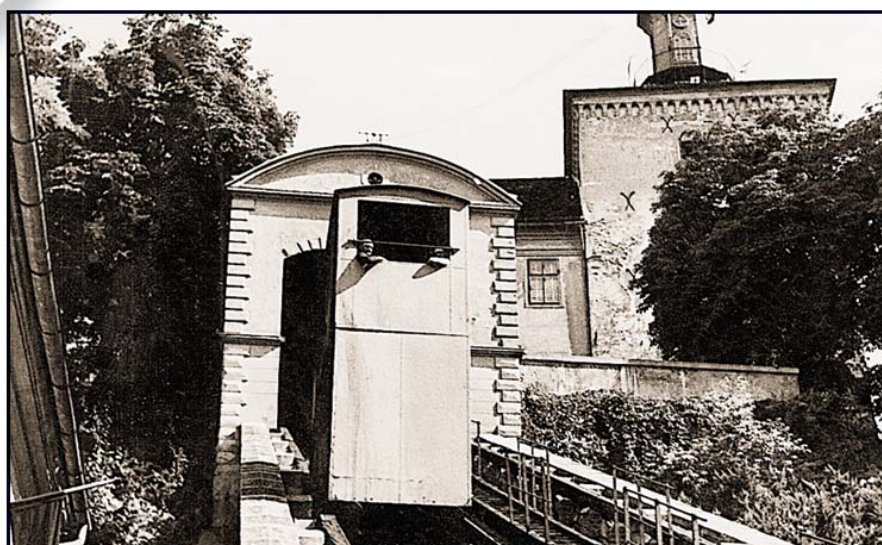
trajanje vožnje: 55 sek

čelično užje: $\varnothing$ 22 mm.

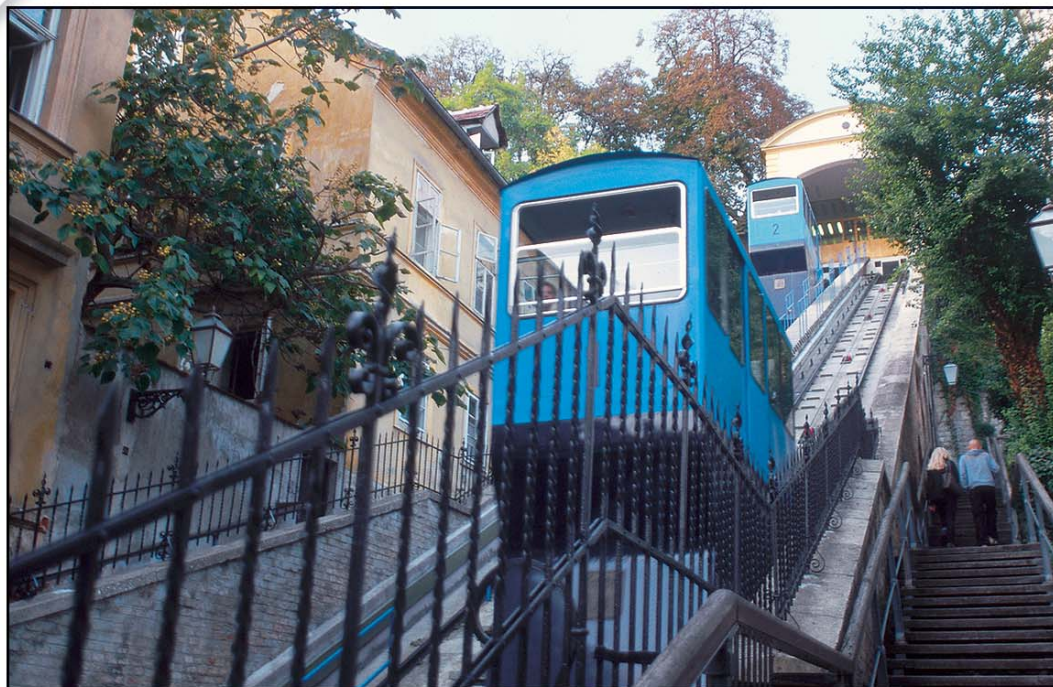
Nova uspinjača od 1974. g.

Nova uspinjača puštena je u pogon vrlo svečano 26. srpnja 1974. Tako je sad Zagreb opet dobio svoju popularnu uspinjaču, koja nije samo predmet pijeteta i turistička atrakcija, nego služi i kao korisno javno prijevozno sredstvo, kao potrebna veza između najstrožega gradskog središta i sadržaja bogatoga Gornjega grada, koji upravo doživljava rastuću revitalizaciju kao pozornica povijesnih zbivanja te kao prostor važnih kulturnih priredaba. S razlogom je uspinjača uključena i u jedinstveni tarifni sustav javnoga prometa grada Zagreba.

Uspinjača je 8. listopada 2000. g. obilježila 110 godina postojanja.

ŽIČARA "SLJEME"
1963.-2001.

Prva poznata nastojanja o izgradnji žičare, koja bi građanima Zagreba omogućila lak i brz pristup do vrha njihova glavnoga prirodnog terena za rekreaciju, Zagrebačke gore, datiraju još od 1911. godine. Ostvarenje projekta omeo je Prvi svjetski rat. Godine 1928. ponovno je pokrenuta akcija za izgradnju žičare, ali je propala zbog gospodarske krize. Poslije Drugoga svjetskog rata zamisao o izgradnji žičare napokon se ostvarila. Godine 1953. u 10-godišnji plan razvitka turizma uvrštena je i gradnja žičare "Sljeme". Godine 1957. gradske vlasti osnovale su akcijski odbor za gradnju žičare Bliznec-Sljeme u Zagrebu, a 1959. godine grad je povjerio ZET-u gradnju tog objekta.

Kako je to javni i veoma značajni općekorisni objekt za grad i kako su za njegovu gradnju bila potrebna velika investicijska sredstva, bilo je predviđeno da osim ZET-a u financiranju sudjeluju: Grad, privreda (iz Fonda zajedničke potrošnje), Turistički savez, Socijalno osiguranje, Republika itd. Radi toga je Grad u jesen 1959. osnovao novi odbor za gradnju žičare "Sljeme". Međutim, to je sudjelovanje u praksi bilo beznačajno, pa je teret financiranja, a pogotovu organizaciju radova, snosio ZET. Nisu se ostvarili ni planovi društvene zajednice o izgradnji niza športskih i turističkih objekata na Sljemenju, kao privlačnih rekreacijskih ciljeva, koje bi zapravo žičara imala opsluživati. Čak je napušten sanatorij Brestovac, na Sljemenju, koji danas predstavlja ruševinu.

No, žičara je ipak planski u pogonu!

Biranje trase

Trasa je odabrana u nastojanju da bi se donja postaja što više približila terminalu javnoga gradskog prometa. Pomišljalo se i na varijantu Kraljičin zdenac-Sljeme, dok se još računalo s produžetkom tramvajske pruge od Mihaljevca do Šestina, ali kad se to pokazalo bezizglednim, prihvaćena je varijanta Bliznec-Sljeme, to više što se razmatrala i eventualna, ali u praksi nerealna mogućnost produžetka tramvaja kroz zagonetni tunel na Dolju.

Izrada projekta, dobava i montaža pružnog postrojenja i elektrostrojarske opreme, povjerena je "Metalnoj" iz Maribora, izrada projekata građevinskih objekata Arhitektonskom projektom zavodu "Plan" iz Zagreba, a izvođenje građevinskih radova poduzeću "Udarnik" iz Zagreba. Glavni organizator i koordinator svih tih

izuzetno složenih radova bio je u ime ZET-a danas pokojni inženjer Andrija Bogner.

Od 27. srpnja 1963. g.

Pripremni zemljani radovi počeli su već 1960. godine. Glavni radovi na gradnji žičare obavljani su 1962. i 1963., a 27. srpnja 1963. Žičara "Sljeme" svečano je puštena u pogon.

Ovisno o obilježjima terena odabrane trase, žičara "Sljeme" izvedena je kao dvoužetna osobna kabinska žičara s desnohodnim kružnim pogonom u gornjoj postaji. Pruga ima dvije sekcije nosive užadi sa srednjom, zateznom postajom, gdje su usidrena nosiva užeta donje sekcije, a zategnuta nosiva užeta gornje sekcije, dok je vučno uže spojeno kao "beskonačno".

Po dužini trase duže od 4 km s jednim samo pogonom žičara "Sljeme" najduže je postrojenje svoje vrste u Europi, a vjerojatno i na svijetu. Za trasu, osim dužine, karakteristični su: izlomljeni uzdužni profil i mnogobrojni stupovi.

Ostali tehnički podaci:

kosa dužina: 4017 m,

nadmorska visina:

donje postaje: 330 m,

gornje postaje: 1000 m,

zatezne postaje: 665 m,

visinska razlika: 670 m,

broj stupova: 13 (visina 7 do 40 m),

najveći raspon: 606 m,

najveći razmak od tla: oko 65 m,

najveći nagib nosivog užeta: 47 %,

pogon (gornja postaja): 2x125 KS-EM (2x92 kW),

pomoćni pogon: dizelski motor 125 KS,

nosivo uže: $\varnothing$ 36 mm,

vučno uže: $\varnothing$ 26 mm,

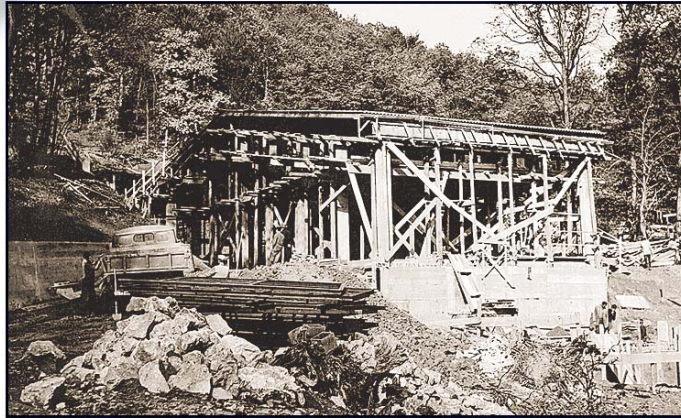
broj kabina (za 4 osobe): 90,

brzina: 3 m/sek,

trajanje vožnje: 23 minute,

prijevozni kapacitet u jednom satu po svakom smjeru: 450 osoba.

Žičara "Sljeme" bilježi ove godine 38. rodendan.

• Donja stanica žičare u izgradnji •

• Gornja stanica žičare u izgradnji •

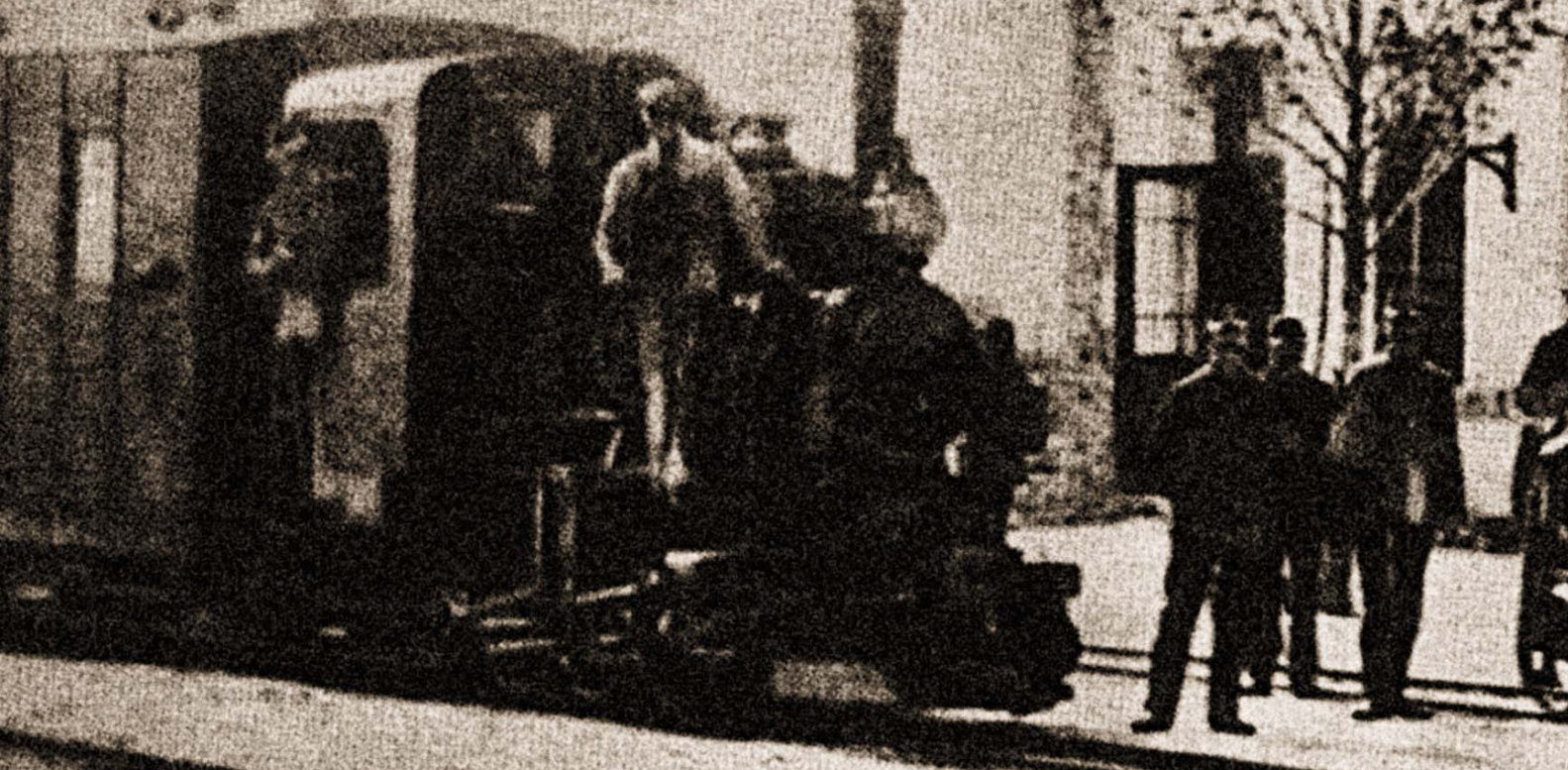
• Donja stanica žičare danas •

„Ljetovalište Samobor“

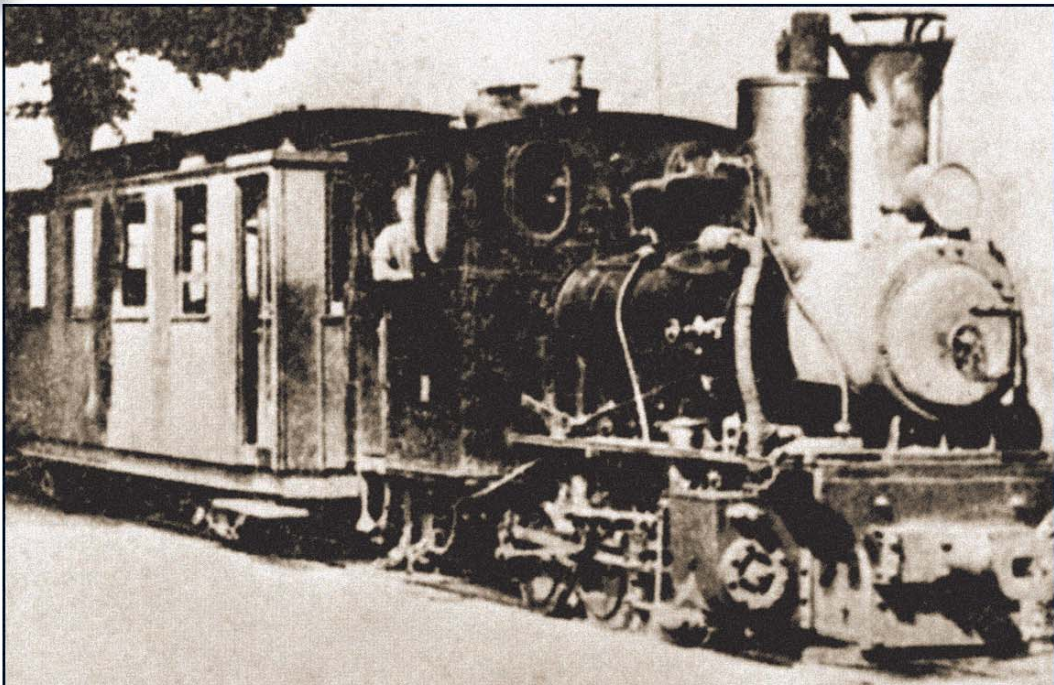
SAMOBORSKA
ŽELJEZNICA
1901.-1979.

Kolo

• Samoborski kolodvor s postajom fijakera, taksija i autobusa, snimljeno oko 1930. godine (razglednica iz zbirke Ivica Sudnika) •

• Jedan od parnih vlakova "Samoborca" •

Samobor je potkraj prošlog stoljeća teško podnosio svojevrsnu izolaciju u kojoj se našao ostavši izvan mreže željezničkih pruga. Cestovni javni putnički promet između Samobora i Zagreba odvijao se konjskim omnibusom, za koji je veliku tegobu predstavljao prijelaz preko Save s pomoću prijevozne skele. Napokon je, nastojanjem poduzetnoga samoborskog gradonačelnika Ljudevita Šmidhena, izgrađen u Podsusedu most preko Save koji je otvoren za promet 1. studenoga 1884. g.

Istodobno, kad se u Zagrebu povela riječ o uvođenju tramvaja, pomišljaju i Samoborci pod Šmidhenovim vodstvom na tračničku vezu sa Zagrebom, i to isprva konjskim tramvajem do Podsuseda. U tome sudjeluje i poduzetnik Raoul Pierre Alexandre Gautier, osnivač zagrebačkog tramvaja, te stječe i dozvolu za pregradnje. Međutim, prevladava spoznaja da ta pruga treba da vodi do Zagreba. Kao i u zagrebačkom slučaju, Gautier svoja prava prenosi na drugoga, i to na samoborskog veleposjednika Gerharda Leppela, koji osniva dioničko društvo. Ovomu, nakon raznih trzavica u pogledu izbora trase i otkupa zemljišta, Ministarstvo trgovine konačno izdaje "dozvolnu izpravu" za "uzkotračnu parovoznu vicinalnu* željeznicu Zagreb-Podsused-Samobor", a na temelju odluke koju je potpisao sam kralj.

19 km pruge

Ta pruga, duga 19 km, s kolosijekom širine 0,76 m, puštena je u redoviti pogon 16. siječnja 1901., pošto je Samoborska željeznica dobila dozvolu da se služi podsusedskim mostom. Od zagrebačke postaje vodio je kao produžetak teretni kolosijek u zavoju duž već izgrađene željezničke pruge do kolodvora Južnih željeznica (tj. do "Južnog", a danas Zapadnog kolodvora), radi pretovarnih operacija. Društvo južnih željeznica nije, naime, dopuštalo udruživanje obaju kolodvora. Zbog toga kolosiječnog kraka (dugog 900 m) i potrebnih skretničkih spojeva pred čelom zaustavljenog vlaka zagrebački kolodvor Samoborske željeznice bio je onda za putnike prilično udaljen od gradske jezgre. A i samoborska je postaja bila podalje od mjesta, jer je ona također bila prilagođena potrebama teretnog prometa.

Samoborska je željeznica bila veoma popularna te je odmah nazvana "Samoborec" ili još familijarnije "Samoborček". Ne samo građani Samobora, nego i Zagrepčani, rado su se njome služili. Brzina vožnje od 15 do 20 km/sat, pogotovu ljeti u otvorenim vagonima,

nije bila zazorna veselim izletnicima, koje je privlačila lijepa samoborska okolica. Dakako, za dioničko je društvo ipak najbitniji bio teretni promet.

Parnih je lokomotiva bilo različitih, a redovno su nabavljane rabljene. Istodobno ih je najviše bilo devet. Jedna se od njih danas nalazi u zagrebačkom Tehničkom muzeju.

Poslije Drugoga svjetskog rata sve su privatne željeznice u zemlji nacionalizirane te ušle u sastav državnih željeznica, pa tako i Vicinalna željeznica Zagreb-Samobor d.d. To je vrijeme stagnacije i propadanja Samoborske željeznice. Novi vlasnik nije imao interesa brinuti se za njezino održavanje, pa je čak razdao nekoliko lokomotiva s vagonima pojedinim šumskim gospodarstvima za sječu šuma.

"Samoborček" - vlasništvo Zagreba

Kad je "Samoborček" postao državnim željeznicama sve veći teret, bio je 1. srpnja 1950. predan gradu Zagrebu na dalju brigu. Tom prilikom "Samoborec" je nazvan "Gradska željeznica", kako bi "dijete dobilo ime", premda je gradska željeznica u stručnom smislu nešto sasvim drugo. Pola godine zatim, u siječnju 1951. g. predane su gradskoj skrbi i dvije tzv. pionirske željeznice, nazvane tako po istoimenoj tadašnjoj društvenoj organizaciji školske djece.

Poslije Drugoga svjetskog rata, naime, građene su po stranom uzoru i u našoj zemlji takve željeznice u odgojno-didaktične svrhe, a u Zagrebu je sagrađena prva od njih i puštena u pogon 1. rujna 1947. godine. Pruga je vodila iz istočnoga dijela maksimirskog perivoja preko potoka Blizneca na sjeveroistok, te završila u dolini potoka Štefanovca. Pruga je bila duga 2,6 km s kolosijekom širine 0,60 m, a trebala je biti produžena do tzv. Pionirskoga grada u Granešini, ali se od toga iz tehničkih razloga odustalo. Stoga je 1948. sagrađena nova pruga pionirske željeznice koja je vodila iz istočnog dijela tadašnje Dubrave uz potok Trnavu do Markuševačke Trnave. Ta je pruga bila duga 5,8 km, a imala je kolosijek širine 0,76 m. Ova je željeznica služila i redovitim prijevozu putnika. Službu su na tim pionirskim željeznicama obavljala odraslija djeca pod nadzorom profesionalnih željezničara. Troškove tih pogona pokrivala je isprva pionirska organizacija, a upravu su preuzele državne željeznice, ali kad su ta novčana sredstva presahnula, obje su željeznice predane na održavanje gradu, odnosno priključene "Gradskoj željeznici", tj. "Samoborčeku" koji od 29. siječnja 1951. nosi stoga ime "Gradske željeznice". No, već iste godine iz financijskih se razloga

**Vicinalis (latinski) = susjedni. Vicinalna željeznica lokalnim prometom spaja susjedna mjesta.*

ukida maksimirska željeznica, a pruga Dubrava-Markuševačka Trnava uz gradsku subvenciju bila je u pogonu do 7. listopada 1964, kad je i ona ukinuta.

Produljenje do Bregane

Samoborska je željeznica 1951. produžena do Bregane u režiji i za potrebe tamošnje novoosnovane tvornice "Vladimir Bakarić". Od 1951. postupno se uvodi racionalniji dizelski pogon vlakova, a pedesetih se godina u vlastitim radionicama, dašto uz izdašnu vanjsku suradnju, izgrađuje i tročlani dizelski putnički vlak za dvosmjernu vožnju, koji je pod nazivom "Srebrna strijela" svečano pušten u promet 29. travnja 1959. godine. Ukupno su izgrađena tri takva vlaka, a 1965. predan je prometu i jednočlani dvosmjerni "šinobus". Vozila tih vlakova imala su zahvaljujući aluminijskoj karoseriji nisko težište, pa su "srebrne strijele" mogle razviti brzinu od 50 km/sat unatoč širini vagona od 2,50 m, a na kolosijeku širine 0,76 m.

Puštanjem u pogon dvosmjernih aluminijskih vlakova, koji više nisu trebali pred sobom manevarski prostor za premještanje lokomotive s čela vlaka na začelje, omogućeno je pomicanje zagrebačke postaje bliže tramvajskom stajalištu u Jagićevoj ulici (a osim toga je to omogućeno kad je nakon izgradnje pretovarne rampe u Vrapču kao nepotreban uklonjen u Zagrebu teretni kolosijek prema Zapadnom kolodvoru), pa je na novoj lokaciji 1962. podignuta montažna aluminijska prijamna zgrada, što je bilo udobnije za putnike.

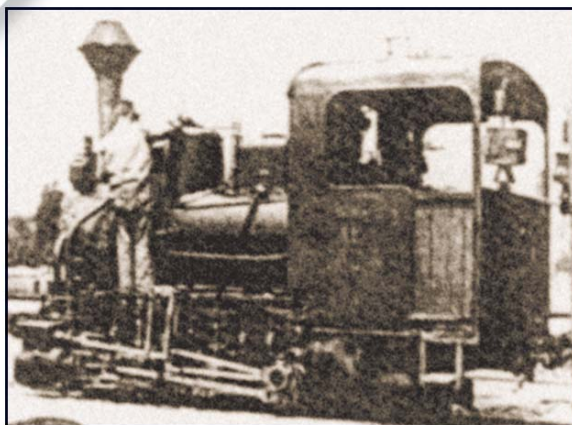
Međutim, od sredine šezdesetih godina kamionski prijevoz sve više konkurira Gradskim željeznicama, tako da je teretni promet na "Samoborčeku" pao sa 773 mi-

lijuna u godini 1965. na 304 milijuna tkm u 1970. godini. Pada i putnički promet, jer ga sve više preuzimaju autobusi "Samobortransa" koji se poslije spaja sa ZET-om. Takav razvoj, koji se nastavio, značio je smrtnu osudu toj željeznici, a dalje životarenje nije bilo drugo nego agonija. Poznato je da se željeznica ne može uzdržavati prihodom od putničkog prometa nego ovisi o teretnom prijevozu ili pak o subvencijama, odnosno u slučaju "Samoborčeka" o gradskim dotacijama, koje nikad nisu bile dovoljne.

Posljednja vožnja 31. prosinca 1979. g.

Cijeli uređaj sve više propada, sve se češće događaju nesreće na nedovoljno osiguranim i nepreglednim prijelazima preko sve prometnijih cesta u gusto izgrađenom naselju, a i izvan njega. Vozila se sve više kvare, pruga je sve istrošenija, a ulaganja su gotovo izostala. Perspektivu te željeznice potpuno je otpisao i novi Generalni urbanistički plan. Dakle, preostala je samo likvidacija. Da bi ona bila bezbolnija i što manje zazorna, na uporno nastojanje gradske uprave dolazi u prosincu 1979. do sklapanja tzv. samoupravnog sporazuma između "Samoborčeka" i ZET-a, s time da se pogon "Gradske željeznice" obustavlja, a radnici se i sredstva "udružuju".

Posljednji vlak krenuo je 31. prosinca 1979. u 20,40 sati iz Zagreba prema Samoboru ispraćen od malobrojnih građana, koji su "Samoborček" zadržali u trajnom sjećanju kao dio povijesti grada Zagreba, kao i sa željom da se opet uspostavi i željeznički prijevoz.

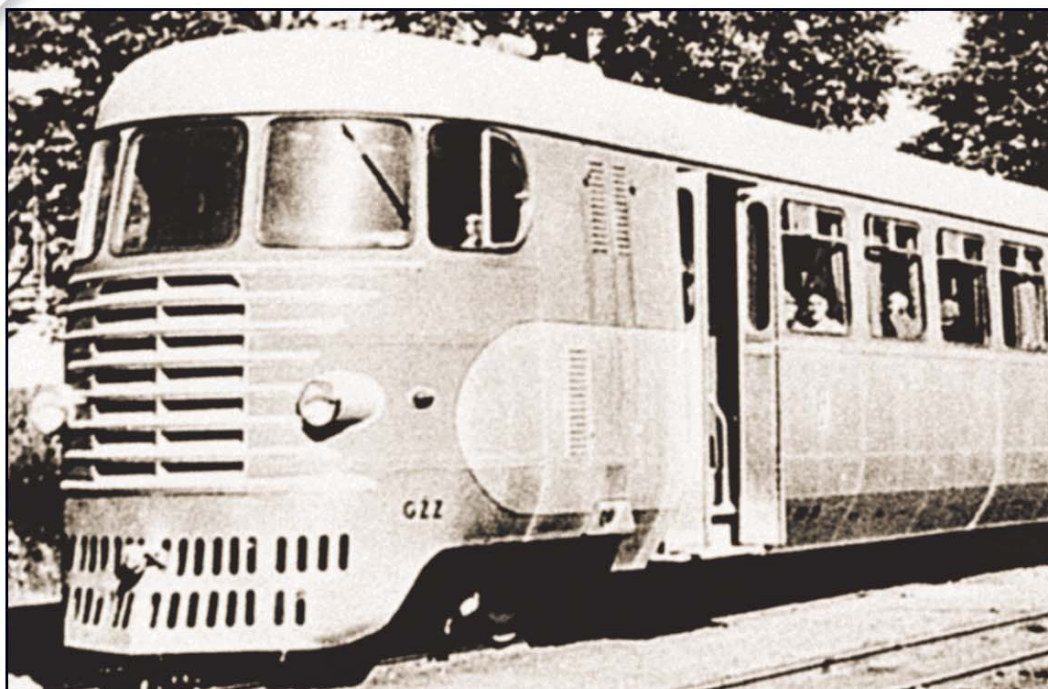

• Prva lokomotiva "Samoborca" iz 1904. godine •

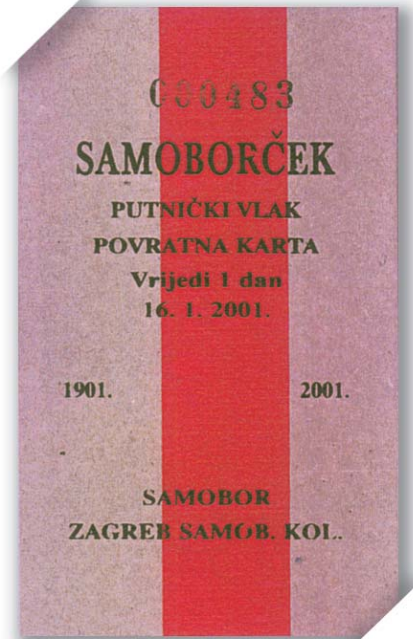
- Radničko osoblje gradske željeznice Zagreb nakon puštanja u promet trećeg vlaka DEV III: tzv. "Srebrne strijele". Drugi slijeva je direktor inž. Milan Holjevac, konstruktor ovog vlaka •

- Na slici vidimo prvi dizel-električni aluminijski vlak DEV-1 u staroj postaji "Samoborča" u Zagrebu (fototeka Tehničkog muzeja) •

• U povodu stote obljetnice prve vožnje Samoborčeka, na prigodnoj su proslavi uzvanicima dijeljene vozne karte istog izgleda i formata kao one 16. siječnja 1901. godine •

• Teretni vlak Samoborčeka •

• Sve tri "srebrne strijele", dizel-električni aluminijski vlakovi na Samoborčekom kolodvoru u današnjoj Ulici Božidara Adžije •

ZNAČAJNA IMENA U POVIJESTI ZET-a

Mnogo je u proteklih 110 godina bilo ljudi koji su svojom pojavom i radom zaslužili da ih se posebno istakne. Bilo je i onih odgovornih, ali i mnogo onih malih. U ovom povijesnom slijedu odlučili smo prostor dati samo dvojici, a to su: Dragutin Mandl i Adolfo Košak.

DRAGUTIN MANDL

DRAGUTIN MANDL rođen je 4. travnja 1892. u Zagrebu, gdje je i maturirao na realnoj gimnaziji. Završivši 1919. u Beču studij elektrostrojarstva, vratio se u Zagreb i odmah počeo raditi u Zagrebačkom električnom tramvaju. Umro je 27. travnja 1959. godine.

Izvanredno visokom stručnošću, nepokolebljivom savjesnošću i neumornom marljivošću Mandl je uvelike pridonio brzom oporavku tramvajskog prometa od posljedica dvaju svjetskih ratova. Bio je tipičan predstavnik svestranoga tramvajskog inženjera, potanko upućen u cjelokupnu problematiku javnog prometa, i to kao prometni, elektrotehnički, strojarski i građevinski stručnjak.

Već u početku svog rada konstruira nova tramvajska motorna kola i rukovodi njihovom gradnjom u ZET-ovim radionicama. Od motornih kola s drvenim kosturom prva su puštena u promet 2. srpnja 1922., a ubrzo je dovršio nacрте za motorna kola i prikolicu s čeličnim kosturom, koja su u izradi od 1924. godine. Osim toga, konstruirao je tramvajska motorna kola za polijevanje ulica.

Prvi je Mandlov izum konstrukcija polužne kočnice na njegovim prikolicama (1924.), patentiran u Njemačkoj. Zajedno s inž. Adolfom Košakom i Antonom Zieglerom

izumio je novi kontakti klizač za oduzimanje struje, patentiran 1929. u tuzemstvu.

Prigodom rekonstrukcije i proširenja tramvajske pružne mreže, Mandl nadsvodenjem potoka Medveščaka, dizanjem željezničke pruge na nadvožnjake i drugim zahvatima unapređuje izgled i potiče razvoj čitavih gradskih područja.

Navest ćemo samo još neke od značajnijih njegovih inovacijskih ostvarenja:

- razvio vlastiti postupak zavarivanja tračnica;
- preuredio zastarjelo postrojenje uspinjače uvodeći električni pogon;
- razvio konstrukciju potpuno svarenoga kolosiječnog križališta;
- prvi u svijetu izveo beskonačno svareni kolosijek od željezničkih tračnica, i to ne samo u pravcu nego i u zavoju, što se dotad nije smatralo provedivim;
- ostvario je vlastitu konstrukciju lančanog ovjesa tramvajskog gornjeg voda od isključivo domaćeg materijala;
- razvio novu leguru za kočne klade.

Godine 1950. Mandl je konstruirao novi tip tramvajskih elektromotora, čiju je proizvodnju poslije preuzela tvornica "Rade Končar".

Na temelju opsežnih studija konstruirao je sa svojim suradnicima nova jednosmjerna motorna kola tip 101, na kojima je izveo i posebnu zaštitnu napravu protiv gaženja (tzv. "košara"). U ZET-u su izrađena tri prototipa tih kola, a serijsku je proizvodnju poslije preuzela tvornica "Đuro Đaković" iz Slavonskog Broda.

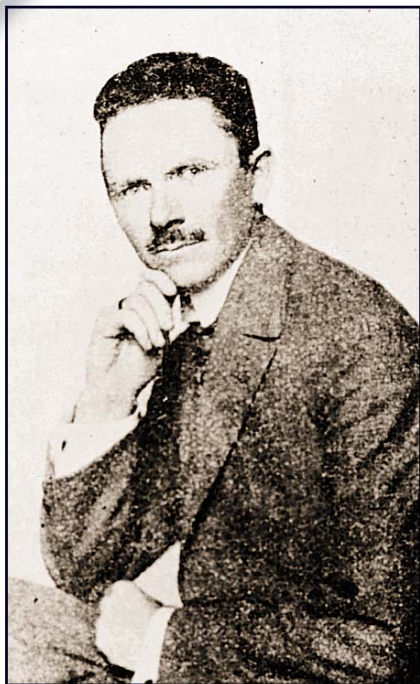
Osim toga, Mandl je mnogo surađivao u domaćim i stranim stručnim časopisima, kao i na međunarodnim skupovima, a objavio je i niz stručnih knjiga.

Inženjer Mandl nije bio samo vrhunski kreator u svojoj struci i svojem zvanju nego je kao čovjek široke kulture dao značajan doprinos na polju likovne umjetnosti kao uvaženi medaljer, zatim kao glazbeni umjetnik, te kao ekspert za numizmatiku i filateliju. Osnovna je njegova značajka bila temeljitost u svakom poslu kojega

se prihvatio. U ZET-u je, osim toga, obrazovanje osoblja podigao na najvišu moguću razinu, a uspješno je organizirao i društveni život.

Uza sav svoj veliki ugled, kao vrhunski inženjer i erudit, ostao je kao čovjek skroman i pažljiv prema svakom, a svoje je golemo znanje prenosio na mlađe požrtvovno i nesebično.

Svi koji su poznavali inž. Mandla, bilo osobno, bilo po njegovim radovima, slažu se da je bio doista velik stručnjak, organizator i čovjek koji je dalekosežno zadužio svoje poduzeće i svoj rodni grad. Stoga je posve opravdano da je godine 1985. po Dragutinu Mandlu nazvana i jedna zagrebačka ulica, i to baš ona u kojoj se nalaze novi ZET-ovi pogoni, za koje je dao i prve poticaje.

ADOLFO KOŠAK

ADOLFO KOŠAK rođen je 5. ožujka 1882. godine u Zagrebu. Diplomirao je u Zürichu. Preuzeo je upravu ZET-a 29.8.1917. godine i vodio je sve do 31.3.1939. godine. Njegovo razdoblje obilježeno je brojnim tehničkim inovacijama i općim napretkom kakvoće prijevoza i usluga. Započeo je u nadasve teškim uvjetima, tijekom I. svjetskog rata. Uspio je održati javni gradski prijevoz putnika. U 1919. godini imao je na raspolaganju samo 15 motornih kola, koliko je ostalo od 35

kola. I pruge su bile dotrajale, pa se vozilo smanjenom brzinom.

Od 1920. godine inž. Košak dobio je izuzetnog suradnika u inž. Dragutinu Mandlu s kojim je sljedeća dva desetljeća stvarao povijesno vrijedna tehnička dostignuća. I on je zaslužan za Mandlovo konstruiranje i rekonstruiranje tramvaja, unapređenje gradnje tramvajskih pruga, te električnih uređaja za pogon, te gornjeg voda, posebno "lira" (klizač). Posebno ostaje u

analima hrvatska proizvodnja tramvaja od 1922. (M-22) do 1924. godine (M-24).

Inženjer Košak je bio inovator i konstruktor. Patentirao je i sustav ugradbe pruga tzv. "kofer", zatim je rekonstruirao stara motorna kola "Ganz" ili tzv. "pagode" u prikolicu, tzv. "Košakova prikolica".

Poduzetni direktor inž. Košak produljio je tramvajsku mrežu do tadašnjih gradskih rubova, pa je i remiza iz Savske ceste preseljena na Ljubljanicu. Sadašnje tramvajsko spremište na Ljubljani svjedoči o njegovoj velikoj sposobnosti. Za njegova razdoblja uz

tramvajski, uveden je 1927. g. i autobusni prijevoz putnika, a od 1931. ZET je preuzeo pod svoje otkup autobusa od privatnika.

Tijekom 22 godine upravljanja ZET-om inž. Košak je ostavio neizbrisiv trag u razvitku javnoga gradskog prijevoza putnika i zbog svojih tehničkih i konstrukcijskih pothvata.

U mirovinu je otišao na svoj zahtjev zbog lošeg zdravstvenog stanja 15.2.1939. godine i pretao raditi 31.3.1939. godine.

- Stariji sustav ugradnje tramvajskih kolosijeka između dva rata, a prema patentu inž. Košaka, popularno nazvan "kofer". Na slici je vidljiv priključak negativnog električnog voda na tračnicama (povratna točka) •

RAVNATELJI ZET-a 1891.-2001.

1. Ludvig Payerle, od 25. VII. 1891. do 31. V. 1909.
2. Inž. Joseph Brand, od 1. VI. 1909. do 4. VIII. 1911.
3. Antun Lončarić, od 4. VIII. 1911. do 1. VI. 1913.
4. Inž. Artur Reicher, od 1. VI. 1913. do 29. VIII. 1917.
5. Inž. Adolfo Košak, od 29. VIII. 1917. do 31. III. 1939.
6. Inž. Dragutin Mandl, od 1. IV. 1939. do 11. III. 1946.
7. Inž. Slavko Milosavljević, od 11. III. do 14. VIII. 1946.
8. Šime Brnčić, od 14. VIII. 1946. do 15. XII. 1947.
9. Nikola Ljubešić, od 15. XII. 1947. do 6. IV. 1949. (Od 17. I. 1948. do 6. IV. 1949. dolazi do podjele ZET-a na Direkciju gradskih saobraćanih poduzeća - direktor je Nikola Ljubešić, direktor ZET-a Tomo Kosovac, direktor "Tramvajske radionice" je Mihael Sirovatka, a direktor građevnog poduzeća "Pruga" Slavko Barberić).
10. Slavko Barberić, od 6. IV. 1949. do 30. VI. 1950.
11. Julio Markužić, od 1. VI. 1950. do 31. 1. 1951.
12. Ivan Vasiljević, od 1. II. 1951. do 20. VII. 1951.
13. Šime Brnčić, od 21. VII. 1951. do 19. XI. 1954.
14. Josip Jug, od 19. XI. 1954. do 5. III. 1955.
15. Šime Brnčić, od 5. III. 1955. do 22. IV. 1955.
16. Inž. Slavko Milosavljević, od 22. IV. 1955. do 19. III. 1956.
17. Franjo Mihal, od 19. III. 1956. do 1. III. 1963.
18. Ivan Horvatić, od 1. III. 1963. do 1. IV. 1971.
19. Dipl. ek. Stjepan Potlaček, od 1. VI. 1971. do 29. II. 1976.
20. Upr. prav. Dragutin Kračun, (v.d.), od 1. III. 1976. do 17. V. 1976.
21. Dipl. ek. Branko Rački, od 17. V. 1976. do 11. III. 1987.
22. Dipl. ek. Zvonimir Kovačić, (v.d.), od 11. III. 1987. do 30. IX. 1987.
23. Dipl. inž. Julius Pevalek, od 1. X 1987 i dalje

Popis zaposlenika ZET-a od 10. kolovoza 2001.

ETEM ABDULOV
MIROSLAV ABIČIĆ
BORISLAV ABRAMOVIĆ
DAVOR ABRAMOVIĆ
DUŠANKA ABRAMOVIĆ
MIRKO ABRAMOVIĆ
ZDRAVKA ABRAMOVIĆ
DRAGAN AČKAR
DARKO ADANIĆ
MARIJAN ADANIĆ
ZEMIN ADROVIĆ
NEDELJKO ADRUŠIĆ
IVICA ADŽAGA
ŽELJKO AGATIĆ
JERKO AGELJIĆ
OSMAN AGOVIĆ
KUBAR AKRAM AL-FATOUSI
GORDANA ALEBIĆ
ZUMRETA ALIBAŠIĆ
MESUD ALIBEGOVIĆ
JUSUF ALIĆ
ZLATAN ALIĆ
DAMIR ALIJA
VLADIMIR ALKIĆ
SLAVKO AMBRENAC
IVANČICA AMBROŠIĆ
ADAM AMENT
DRAGICA AMIDOVIĆ
EDIN AMIDOVIĆ
MARIO ANCEL
ANTE ANDAČIĆ
GORDANA ANDAČIĆ
ANTE ANDRIĆ
ANTO ANDRIĆ
DAMIR ANDRIĆ
IVAN ANDRIJANIĆ
JURO ANDRIJEVIĆ
SIMON ANDRIJEVSKI
GORDANA ANDROCI
BORIVOJE ANGELOVSKI
ZLATKO ANGJAL
DAMIR ANIĆ
IGOR ANIĆ
MARKO ANIĆ
ANTON ANTIĆ
MARIJA ANTIĆ
MLADEN ANTOLČIĆ
ZLATKO ANTOLČIĆ
ZVONKO ANTOLČIĆ
MLADEN ANTOLEK
JURAJ ANTOLIĆ
VLADIMIR ANTOLIĆ
DANIJEL ANTOLIĆ-MEZIN
STANA ANTOLIĆ-MEZIN
MIHOLJKA ANTOLJAK
MARIJA ANTOLKOVIĆ
VLADIMIR ANTOLKOVIĆ
ZDRAVKO ANTOLKOVIĆ
ANTO ANTOLOVIĆ
MIRO ANTOLOVIĆ
MLADEN ANTOLOVIĆ
SILVIJE ANTOLOVIĆ
VINKO ANTOLOVIĆ

BRANISLAV ANTONIĆ
DUŠAN ANTONIĆ
MARIJAN ANTUNOVIĆ
MILAN ANTUNOVIĆ
STIPO ANTUNOVIĆ
NEDJELJKO ANUŠIĆ
VINKO ANUŠIĆ
KATICA ARAMBAŠIĆ
BORIS ARAR
ŽELJKA ARAR
STJEPAN ARBANAS
MARIJAN ARBUTINA
STANKA ARBUTINA-GRUBOR
DRAŠKO ARDOV
PERO ARELIĆ
ZVONIMIR ARELIĆ
DJURO ARLOVIĆ
KRUNOSLAV ARTIĆ
MILAN ARTIĆ
ZLATKO ASALI
ANITA ATLIJA
PREDRAG ATLIJA
SREČKO ATLIJA
VLADIMIR ATLIJA
ROBERT AUGUSTIĆ
IBRAHIM AVDIĆ
OMER AVDIĆ
ŠERIF AVDIĆ
DAMIR AZINOVIĆ
FRANJO AZINOVIĆ
ZDRAVKO AZINOVIĆ
ANDRIJA BABIĆ
ANTUN BABIĆ
BOŠKO BABIĆ
DAMIR BABIĆ
IVAN BABIĆ
IVICA BABIĆ
JASMINKA BABIĆ
JOSIP BABIĆ
KATICA BABIĆ
PERO BABIĆ
RAJKO BABIĆ
SALEM BABIĆ
SLAVKA BABIĆ
STJEPAN BABIĆ
MIRKO BABOJELIĆ
NIKOLA BABOJELIĆ
TIHOMIR BABUN
DRAGAN BAČANI
ĐURĐICA BAČANI
JURAJ BAČANI
DARKO BAČIĆ
JURAJ BAČURIN
IVANKA BADANJAK
MIJO BAGARIĆ
ESAD BAHTAGIĆ
JADRANKO BAHUN
VJEKOSLAV BAJCER
ANDELKO BAJIĆ
RAMIZA BAJRIĆ
DAMIR BAJSIĆ
MATO BAJSIĆ
JOZO BAJTELA

JURAJ BAJZEC
STJEPAN BAJZEC
RATIMIR BAKARIĆ
LUCIJA BAKETARIĆ
KARL BAKIĆ
ZLATKO BAKRAN
STJEPAN BAKŠAJ
MARKO BALABAN
DAVOR BALAGOVIĆ
MARIJAN BALAŠKO
ZORAN BALDI
JURICA BALENT
STJEPAN BALENT
SUZANA BALENT
IVICA BALIĆ
STJEPAN BALIČEVIĆ
DRAGICA BALJA
ZVONKO BALJAK
JOSIP BALOG-MATAK
STJEPAN BALOG-MATAK
ŽELJKO BALŠIĆ
DARKO BAN
DUNJA BAN
IVO BAN
TIHOMIR BAN
MIRJANA BANDALO-HADŽIĆ
ŽELJKO BANDIĆ
MARINKO BANEK
ZLATKO BANEK
MARIJAN BANFIĆ
ANTE BANOVIĆ
MARINKO BANOVIĆ
SLAVICA BANOVIĆ
SPOMENKA BANOVIĆ
BOŽO BANOŽIĆ
ANTE BARAĆ
TOMO BARANJA
BRANKO BARBARIĆ
KARLO BARBIĆ
JOSIP BARIĆ
PAVE BARIĆ
PETAR BARIĆ
BLAŽENKA BARIČEVIĆ
DUBRAVKO BARIČEVIĆ
FRANJO BARIČEVIĆ
MARTIN BARIČEVIĆ
TOMISLAV BARIČEVIĆ
VINKO BARIČEVIĆ
ZDRAVKO BARIČEVIĆ
ANDRIJA BARIŠIĆ
IVAN BARIŠIĆ
IVAN BARIŠIĆ
IVICA BARIŠIĆ
MARKO BARIŠIĆ
MIJO BARIŠIĆ
MLADEN BARIŠIĆ
RADOVAN BARIŠIĆ
TADE BARIŠIĆ
VLADIMIR BARIŠIĆ
MARIJA BARJAKTAREVIĆ
MIRO BARJAKTAREVIĆ
IVAN BARKOVIĆ
LJILJANA BARNJAK

JOSIP BARON
WANDA BARON
MARIJO BARTAKOVIĆ
VLADO BARTAKOVIĆ
NADA BARTOL
MARTIN BARTOLČIĆ
DARKO BARTOLIĆ
DARINKA BARTOLOVIĆ
ZVONIMIR BARTOLOVIĆ
BOŽIDAR BARTOLOVIĆ
DRAGAN BARTOLOVIĆ
IVO BARUKIĆ
DAMIR BARUŠIĆ
ZDRAVKO BARUŠIĆ
DRAGICA BASA
IVAN BASA
ANTE BASIĆ
LJUBA BASTAIĆ
FRANJO BASTALIĆ
ŽELJKO BASTALIĆ
TOMO BASTAŠIĆ
MILJENKO BAŠIĆ
BORO BAŠIĆ
DRAŽEN BAŠIĆ
ISMET BAŠIĆ
MANDA BAŠIĆ
MARIJAN BAŠIĆ
ŠIME BAŠIĆ
VINKO BAŠIĆ
ZORAN BAŠIĆ
ŽELJKO BAŠTINAC
ARIF BATAK
MIRKO BATAK
STJEPAN BATALJAK
TOMISLAV BATINA
IVICA BATKOVIĆ
SLAVKO BATKOVIĆ
ZDENKO BATUR
IVAN BATUŠIĆ
MIROSLAV BATUŠIĆ
JURE BEBEK
IVAN BEČARIĆ
DAMIR BEDEKOVIĆ
KAROLINA BEDEKOVIĆ
VJEKOSLAV BEDEKOVIĆ
DJURO BEDIENIK
DARKO BEDIENIKOVIĆ
MLADEN BEDIENIKOVIĆ
NENAD BEDIĆ
VALENTINA BEDIĆ
SINIŠA BEDNJANEC
ANA BEDOVEC
JOSIP BEDRAN
ANITA BEGIĆ
IZET BEGIĆ
SREČKO BEGIĆ
ZLATAN BEGIĆ
JAKOB BEGONJA
MARIO BEHIN
HALIL BEHRAMI
ERNEST BEITELSTEIN
JOZO BEJIĆ
IVAN BEJUK

IVICA BEK
 ISMET BEKTAŠ
 STJEPAN BELAN
 MARIJAN BELANI
 ŽELJKO BELAS
 DAMIR BELEC
 MARKO BELEČIĆ
 IVAN BELIN
 STJEPAN BELIN
 BORIS BELINA
 SLAVKO BELINIĆ
 ANTE BELKO
 BRANKO BELOBRAJDIĆ
 FANIKA BELOŠEVIĆ
 MLADEN BELOŠEVIĆ
 VLADIMIR BELOŠEVIĆ
 MILJENKO BENCALIĆ
 MIRKO BENCUJZ
 ŽELJKO BENCINA
 RUŽA BENDRA
 ŽARKO BENDRA
 ANDREA BENETA
 BOJA BENETA
 BRANKO BENETA
 IVAN BENGIZ
 DANIJELA BENJAK
 JANKO BENKO
 JASMINA BENKOVIĆ
 SREČKO BENKOVIĆ
 MARJAN BERAČ
 IVAN BERANIĆ
 DRAŽEN BERČ
 MIRKO BERDIK
 JOSIP BEREND
 ZDRAVKO BEREND
 MARIJA BERIĆ
 MIRA BERIĆ
 SLAVKA BERIĆ
 VINKO BERIĆ
 ZDRAVKO BERIĆ
 EMIN BERIŠA
 NAIM BERIŠA
 SENKA BERIŠA
 MIJO BEROŠ
 DAMIR BERTOL
 ZLATKO BERTOL
 ZDENKO BESPRSKA
 BISERKA BEŠIĆ
 ZAIM BEŠIĆ
 ZLATAN BEŠIĆ
 ZLATKO BEŠKA
 MARIJANA BEŠKER
 IVICA BEŠLIĆ
 IVAN BEŠTIJANEK
 ŽELJKO BEŠVIR
 BRANKA BEZIK
 VLADIMIR BEZIK
 MIRKO BIČANIĆ
 VERICA BIČANIĆ
 EVICA BIJADER
 DRAŽEN BIJELIĆ
 ZVONKO BIKIĆ
 ILIJA BILANDŽIJA
 ANDELKO BILANOVIĆ
 NIKICA BILANOVIĆ
 ANTUN BILIĆ
 IVICA BILIĆ

JAKOV BILIĆ
 JOSIP BILIĆ
 JOZO BILIĆ
 KATICA BILIĆ
 LJUBOMIR BILIĆ
 MARA BILIĆ
 PEJO BILIĆ
 SNJEŽANA BILIĆ
 TOMISLAV BILIĆ
 MARIJAN BILKIĆ
 JADRANKA BILOŠ
 ZVONKO BILOŠ
 NIKO BILUŠIĆ
 FRANJO BIONDIĆ
 VLADIMIR BIRAČ
 ĐURO BIRTIĆ
 VESNA BIRUŠ
 MARA BISTRIĆ
 IVAN BIŠČAN
 MILICA BIŠČAN
 TATJANA BIŠČAN
 ZDRAVKO BIŠČAN
 BORIS BIŠKUP
 STANKO BIVOL
 GORAN BJELAJAC
 FRANJO BJELANOVIĆ
 MILKA BJELANOVIĆ
 IVO BJELAVČIĆ
 MLADEN BJELJAC
 IVANKA BJELOMESNI
 STOJAN BJELONIĆ
 ZLATKO BLAGEC
 ĐORĐO BLAGOJEVIĆ
 MIRA BLAGOJEVIĆ
 LIDIJA BLAŠKOVIĆ
 ILIJA BLATANČIĆ
 MIJAT BLATANČIĆ
 RADENKO BLATEŠIĆ
 DAMIR BLAŽEK
 TONKA BLAŽEK
 FRANJO BLAŽEVIĆ
 FRANJO BLAŽEVIĆ
 JANJA BLAŽEVIĆ
 KAZIMIR BLAŽEVIĆ
 MANDA BLAŽEVIĆ
 MARKO BLAŽEVIĆ
 MATO BLAŽEVIĆ
 SLAVKA BLAŽEVIĆ
 ŽELJKO BLAŽEVIĆ
 JOSIP BLAŽIĆ
 RUDO BLAŽIĆ
 LUKA BLAŽIČEVIĆ
 IVAN BLAŽINA
 BRANKA BLAŽINOVIĆ
 DRAŽEN BLAŽINOVIĆ
 VESNICA BLAŽINOVIĆ
 DRAŽEN BLAŽUTIĆ
 JOSIP BOBAŠ
 SMAJIL BOBIĆ
 DAVOR BOČKAJ
 MARKO BODRUŠIĆ
 DARKO BOGDAN-JANUŠ
 ANTO BOGDANOVIĆ
 IVICA BOGDANOVIĆ
 LJILJANA BOGDANOVIĆ
 MIŠO BOGDANOVIĆ
 NIKOLA BOGDANOVIĆ

VLADO BOGDANOVIĆ
 MILAN BOGOVIĆ
 ŽELJKO BOGOVIĆ
 ŽELJKO BOGOVIĆ
 LUJZA BOGUNOVIĆ
 MILE BOGUNOVIĆ
 EUGEN BOHAČEK
 IVKICA BOKOR
 DAVOR BOLČEVIĆ
 STJEPAN BOLČEVIĆ
 VLADO BOLČEVIĆ
 GORAN BOLF
 LUKA BOLF
 MIRKO BOLFEK
 MIRSAĐ BOLIĆ
 FRANKO BONIĆ
 ANTE BORAC
 CVITAN BORAS
 RADIVOJ BOROJEVIĆ
 ZLATKO BOROŠ
 DRAGO BOROŠA
 JOSIP BOROŠA
 ANTE BOROVIAC
 IVICA BOROVIAC
 BRANKO BOROVIAC
 DAMIR BOROVIAC
 DARIJO BOROVIAC
 DRAGUTIN BOROVIAC
 DRAŽEN BOROVIAC
 NIKOLA BOROVIAC
 STJEPAN BORŠČAK
 ZVONIMIR BORŠIĆ
 DRAGUTIN BOSAK
 MILAN BOSANAC
 MARIJA BOSNIĆ
 ALOJZ BOŠKOVIĆ
 KATARINA BOŠKOVIĆ
 BORIS BOŠNJAK
 IVAN BOŠNJAK
 JOSIP BOŠNJAK
 MARICA BOŠNJAK
 NIKOLA BOŠNJAK
 PERO BOŠNJAK
 ZDRAVKO BOŠNJAK
 JOSIP BOŠNJAKOVIĆ
 NENAD BOTIČKI
 PAVAO BOTIČKI
 VESNA BOTIČKI
 ZLATKO BOTIČKI
 ZVONKO BOTIČKI
 IFET BOTONJIĆ
 MARICA BOZOKI
 MIHAJLO BOZOKI
 IVICA BOŽIĆ
 JAKOV BOŽIĆ
 JURO BOŽIĆ
 MILAN BOŽIĆ
 MIRKO BOŽIĆ
 MIRO BOŽIĆ
 VINKO BOŽIĆ
 VLADIMIR BOŽIĆ
 VLADIMIR BOŽIĆ
 ŽELJKO BOŽIĆ
 DRAGUTIN BOŽIČEVIĆ
 IVICA BOŽIČEVIĆ
 NENAD BOŽIČEVIĆ
 ANDELKO BOŽINSKI

JADRANKO BRAČUN
 PETAR BRADARA
 ANTUN BRAIM
 MARIJAN BRAINOVIĆ
 ANTUN BRAJDIĆ
 MAJA BRAJDIĆ
 BOŽIDAR BRAJKOVIĆ
 SALKO BRAKIĆ
 SENIJA BRAKIĆ
 ZDRAVKO BRALA
 JADRANKA BRANKOVIĆ
 ANTO BRATANIĆ
 ILIJA BRATANIĆ
 ROBERT BRATINIĆ
 ZORICA BRBOROVIĆ
 IVAN BRCKAN
 NATAŠA BRCKAN
 LUKA BRČIĆ
 ZDRAVKO BRDARIĆ
 ANTO BREKALO
 BOŽE BREKALO
 JELA BREKALO
 JOSIP BREKALO
 JOZO BREKALO
 MATO BREKALO
 PEJO BREKALO
 STIPE BREKALO
 NINOSLAV BRENER
 JANKO BREZAK
 VLADIMIR BREZAK
 DARKO BREZEC
 SNJEŽANA BREZEC
 MIRKO BREZINA
 DAMIR BREZOVEC
 MARIO BRGLES
 JOSIP BRINJAVAR
 ANTE BRIŠEVAC
 JOSIP BRIŠEVAC
 PERO BRIŠEVAC
 TOMISLAV BRIŠIĆ
 VJEKOSLAV BRIŠIĆ
 JOSIP BRIŠKI
 JOSIP BRITVEC
 AVGUSTIN BRKIĆ
 RADOVAN BRKIĆ
 ŽELJKA BRKIĆ
 MILAN BRKLJAČ
 RADMILA BRKLJAČ
 DARKO BRKOVIĆ
 ANA BRLETIĆ
 MATO BRLETIĆ
 MIRKO BRLETIĆ
 NIKOLA BRLETIĆ
 ZDRAVKO BRLETIĆ
 MIRJANA BRNADA
 IVICA BRNADIĆ
 STJEPAN BROZ
 TOMISLAV BROZ
 ZDRAVKO BRTRAN
 DRAGUTIN BRUČIĆ
 IVICA BRUČIĆ
 BORIS BRUNDIĆ
 ANDELKO BRUSEK
 IVAN BRUSEK
 MARICA BUBALO
 MARKO BUBALO
 PEJO BUBALO

NEDELJKO BUBNJEVIĆ
SAVKA BUCIĆ
ZLATKO BUČANAC
JOSIP BUDAK
MARKO BUDAK
BORIS BUDEK
SONJA BUDEN
FILIP BUDIĆ
JIRINA BUDIMIR
ZDRAVKO BUDIMIR
LJUBOMIR BUDINŠČAK
DRAGUTIN BUDIŠČAK
SINIŠA BUDIŠČAK
STJEPAN BUDIŠČAK
KATA BUJANOVIĆ
MARIJAN BUJANOVIĆ
ANĐELKO BUKAL
MIRKO BUKAL
NADA BUKOVAC
RUŽA BUKOVAC
ZORKO BUKOVAC
BRANKO BUKOVEC
VILKO BUKOVEC
STJEPAN BUKOVIĆ
BOŽIDAR BUKOVINA
VLADO BUKOVINA
ZLATKO BUKOVINA
BRANKA BULIĆ
DRAGAN BULIĆ
JOSIP BULIĆ
MARIJANA BULIĆ
NIKOLA BULIĆ
BRANKO BULJAN
MATO BULJAN
SLAVKA BULJAN
ABDULAH BULJIĆ
MEVLIDA BULJIĆ
SENKA BULJUBAŠIĆ
ALEKSANDAR BULUT
DAMIR BUNČIĆ
IVICA BUNČIĆ
STJEPAN BUNČIĆ
GORAN BURGER
VLASTA BURGER
DRAGICA BURIĆ
MILAN BURIĆ
NIKOLA BURIĆ
ZDRAVKO BURIĆ
MEHMEDALJA BURNIĆ
NIKO BURUŠIĆ
SLAVKO BUSIJA
STJEPAN BUSIJA
MILAN BUTI
ŽELJKO BUTI
FINKA BUTINA
MILAN BUTINA
DINKO BUTKOVIĆ
TOMISLAV BUTKOVIĆ
BRANIMIR BUZA
ZVONIMIR BUZA
ANTON BUZUK
ANTUN BUZUK
MATO BUZUK
ZDENKO BUŽAK
FRANJO BUŽIĆ
IVAN CAGANIĆ
ROBERT CAGANIĆ

STJEPAN CAGANIĆ
STJEPAN CAGANIĆ
AVDO CAKOR
RUDOLF CAPAK
ANĐELKO CAPAN
FRANJO CAPAN
FRANJO CAPAN
ADAM CAPJAK
IVAN CAR
NIKICA CAR
VLADO CAR
DAMIR CAREK
JURAJ CEBIĆ
DJURDJA CECELJA
ANA CEKOVIĆ
IGNAC CEKOVIĆ
DAVOR CELIĆ
SNJEŽANA CELIĆ
ŽELJKO CELINŠČAK
MARIJAN CELIZIĆ
IGOR CERAR
LJILJANA CERIĆ
DAMIR CEROVEČKI
ROBERT CEROVEČKI
ŽELJKO CEROVEČKI
MLADEN CEROVSKI
DRAGUTIN CESAR
FRANJO CESAR
ZDRAVKO CESAR
IVAN CESAREC
MATE CETINA
MIRKO CETINA
IVICA CETINJANIN
IVAN CIBOCI
JOSIP CIBOCI
MARIJA CIBOCI
BRANKO CICELI
DRAGUTIN CIFER
LJUBICA CIFER
DRAGUTIN CIGANOVIĆ
NEVENKA CIGANOVIĆ
ANTUN CIGLENEC
SLOBODAN CIGULA
ZLATKO CIK
MATO CIKOJA
IVANKA CIKOJEVIĆ
IVAN CIKOVIĆ
ANDJELKO CIMAŠ
MARIJAN CIMPERŠAK
MIRJANA CINAC
SUAD CINAC
SINIŠA CINDRIĆ
ANTUN CIPRIĆ
IVAN COHA
MARJAN COHA
IVANKA COKOL
MIHAEL COLARIĆ
ZVONKO COMBAJ
ZVONKO COMBAJ
IVICA CONJAR
DAMIR CRK
ŽELJKO CRNADAK
MIROSLAV CRNČEVIĆ
ZVONKO CRNČIĆ
IVAN CRNEKOVIĆ
NURA CRNEKOVIĆ
ZDRAVKO CRNEKOVIĆ

MILAN CRNIĆ
SANJA CRNIČKI
IVA CRNJAK
IVANKA CRNJAK
JADRANKA CRNJAK
PETAR CRNJAK
ŽELJKO CRNJAK
JURAJ CRNKOVIĆ
VINKA CRNKOVIĆ
ŽELJKO CRNKOVIĆ
ŽELJKO CRNKOVIĆ
DAMIR CRNOGAJ
NENAD CRNOGAJ
ANTO CRNOJA
DRAGAN CRNOJA
PILE CRNOJA
JAKOB CRNOLATEC
MARICA CRVENKOVIĆ
MILENKO CRVENKOVIĆ
ŽELJKO CUKOVIĆ
ZDRAVKO CUPAN
SINIŠA CURMAN
MATO CUVAJ
BERNARD CVEK
BOŽANA CVEK
MILJENKO CVEK
ZDRAVKO CVETIĆ
DANIJEL CVETKO
KATA CVETKOVIĆ
VLADO CVETKOVIĆ
BORČE CVETKOVSKI
NATAŠA CVIJETIĆ
BRANIMIR CVILINDER
ANĐELKA CVITANOVIĆ
MILKA CVITANOVIĆ
MARIJANA CVJETKOVIĆ
MILOVAN CVJETKOVIĆ
DAMIR CVOK
IVAN CVOK
VLADIMIR CVOK
VAHID CVOLIĆ
IVICA CVRLJA
GORAN CVRLJE
JOSO ČAČIĆ
TOMISLAV ČALETA
ILIJA ČAVAR
SVJETLANA ČELIĆ
MILENA ČEMANOVIĆ
IVO ČEPIĆ
ANTON ČIBARIĆ
ENESA ČORIĆ
RAMIZ ČORIĆ
MIJAT ČORLUKA
ZRINKA ČORLUKA
ŽELJKO ČORLUKA
IVO ČOSIĆ
LUKA ČOSIĆ
SEAD ČOSIĆ
SLAVKO ČOSIĆ
SNJEŽANA ČOSIĆ
ŠTEFO ČOSIĆ
KATICA ČUBELIĆ
JURAJ ČUK
MARIJAN ČUK
MIROSLAV ČUK
TOMO ČUK
VALENTINA ČUK

VLADO ČURDO
MARA ČURIĆ
MARIJAN ČURIĆ
ŽIVKO ČURKOVIĆ
MILAN ČURO
ANA ČUŽE
IVAN ČUŽE
NIKOLA ČAČIĆ
ZDRAVKO ČAČIĆ
ŽELJKO ČAČIĆ
MIRA ČAČKOVIĆ
ANTO ČAGALJ
KREŠIMIR ČAJIĆ
LAZAR ČAJIĆ
ILIJA ČAKARIĆ
JOZO ČALE
VLASTA ČALUŠIĆ
VJEKOSLAV ČAMIĆ
IVAN ČASTEK
JOSIP ČAUŠ
ŠTEFANIJA ČAUŠEVIĆ
JOSIP ČAVEC
MIRKO ČAVIĆ
MARIJAN ČAVLOVIĆ
IVAN ČAVUŽIĆ
MARIJAN ČEHULIĆ
LIDIJA ČELAR
IVAN ČENGIĆ
DRAGO ČENGIJA
ALOJZ ČERKEZ
ROBERT ČERMAK
ANA ČIČAK
ANTO ČIČAK
DRAGAN ČIČAK
IVAN ČIČAK
IVAN ČIČAK
JAKOV ČIČAK
MARA ČIČAK
STIPO ČIČAK
ZORAN ČIČAK
TOMISLAV ČIČEVIĆ
SLAVKO ČIČKOVIĆ
DUBRAVKO ČIGIR
VENO ČIHAK
JOSIP ČIVRAG
MLADEN ČIŽMEŠIJA
IVAN ČLEKOVIĆ
BISERKA ČOKALJ
SREČKO ČOLAK
ANĐELKO ČOLIĆ
STJEPAN ČOLIĆ
JADRANKA ČORIĆ
JADRANKO ČORKO
TOMISLAV ČRNJEVIĆ
ŽELJKO ČUČEK
MILAN ČUČIĆ
MARIJA ČUDIĆ
JAROSLAV ČUHNIL
ZDENKO ČUK
FRANJO ČUKMAN
ROBERT ČUKMAN
MARIJA ČULIĆ
MARIO ČULIG
DAMIR ČULIG
PREDRAG ČULIG
RENATA ČULINA
DRAGO ČULJAK

KARLO ČULJAK
MIRJANA ČULJAK
IVICA ČUNČIĆ
VLADIMIR ČUNKO
PETAR ČURDO
JASNA ČUSAK
BLAŽAN ČUTURA
KATA ČUTURA
BOŽICA ČVORIG
MARKO DADIĆ
PAVAO DADIĆ
DENIS DAJIĆ
IVAN DAKIĆ
IVAN DAMJANOVIĆ
MIROSLAVA DAMJANOVIĆ
NIKOLA DAMJANOVIĆ
TOMISLAV DAMJANOVIĆ
MARIJAN DANANIĆ
MARIJA DANČILOVIĆ
ANĐA DAVIDOVIĆ
ANTO DAVIDOVIĆ
DRAŽEN DEAK
ILIJA DEANOVIĆ
ANKICA DEBELJAK
ANTO DEBELJAK
FRANO DEBELJAK
IVO DEBELJAK
MATO DEBELJAK
MILE DEBELJAK
PETAR DEBELJAK
TOMO DEBELJAK
ZORAN DEBELJAK
IVICA DEBENJAK
NADA DEBOGOVIĆ
DAMIR DEDIĆ
MARKO DEDIĆ

NIJAZ DEDIĆ
MIRKO DEGAČ
ANTE DEJANOVIĆ
DEJAN DEJANOVIĆ
IVAN DEJANOVIĆ
JURO DEJANOVIĆ
RADE DEJANOVIĆ
ANTUN DEKALIĆ
DRAŽEN DEKANIĆ
NEVEN DEKANIĆ
JADRANKA DEKLMAN
STJEPAN DEKLMAN
ZDRAVKO DELAVEC
ANTUN DELIĆ
FEHIM DELIĆ
SALIH DELIĆ
ZLATA DELIĆ
ZLATKO DELIĆ
STJEPAN DELIJA
JOSIP DELIŠIMUNOVIĆ
MILAN DELIVUK
ELIZABETA DELJAK
ŽELJKO DERGIĆ
LUCIJA DERVIŠ
ZLATKO DERVIŠ
BRANKO DESIĆ
NIKOLA DESKAR
HAJRO DEVEDŽIĆ
HAJRUDIN DEVEDŽIĆ
JELA DEVIĆ
MIRKO DEVIĆ
ŽELJKO DEŽELIĆ
MLADEN DIANEK
MATIJA DIANEŽEVIĆ
TOMISLAV DIGULA
ANA-MARIJA DIJANIĆ

DRAGAN DIJANIĆ
KATICA DIJANIĆ
DRAGO DIMAČ
ZDRAVKO DIMEC
DRAŽEN DITTRICH
TOMISLAV DIVIŠ
IVAN DIVJAK
JELENA DIVKOVIĆ
NIKO DIVKOVIĆ
ANTE DIZDAREVIĆ
MARIJAN DIZDAREVIĆ
KRUNO DJAKOVIĆ
DJURDJICA DJUMBREK
STJEPAN DLESK
VLADIMIR DLESK
ZDENKA DLESK
MIRJANA DMITROVIĆ
MILOSAV DOBRAŠINOVIĆ
EMIL DOBRENIĆ
LIDIJA DOBRIĆ
NENAD DODIG
VIDICA DODIG
ŽELJKO DODIG
MARA DOGANČIĆ
MILAN DOJČINOVIĆ
JASMINKA DOJČINOVSKI
GORAN DOLENEC
MARIO DOMAZET
MATO DOMAZET
JOSIP DOMIĆ
MATIJA DOMIĆ
SANELA DOMIĆ
VLADO DOMIĆ
SLAVEN DOMINIĆ
ZORAN DOMINOVIĆ
JOSIP DOMITER

TOMISLAV DORAČIĆ
KATICA DORČIĆ
MLADEN DORIĆ
MARINA DOROTIĆ
STJEPAN DOROTIĆ
KRUNOSLAV DOŠLIĆ
MARIO DOVEČER
MILE DRAČA
ŽELJKO DRAGANIĆ
KREŠIMIR DRAGAŠ
MARA DRAGAŠ
NIKOLA DRAGIĆ
PETAR DRAGIĆ
STEVO DRAGIĆ
GORAN DRAGIČEVIĆ
IVAN DRAGIČEVIĆ
ANKICA DRAGIJA
IVICA DRAGIJA
BORIS DRAGOSAVLJEVIĆ
NADA DRAGOSAVLJEVIĆ
OSTOJA DRAGOSAVLJEVIĆ
VIŠNJICA DRAGOSAVLJEVIĆ
DRAGUTIN DRAGOVIĆ
DRAŽEN DRAGOZET
MILAN DRAGOZET
ANDJA DRAGŠIĆ
MILAN DRAŠKOVIĆ
DRAŽEN DRAŠNER
IVO DRAŽETIĆ
PREDRAG DRAŽETIĆ
KRUNOSLAV DREMPETIĆ
ADEM DRESHAJ
ZLATA DREŠAR
MIRAN DRINOVAČ
KRUNOSLAV DRKULEC
LJUBICA DRKULEC

DANKO HOSMAN
ANKA HOSTIĆ
ENRIK HOSU
ILJJA HRANILOVIĆ
BORIS HRBUD
HRVOJE HRELJANOVIĆ
MARIJA HREN
BRANKO HRENEK
NENAD HRENOVIĆ
SILVIO HRENOVIĆ
DRAGO HRESTAK
TOMISLAV HRESTAK
MARIJAN HRG
ŽELJKO HRIBAR
ANTONIJA HRISTOV
IVAN HRKAČ
JOSIP HRKAČ
JOSIP HRLIĆ
NIKOLA HRLIĆ
OLIVER HRLIĆ
DRAGAN HRNJAK
ĐULSA HRNJAK
ZORAN HRNJAK
SALIH HRNJIĆ
IVICA HROŠĆ
IVKICA HROVAT
DRAGO HRUP
ZLATKO HRUP
ŽELJKO HRUŠKAR
ŽELJKO HRUŠKOVEC
DAMIR HRVOJ
MILAN HRVOJEVIĆ
MARIJA HRŽENJAK
MIRO HUCIKA
ŠTEFANKA HUDI
DRAGUTIN HUDINEC
DAMIR HUIĆ
ZLATKO HUIĆ
DADO HUJIĆ
JANICA HUKMAN
STJEPAN HUKMAN
STJEPAN HULEC
DRAGUTIN HULJINA
ZLATKO HUNDRIĆ
LJILJANA HUNIĆ
VLADIMIR HUNJADI
ZDRAVKO HUNJADI
JOSIP HUNJET
JASENKA HURČAK
BARA HUREMOVIĆ
DRAGUTIN HURSA
ZLATKO HURSA
HAZIM HUSEINBAŠIĆ
BAHRIJA HUSKIĆ
ĐURĐICA HUSTA
GORAN HUZANIĆ
DRAGUTIN HUŽJAK
ALAGA IBRAHIMKOVIĆ
ANKA IBRIŠEVIĆ
MIRA IDRIZI
ANKICA IGRC
IVAN IGRC
GORAN IGRČIĆ
IVAN IGREC
RUŽA IHAROŠI
MILAN ILČIĆ
MIODRAG ILIĆ

PERO ILIĆ
ROSA ILIĆ
SIMO ILIĆ
VESNA ILIĆ
ZORAN ILIĆ
DAMIR ILIČIĆ
ANGELINA ILJANIĆ
DANIEL ILIN
IVAN ILINIĆ
NEDILJKO ILIŠINOVIĆ
DOMINKO ILJKIĆ
VITOMIR ILOVAČA
FEHIM IMŠIROVIĆ
RAMZIJA IMŠIROVIĆ
SLAVICA IPŠA
ZURAHID ISKRIĆ
VELI ISLAMI
JAKUB ISLAMOMVIĆ
MILAN IŠEK
DRAGUTIN IŠTOK
BARICA IVANČIĆ
IVAN IVANČIĆ
LJERKA IVANČIĆ
MATO IVANČIĆ
PETAR IVANČIĆ
ANTE IVANDA
MARINKO IVANDA
ALOJZ IVANIŠEVIĆ
ŽELJKO IVANIŠEVIĆ
IVICA IVANJKO
DOMA IVANKOVIĆ
MARINKO IVANKOVIĆ
ANĐELKO IVANOVIĆ
DAMIR IVANOVIĆ
KRUNOSLAV IVANOVIĆ
MARKO IVANOVIĆ
ŽELIMIR IVANOVIĆ
JOSIP IVANUŠ
MARIJA IVANUŠEVIĆ
MIRICA IVANUŠEVIĆ
TOMICA IVANUŠEVIĆ
IVAN IVANUŠIĆ
ANĐELO DOMAGOJ IVAS
MILAN IVAŠKOVIĆ
ZDRAVKO IVČEVIĆ
ANKA IVEKOVIĆ
BORIS IVEKOVIĆ
DARKO IVEKOVIĆ
IVICA IVEKOVIĆ
BOŽO IVETA
OLGA IVETA
BOŽIDAR IVETIĆ
DARKO IVEZIĆ
MARINKO IVIĆ
MARKO IVIĆ
PETAR IVIČIĆ
ĐURO IVKOVIĆ
IGOR IVKOVIĆ
IVAN IVOŠEVIĆ
STJEPAN JADEK
RUDOLF JAGAR
MARICA JAGETIĆ
VLADIMIR JAGIĆ
ZDRAVKO JAGIĆ
MIRELA JAGODAR
DAMIR JAGODIĆ
IVAN JAGODIĆ

JURAJ JAGODIĆ
STJEPAN JAGODIĆ
TOMISLAV JAGRIĆ
BRANKA JAGUNIĆ
JOSIP JAJČEVIĆ
MILAN JAKIĆ
MARIJAN JAKLENEC
JURAJ JAKLIĆ
LJILJANA JAKLIĆ
FRANJO JAKLOVIĆ
DENIS-PETAR JAKOPANEĆ
ROBERT JAKOPČEVIĆ
BOŽO JAKOVIĆ
MARKO JAKOVIĆ
RADE JAKOVIĆ
EDO JAKUPAK
DARKO JAKUPEC
ZLATKO JAKUPOVIĆ
LJUPČEK JAKUŠ
MLADEN JAKUŠ-MEJAREC
IVAN JALŠOVEC
BRANKO JAMBREČINA
IVICA JAMBREK
KATARINA JAMBREŠIĆ
ZLATKO JAMBREŠIĆ
DRAGO JAMBROVIĆ
ŽELJKO JAMBROVIĆ
ELVIR JAMIĆ
IRENA JAMIĆ
MILAN JAMIĆ
BORISLAV JAMNIĆ
ZLATKO JAMNIĆ
NADA JANC
STJEPAN JANČI
MIJO JANDREČIĆ
MARKO JANDRIJEVIĆ
BOŽO JANDRIŠ
MILORAD JANJIĆ
MARKO JANJIŠ
ŽELIMIR JANKAČ
ANTUN JANKOVIĆ
JOSIP JANTON
RENATO-IVICA JANUŠIĆ
JADRANKA JAPEĆ
IVAN JAPIĆ
STEVO JAPUNDŽIĆ
ANKICA JEDVAJ
ŽELJKO JELAČA
BRANKO JELAKOVIĆ
ZDENKO JELAŠIĆ
ANTE JELAVIĆ
ILJJA JELAVIĆ
MILKA JELAVIĆ
SLAVKO JELČIĆ
DRAGICA JELEČ
MARKO JELEČ
PETAR JELEČ
ANTO JELEČEVIĆ
ĐURĐICA JELEČEVIĆ
MILKA JELEČEVIĆ
BRANKO JELENIĆ
DUŠKO JELENIĆ
IVICA JELENIĆ
MARIJAN JELENIĆ
ANTO JELIĆ
BORIS JELIĆ
SPASA JELIĆ

TOMISLAV JELIĆ
STJEPAN JELINIĆ
VLADIMIR JELINIĆ
IVAN JELKOVAC
DARKO JELOVEČKI
DAVOR JELOVEČKI
MARICA JELOVEČKI
BORIS JELOVIĆ
STJEPAN JELUŠIĆ
DAMIR JEMIĆ
VLADIMIR JEREBIĆ
ADAM JERGOVIĆ
IVICA JERKOVIĆ
JAKOV JERKOVIĆ
MARIJAN JERKOVIĆ
MLADEN JERKOVIĆ
NEVENKA JERKOVIĆ
NEVEN-MARKO-ANT JESIĆ
ŽARKO JESIH
JOVAN JEVTIĆ
MARIJAN JEŽUTKOVIĆ
MILKA JOINOVIĆ
DUNJICA JOKIĆ
MARIJA JOKIĆ
RAJKO JOKIĆ
SRETKO JOKIĆ
DESANKA JORGIĆ
SMILJA JORGIĆ
BOŠKO JOSIĆ
ZVONIMIR JOSIĆ
DAVOR JOSIPOVIĆ
DRAGO JOSIPOVIĆ
FRANJO JOSIPOVIĆ
PETAR JOSIPOVIĆ
RANKO JOSIPOVIĆ
ZDENKO JOSIPOVIĆ
MIRKO JOVANIĆ
LJUBIŠA JOVANOVIĆ
MARICA JOVANOVIĆ
SAVA JOVANOVIĆ
ANICA JOVANOVIĆ
ŽELJKO JOVANOVIĆ
DRAŽEN JOVIĆ
FATIMA JOVIĆ
MIROSLAV JOVIĆ
DRAGOMIR JOVIČIĆ
IVO JOZEPOVIĆ
ANA JOZIĆ
ANKA JOZIĆ
IVAN JOZIĆ
IVAN JOZIĆ
JOZO JOZIĆ
MIRKO JOZIĆ
NADA JOZIĆ
SLAĐANA JOZIĆ
VLADIMIR JOZIĆ
DRAGAN JOZIPOVIĆ
PEJO JOZIPOVIĆ
ŽELJKO JOŽIĆ
GORAN JUG
DANICA JUGOVIĆ
IVAN JUGOVIĆ
ZDRAVKO JUGOVIĆ
IVAN JUKIĆ
IVICA JUKIĆ
MARINKO JUKIĆ
MATO JUKIĆ

MIRA JUKIĆ
TADE JUKIĆ
ANTUN JUKIČIĆ
ILIJA JULARIĆ
IVAN JUMIĆ
IVAN JUNKOVIĆ
IVAN JURAK
MARIJAN JURAK
MARIO JURAK
TOMO JURAK
ŽELJKO JURAK
JOSIP JURAKIĆ
BOŽIDAR JURANIĆ
IVAN JURANIĆ
ANTO JURANOVIĆ
TOMO JURATOVIĆ
ŠTEFICA JURČEVIĆ
IVICA JURČIĆ
JASNA JURČIĆ
MARIJA JURČIĆ
ZVONKO JURČIĆ
DAVOR JURDANA
ADAM JUREN
IVAN JUREŠA
TIHOMIR JUREŠIĆ
ANTON JURJIĆ
IVICA JURJIĆ
KREŠIMIR JURJIĆ
MIROSLAV JURJIĆ
NIKOLA JURJIĆ
SLAVKO JURJIĆ
SNJEŽANA JURJIĆ
ŠIMO JURJIĆ
TVRTKO JURJIĆ
ANTE JURJIĆ
GORDANA JURJIĆ
ANTO JURILJ
DARIJO JURIN
IVAN JURIN
MIJO JURIN
MLADEN JURINEC
MARIJA JURINIĆ
JOSIP JURINJAK
ROBERT JURINJAK
MARIJAN JURIŠEK
JOZO JURIŠIĆ
TOMISLAV JURIŠIĆ
ŽELJKO JURIŠIĆ
NIKO JURKIĆ
PETAR JURKOVAC
ANTO JURKOVIĆ
DRAGAN JURKOVIĆ
IVAN JURKOVIĆ
IVAN JURKOVIĆ
JOZO JURKOVIĆ
KRUNO JURKOVIĆ
NIHAD JUSUFAGIĆ
MLADEN JUŠTA
ŽELJKO JUTIĆ
FRANJO KABLAR
IGOR KAČUNKO
ĐURO KADIĆ
NEVENKA KADOIĆ
IVAN KABLINA
DAVID KAJBA
VLADIMIR KAJBA
ANTUN KAJIĆ

ŽELJKO KAKUK
ŽARKO KALAFATIĆ
KSENIJA KALAUZ
ROBERT KALAUZ
STJEPAN KALAZIĆ
DAMIR KALENSKI
ANA KALIM
PERISLAVA KALINSKI
ŽELIMIR KALMAN
ŠTEFICA KAMENARIĆ
MARIJAN KAMENJAŠEVIĆ
IVAN KAMENSKI
AIDA KANIZSAI
JOSIP KANIZSAI
MAGDICA KANIŽAJ
IVAN KANJIR
RAMIZA KANTAREVIĆ
KRUNOSLAV KANTOLIĆ
MARIJAN KANTOLIĆ
STJEPAN KAPAC
TIHOMIR KAPITAN
EMIRA KARABEGOVIĆ
IVAN KARAČIĆ
LUKA KARAČIĆ
MATO KARAČIĆ
PEJO KARAČIĆ
GORDANA KARADŽA
IVAN KARAJICA
IVAN KARAKAŠ
ZLATKO KARAKAŠ
ANDRIJA KARAMATIĆ
DRAGICA KARAMATIĆ
ILIJA KARAMATIĆ
JURE KARAMATIĆ
MATE KARAMATIĆ
MATO KARAMATIĆ
MATO KARAMATIĆ
MIJAT KARAMATIĆ
PEJO KARAMATIĆ
PEJO KARAMATIĆ
SLAVICA KARAMATIĆ
TADIJA KARAMATIĆ
DARKO KARANNOVIĆ
HELENA KARARA
ROBERT KARAŠIĆ
DAMIR KARAVLAH
DAVOR KARDUM
MILAN KARDUM
SLAVKO KARDUM
ANTO KARIN
MARIJAN KARLOVIĆ
MLADEN KARLOVIĆ
SLAVOJKA KARLOVIĆ
ZDRAVKO KARLOVIĆ
DAMIR KARNAS
SNJEŽANA KARNAS
PERO KASAP
ZLATAN KASUMOVIĆ
ZDRAVKO KAŠICA
DARKO KAŠNAR
IVAN KAŠNAR
MILE KATALINIĆ
JURE KATAVIĆ
MARKO KATAVIĆ
MATE KATAVIĆ
PEJO KATAVIĆ
IVA KATIĆ

KRUNOSLAV KATIĆ
MARICA KATIĆ
STJEPAN KATIĆ
TOMO KATIĆ
ŽELJKO KATIĆ
ALOJZ KATINIĆ
MIRKO KAURIĆ
ANTO KAURIN
IVICA KAURIN
MARINKO KAURIN
SLAVKO KAURIN
TOMO KAURIN
MUSTAFA KAVAZOVIĆ
SLAVKO KAVELJ
MILAN KEBET
IVAN KEČA
SMAIL KEČEVIĆ
JASMINKA KEGLEVIĆ
IVICA KEGLJEVIĆ
GORAN KEKIĆ
IFETA KEKIĆ
ŽELJKO KELEMEN
IVICA KEMETER
MLADEN KEREŠ
STJEPAN KEREŠ
MIRJANA KEREŽIA
MIRJANA KERIN
ANTO KESEDŽIĆ
MILE KESEROVIĆ
STJEPAN KEŠČEC
DRAGO KEŠKIĆ
BRANKO KEVRIĆ
BOŽIDAR KIC
VINKO KIKIĆ
RAJKO KIKOVIĆ
MARIJAN KIN
DINO KIRINIĆ
MARIJA KISELI
DRAGO KISELJAK
BORIS KIŠIČEK
JELENA KITANOVIĆ
LJEPOSAVA KITIĆ
ZDENKA KIŽLIN
GORDAN KLAČINSKI
BOŽIDAR KLADARIĆ
KATA KLADARIĆ
MIJO KLADARIĆ
ZLATKO KLANFAR
FRANJO KLANICA
BORIS KLARIĆ
DAMIR KLARIĆ
IVICA KLARIĆ
JOZO KLARIĆ
PEJO KLARIĆ
STIPAN KLARIĆ
ZVONKO KLARIĆ
FRANJO KLASIĆ
JOSIP KLASIĆ
ŽELJKO KLASIĆ
STANKO KLASIČEK
BRANKO KLASNIĆ
IVICA KLASNIĆ
LJUBICA KLASNIĆ
ZVONIMIR KLAUS-RAČIĆ
GORAN KLEMEN
DRAGO KLEMENČIĆ
MILJENKO KLEMENČIĆ

DANIJELA KLETUŠ
ŽELJKO KLIPA
ANA KLJAJIĆ
IVICA KLJAJIĆ
MIODRAG KLJAKIĆ
VLADIMIR KLUJUČARIČEK
ZLATKO KLUJUČARIČEK
MARIJO KLOPOTAN
MARKO KLUKOVIĆ
JOSIP KNAPIĆ
TOMO KNAPIĆ
DAMIR KNEZOVIĆ
VERONIKA KNEZOVIĆ
ANA KNEŽEVIĆ
ANA KNEŽEVIĆ
DRAGOJA KNEŽEVIĆ
GIZELA KNEŽEVIĆ
GORAN KNEŽEVIĆ
JURE KNEŽEVIĆ
KAJA KNEŽEVIĆ
MILAN KNEŽEVIĆ
MILAN KNEŽEVIĆ
MILENKO KNEŽEVIĆ
MIRKO KNEŽEVIĆ
PETAR KNEŽEVIĆ
TEREZIJA KNEŽEVIĆ
ZVONKO KNEŽEVIĆ
VERICA KNEŽIĆ
DANIJEL KNJAZ
FRANJO KOBASIĆ
JOSIP KOBASIĆ
ANTE KOBERAC
MLADEN KOBESČAK
ROMAN KOBESČAK
ANA KOCIJAN
DRAGO KOCIJAN
NIKOLA KOCMAN
DAMIR KOČET
IVAN KOČET
IVICA KOČIĆ
MLADEN KOČIŠ
PETAR KODŽOMAN
KUZMAN KOIĆ
MARKO KOJIĆ
MLADEN KOJIĆ
NIKO KOKALOVIĆ
NIKOLA KOKOTOVIĆ
JOSIP KOLAČKO
IVAN KOLAK
JURE KOLAKOVIĆ
DRAGUTIN KOLAR
VJEKOSLAV KOLAR
ZVONKO KOLAR
ŽELIMIR KOLAR
ŽELJKO KOLAREC
ANĐELA KOLARIĆ
LJUDEVIT KOLARIĆ
NEVENKA KOLARIĆ
ŽELJKO KOLARIN
ZORAN KOLENKO
MATO KOLENKOVIĆ
JOSIP KOLEZARIĆ
DALIBORKA KOLIĆ
GRGA KOLIĆ
IVICA KOLIĆ
PETRA KOLLENZ
LISELOTTE KOLMAN

LJILJANA KOLMAN
ROBERT KOLMAN
MLAĐA KOLOBARIĆ
MARIJA KOLOPER
KATICA KOMERIČKI
TOMO KOMERIČKI
VINKO KOMES
FRANJO KOMIN
RADENKO KOMLENIĆ
MATO KOMLJENOVIĆ
BRANA KOMOSAR-JOSIĆ
STJEPAN KOMŠIĆ
PAVAO KOMUŠAR
IVAN KOMUŠKIĆ
HADŽIB KONJIĆ
TAJIB KONJIĆ
DRAGUTIN KONOSIĆ
SREĆKO KOPAJTIC
MILJENKO KOPČALIĆ
MIJO KOPČIĆ
TIHOMIR KOPČIĆ
ALOJZIJE KOPIĆ
ŽELJKA KOPIĆ
JULIANA KOPREK
LJUBICA KOPRIČANEC GRAHOVAC
ROBERT KOPRIVNJAK
ZLATKO KOPRIVNJAK
KREŠO KORAŽIJA
VIŠNJA KORAŽIJA
BISERKA KORDEJ
JOSIP KORDEJ
DAMIR KORDEK
IREN KORDI
JOSIP KORDI
ROLAND KORDI
SINIŠA KORDI

DUŠAN KORDIĆ
JASMINKA KORDIĆ
MERIDI KORDIĆ-GRUŽIĆ
BOŽENA KOREN
PREDRAG KOREN
JOSIP KORPAR
DANIJEL KORŠA
BISERKA KOS
DALIBOR KOS
IVICA KOS
JOSIP KOS
LUKA KOS
MARIO KOS
MATIJA KOS
MILAN KOS
STJEPAN KOS
VERA KOS
MIROSLAV KOS-ŠRAJBEK
MILAN KOSANOVIĆ
JOSIP KOSINJSKI
ANA KOSMAT
BOŽIDAR KOSKOVIĆ
STJEPAN KOSKOVIĆ
ZVONKO KOSKOVIĆ
ŽELIMIR KOSKOVIĆ
STJEPAN KOSTANJSKI
RADE KOSTENJAK
DANICA KOSTIĆ
NENAD KOŠA
ZDENKO KOŠČAK
DARKO KOŠČICA
DRAGUTIN KOŠČEC
IVICA KOŠČEC
STJEPAN KOŠČEVIĆ
HASAN KOŠTIĆ
VLADIMIR KOŠTIĆ

RUŽICA KOŠUTIĆ
BOŽO KOTARSKI
ALOJZ KOVAČ
BISERKA KOVAČ
BOŽIDAR KOVAČ
DARKO KOVAČ
IVO KOVAČ
SREBRENKA KOVAČ
STJEPAN KOVAČ
ZLATKO KOVAČ
MARIO KOVAČ-GODA
ANDREJA KOVAČ-WALENSCHAG
DANIJELA KOVAČEĆ
DRAGUTIN KOVAČEĆ
MARIJAN KOVAČEĆ
ZDRAVKO KOVAČEĆ
JOSIP KOVAČEĆ
DAMIR KOVAČEVIĆ
DJURO KOVAČEVIĆ
IGOR KOVAČEVIĆ
IVICA KOVAČEVIĆ
JAKOV KOVAČEVIĆ
JOSIP KOVAČEVIĆ
KATA KOVAČEVIĆ
MARIJAN KOVAČEVIĆ
MARKO KOVAČEVIĆ
NIKOLA KOVAČEVIĆ
RADAN KOVAČEVIĆ
VESNA KOVAČEVIĆ
VLADIMIR KOVAČEVIĆ
BARICA KOVAČIĆ
DRAŽEN KOVAČIĆ
IVAN KOVAČIĆ
MIJO KOVAČIĆ
SANJA KOVAČIĆ
STJEPAN KOVAČIĆ

STJEPAN KOVAČIĆ
ZLATKO KOVAČIĆ
ZLATKO KOVAČIĆ
ZVONIMIR KOVAČIĆ
IVAN KOVAČIČEK
MIRKO KOVAR
PETAR KOZIĆ
ZDENKA KOZIĆ
ANĐA KOZINA
GORAN KOZINA
MILICA KOZINA
MIRKO KOZINA
PERO KOZINA
VEČESLAV KOZJAK
HRVOJE KOZOLE
BORIS KOŽAREC
BRANKA KOŽAREC
JASMIN KOŽIĆ
TOMISLAV KOŽIĆ
BORIS KRAČUN
ALOJZ KRAJAČIĆ
TIHOMIR KRAJAČIĆ
ANTO KRAJINA
ŽELJKO KRAJINA
MARKO KRAJINOVIĆ
SLAĐANA KRAJINOVIĆ
IVICA KRAJINA
FRANJO KRAJNIK
STJEPAN KRAJNIK
ANTO KRAJNOVIĆ
JOSIP KRAJNOVIĆ
SLAVKO KRAJNOVIĆ
ŽELJKO KRAKIĆ
ANĐELKO KRALJ
BRANKO KRALJ
IVAN KRALJ

JOSIP KRALJ
 LJUBA KRALJ
 MILKA KRALJ
 MIRKO KRALJ
 TOMISLAV KRALJ
 TOMO KRALJ
 VELJKO KRALJ
 ZLATKO KRALJ
 ŽELJKO KRALJ
 BISERKA KRALJ-SMILJAN
 JOSIP KRALJ-SMILJAN
 STJEPAN KRALJ-SMILJAN
 DARKO KRALJEVIĆ
 IVKA KRALJEVIĆ
 ANDRIJA KRALJIĆ
 IVICA KRALJIĆ
 MARIJA KRALJIĆ
 ZDENKO KRALJIĆ
 DARKO KRAMAR
 IVAN KRAMAR
 IVAN KRAMER
 IVICA KRANJC
 DARKO KRANJČEC
 VIŠNJICA KRANJČEC
 JOSIP KRANJČEVIĆ
 MARIJA KRANJČEVIĆ
 STJEPAN KRANJČIĆ
 ZDENKA KRANJČIĆ
 BOŽICA KRANJČINA
 DOROTEJA KRANJČINA
 BRANKA KRANJEC
 ZVONIMIR KRANJEC
 MIJO KRAPEC
 MLADEN KRAPINEC
 TOMISLAV KRAŠ
 ZVONIMIR KRAŠ
 NEDELJKO KRAVARŠČAN
 MIRKO KRČIČ
 DALIBOR KRČELIĆ
 ROBERT KRČELIĆ
 ROBERT KRČELIĆ
 STANISLAV KRČKOVSKI
 HASAN KRĐALIĆ
 DRAŽEN KREHULA
 STJEPAN KRENEK
 DAVORIN KRESLIN
 ANTUN KREŠO
 JASMINKA KREŠO
 MIROSLAV KRIČANSKI
 MARIJAN KRIZMANIĆ
 MLADEN KRIZMANIĆ
 BRANKO KRIŽAN
 ANTO KRIŽANAC
 PAVO KRIŽANAC
 IVAN KRIŽIĆ
 IVICA KRIŽIĆ
 MARICA KRIŽIĆ
 MARKICA KRIŽIĆ
 MARKO KRIŽIĆ
 ZORAN KRIŽIĆ
 BRANKO KRIŽNJAK
 GORAN KRMPOTIĆ
 DRAGICA KRNJAK
 MATE KRNIJĆ
 PERO KRNIJĆ
 VJEKOSLAV KROFLIN
 DRAGUTIN KRONSTEIN

RUŽICA KRONSTEIN
 FRANJO KROPEK
 STJEPAN KROPF
 VLADIMIR KROT
 DRAŽEN KROUPA
 MILENKO KROUPA
 MATO KRPEŠ
 ŽELJKO KRŠNIK
 GORAN KRSTANOVIĆ
 CMILJKO KRTIĆ
 JOSIP KRULC
 STJEPAN KRULC
 DARKO KRUŠIĆ
 MARIO KRVARIĆ
 STJEPAN KRVARIĆ
 BORIS KRZMAR
 DRAŽEN KRZMAR
 ANTUN-SREČKO KRZNARIĆ
 DEJAN KRZNARIĆ
 MIRJANA KRZNARIĆ
 SREČKO KRZNARIĆ
 DRAŽEN KŠENEK
 MIROSLAV KUBICA
 IVAN KUBIN
 MATO KUČAN
 DRAGICA KUČINAC
 DRAGICA KUČIŠ
 ZDRAVKO KUČIŠ
 DAMIR KUČKO
 NENAD KUČKO
 DANIJEL KUDEK
 VILIM KUDRNA
 RANKO KUCHAR
 MARTIN KUHTIĆ
 IGOR KUKEC
 IVAN KUKEC
 JURAJ KUKEC
 MLADEN KUKEC
 STJEPAN KUKEC
 STJEPAN KUKEC
 RASIM KUKULJEVIĆ
 DAMIR KULAŠ
 STJEPAN KULAŠ
 DRAŽEN KULIĆ
 FRANJO KULIĆ
 ŽARKO KULIĆ
 MILIĆ KULIŠIĆ
 STJEPAN KUNETIĆ
 VLADO KUNJKO
 DAMIR KUNOVIĆ
 KATARINA KUNOVIĆ
 IVAN KUNŠTEK
 ŽELJKO KUNŠTEK
 MLADEN KUNTARIĆ
 MARIJAN KUNTIĆ
 VINKO KUNTIĆ
 JOSIP KUPINA
 DAMIR KUPINIĆ
 BRANKO KUPRES
 ŽELJKO KUPRES
 MARKO KUPREŠAK
 ZLATKO KUREK
 NIKOLA KURJAK
 STJEPAN KURJAK
 ANTUN KURTOVIĆ
 MARIO KURTOVIĆ
 ILIJA KURTUŠIĆ

JOZO KURTUŠIĆ
 ĐURO KUSULJA
 MARIJAN KUŠEKOVIĆ
 BORIS KUŠEVIĆ
 VERICA KUŠEVIĆ
 VLADO KUŠEVIĆ
 ŽELJKO KUŠEVIĆ
 MIRKO KUŠTAN
 MARIJA KUVAČ
 VLADO KUVAČ
 IVICA KUZMIĆ
 STEVO KUZMIĆ
 STJEPAN KUZMIĆ
 STJEPAN KUZMIĆ
 MARIO KVAK
 KATICA KVASINA
 ANĐELKO KVESIĆ
 DIJANA KVESIĆ
 JOSIP LABAŠ
 ŽELJKO LABOŠ
 ANTUN LACIĆ
 NIKO LACIĆ
 PETAR LACIĆ
 BOŽIDAR LACKO
 IVAN LACKO
 MARIJAN LACKOVIĆ
 MIRO LACKOVIĆ
 MLADEN LACKOVIĆ
 VLADIMIR LACKOVIĆ
 ZLATKO LACKOVIĆ
 VICE LACMANOVIĆ
 BERT LADOVIĆ
 BRANKO LADOVIĆ
 DAMIR LADOVIĆ
 ŽELJKO LADOVIĆ
 MIRKO LAFTER
 ŽELJKO LAFTER
 ROBERT LAHNIT
 IVICA LAKLIJA
 ŠIMO LAMEŠIĆ
 KAZIMIR LANČ
 ANA LANDEKA
 IVICA LANDEKA
 MARIO LASIĆ
 KATICA LATIFOVIĆ
 MEHMED LATIFOVIĆ
 RUŽICA LATIN
 ZVONIMIR LATINČIĆ
 IVAN LATINOVIĆ
 MILAN LATKOVIĆ
 TOMISLAV LATKOVIĆ
 MILOŠ LAVRNJA
 ANA LAZAREVSKI
 SAŠA LAZAREVSKI
 IVAN LAZARIN
 NEVENKA LAZARIN
 KATA LEBO
 TOMO LEDINIĆ
 ZLATKO LEGIN
 JADRANKA LEHPAMER
 DRAGAN LEKO
 BERNAD LELAS
 ALOJZ LELEK
 JADRANKA LELEK
 DARKO LELJAK
 ZVONKO LENARD
 IVAN LENARDIĆ

VLADO LENARDIĆ
 ZLATKO LENARDIĆ
 DUBRAVKO LENČEK
 NENAD LENGELIĆ
 ŽELJKO LEPESIĆ
 IVAN LERINC
 JOSIP LESIČKI
 BRANKO LESKOVEC
 ŽELJKO LEŠ
 DARIJO LEŠČIĆ
 ŽELJKO LEŠČIĆ
 MARIO LEŠIĆ
 MARTIN LEŠIĆ
 SINIŠA LEŠIĆ
 ŽELJKO LEŠINA
 BRANKO LEŠKO
 DRAGUTIN LEŠKO
 STJEPAN LEŠKO
 ŽELJKO LEŠKOVIĆ
 ZLATKO LEŠNIK
 MILKA LEŠNJK
 STANKO LEŠNJK
 BOŽO LETINA
 MARIN LETINA
 RATKO LETINA
 KATA LEUTAR
 MILJENKO LEVAK
 RUDOLF LEVAK
 ANKICA LEVAR
 DRAGICA LEVAR
 MILE LEVAR
 STJEPAN LEVOJEVIĆ
 DARKO LIBER
 ZDENKO LIBER
 MIRKO LIBRIĆ
 MATIJA LIKIĆ
 ZLATKO LILOVAC
 ŠTEFICA LISAC
 IVAN LISAK
 ZDENKA LISAK
 ŽELJKO LISEC
 ZORAN LISIČAR
 STANKO LIVAJUŠIĆ
 RANKO LIVIĆ
 DRAGO LJELJAK
 BOSILJKA LJEVAR
 IVICA LJEVAR
 DRAGICA LJUBANOVIĆ
 IVAN LJUBANOVIĆ
 MILJENKO LJUBANOVIĆ
 ARJANA LJUBAS
 DAMIR LJUBEJ
 INES LJUBEJ
 JOSIP LJUBEJ
 MARIJO LJUBEJ
 DJURDJA LJUBIĆ
 DRAŽEN LJUBIĆ
 IVICA LJUBIĆ
 JURAJ LJUBIĆ
 MIRKO LJUBIĆ
 JURO LJUBIČIĆ
 IVAN LJUTAK
 DRAGUTIN LOBOR
 KREŠO LOBOR
 ŽELJKO LOBOR
 MARTIN LODETA
 GORAN LOCHNICKY

VLADIMIR LOJNA
 JURAJ LOKMER
 JANJKA LONČAR
 KREŠIMIR LONČAR
 KREŠO LONČAR
 MILAN LONČAR
 MILJENKO LONČAR
 TOMICA LONČAR
 DRAGUTIN LONČARIĆ
 FANIKA LONČARIĆ
 IVICA LONČARIĆ
 KATARINA LONČARIĆ
 MARIJAN LONČARIĆ
 MLADEN LONČARIĆ
 DRAGUTIN LONJAK
 NENAD LOSSO
 JADRANKO LOTH
 DUBRAVKO LOVENJAK
 SLAVKO LOVENJAK
 STJEPAN LOVRE
 ANA LOVRENČIĆ
 ANTO LOVRIĆ
 DAMIR LOVRIĆ
 GORAN LOVRIĆ
 IVICA LOVRIĆ
 JOZO LOVRIĆ
 LJILJANA LOVRIĆ
 MARIJA LOVRIĆ
 NADA LOVRIĆ
 RUŽICA LOVRIĆ
 ŽELJKO LOVRIĆ
 DRAGAN LOZANČIĆ
 SLAVKA LOZANČIĆ
 ANTE LOZO
 JASNICA LOZO
 ANTO LUBINA
 STJEPAN LUČ
 TIHOMIR LUČAN
 DRAGO LUČIĆ
 MARKO LUČIĆ
 MILKO LUČIĆ
 BOŽIDAR LUGAR
 DARIO LUJANAC
 ĐURĐICA LUJANAC
 LUKA LUKAČ
 NIKOLA LUKAČ
 IVANKA LUKAČEK
 STJEPAN LUKAČEK
 MARIJAN LUKANIĆ
 PERO LUKENDA
 MLADEN LUKEŠIĆ
 DAVOR LUKETIĆ
 DRAŽENKA LUKETIĆ
 MIRA LUKETIĆ
 PETAR LUKETIĆ
 SLAVEN LUKETIĆ
 IGOR LUKIĆ
 MIROSLAV LUKIĆ
 IVAN LUKINIĆ
 MARIJAN LUKŠIĆ
 PETAR LUKŠIĆ
 KATARINA LULIĆ
 MARKO LUŠIĆ
 KREŠIMIR LUŠIČIĆ
 NENAD LUŽAJIĆ
 ALOJZ MAČAN
 MIRA MAČANOVIĆ

MARIO MACEKOVIĆ
 VINKO MACEKOVIĆ
 IVAN MACENIĆ
 FRANJO MAČEK
 JELENA MAČINKOVIĆ
 NEDELJKO MAČKOVIĆ
 IVO MADJAR
 STJEPAN MADJARIĆ
 MANDA MADŽAR
 ZLATAN MADŽAREVIĆ
 MARIJA MADŽO
 ZLATICA MAGDIĆ
 BARICA MAHENIĆ
 IVAN MAHENIĆ
 DRAGICA MAHNIĆ
 EMILIJAN MAJDAK
 IVAN MAJDANDŽIĆ
 IVICA MAJDANDŽIĆ
 IVO MAJDANDŽIĆ
 LJUBICA MAJDANDŽIĆ
 PERO MAJDANDŽIĆ
 PERO MAJDANDŽIĆ
 BORIS MAJER
 BOŽIDAR MAJER
 MARIJAN MAJER
 RUŽICA MAJER
 MARIJA MAJHEN
 ILIJA MAJIĆ
 JASMINKA MAJIĆ
 NEDAN MAJIĆ
 PETAR MAJIĆ
 VITO MAJIĆ
 ŽELJKO MAJIĆ
 KATICA MAJKIĆ
 MILAN MAJKIĆ
 IGOR MAJOLI
 ANTUN MAJSEC
 JOKA MAJSEC
 KREŠIMIR MAJSEC
 MARIJAN MAJSTOROVIĆ
 ANTUN MAJUREC
 NEVEN MAKARIĆ
 ŠTEFICA MAKARUN
 ZDENKA MAKSIMOVIĆ
 DARKO MAKVIĆ
 DRAGICA MAKVIĆ
 ĐURO MAKVIĆ
 NADA MALATESTINIĆ
 IVAN MALEKOVIĆ
 JOSIP MALIGEC
 EMIL MALINA
 DRAGUTIN MALIŠ
 DARKO MALJAK
 MARICA MALJAK
 MARIJAN MALJAK
 STJEPAN MALJUNA
 PAVAO MALKOČ
 RENATA MALOČA
 STIPE MALOČA
 DAMIR MALOIĆ
 LJUBICA MALOSEJA
 MLADEN MANCE
 TOMISLAV MANDARIĆ
 ANICA MANDIĆ
 ANUKA MANDIĆ
 BRANKO MANDIĆ
 DUŠAN MANDIĆ

ILIJA MANDIĆ
 IVAN MANDIĆ
 IVAN MANDIĆ
 JOZO MANDIĆ
 JURICA MANDIĆ
 JURICA MANDIĆ
 MARA MANDIĆ
 MATO MANDIĆ
 MIJAT MANDIĆ
 RADANA MANDIĆ
 STIPE MANDIĆ
 SUZANA MANDIĆ
 SVJETLANA MANDIĆ
 VINKO MANDIĆ
 ANICA MANDIR
 JELA MANDIR
 MARIJAN MANJEROVIĆ
 ALEKSANDAR MARANIĆ
 DRAGUTIN MARANIĆ
 ANTE MARAS
 ANTE MARAS
 MARINKO MARAS
 MIRA MARC
 PERO MARČIĆ
 MILAN MARČIN
 KATARINA MARELJA
 NIKOLA MARELJA
 ANTUN MARENIĆ
 BRANKICA MARETIĆ
 DARKO MARETIĆ
 FRANJO MARETIĆ
 ZORAN MARETIĆ
 ŽELJKO MARETIĆ
 BRANKO MARGETIĆ
 MLADEN MARGETIĆ
 ANICA MARIĆ
 ANTO MARIĆ
 ANTO MARIĆ
 BOŽICA MARIĆ
 DRAGICA MARIĆ
 DRAGO MARIĆ
 GABRIJEL MARIĆ
 GORAN MARIĆ
 ILIJA MARIĆ
 IVAN MARIĆ
 IVAN MARIĆ
 IVAN MARIĆ
 IVANKA MARIĆ
 IVICA MARIĆ
 IVICA MARIĆ
 IVICA MARIĆ
 IVICA MARIĆ
 JOZO MARIĆ
 JOZO MARIĆ
 LOVRO MARIĆ
 MARIJAN MARIĆ
 MARIJAN MARIĆ
 MATO MARIĆ
 NADA MARIĆ
 NEBO MARIĆ
 RUŽICA MARIĆ
 ŠIMO MARIĆ
 VLADO MARIĆ
 VOJIN MARIĆ
 ZDRAVKO MARIĆ
 ŽELJKO MARIĆ
 JURAJ MARIČIĆ

DRAGUTIN MARIJAN
 IVO MARIJANOVIĆ
 RANKO MARIJANOVIĆ
 MARIJA MARIN
 MIRKO MARIN
 NADA MARIN
 DRAGO MARINAC
 ILIJA MARINIĆ
 ANA MARINKOV
 IVAN MARINKOVIĆ
 ANTE MARINOV
 ŠIMAN MARINOVIĆ
 ŽELJKO MARINOVIĆ
 ANTUN MARJANOVIĆ
 MILORAD MARJANOVIĆ
 STANICA MARJANOVIĆ
 DAVORIN MARKIĆ
 JOSIP MARKIĆ
 BOŽIDAR MARKOVIĆ
 BRANKO MARKOVIĆ
 MARA MARKOVIĆ
 MARKO MARKOVIĆ
 MATO MARKOVIĆ
 MIRKO MARKOVIĆ
 NEDELJKO MARKOVIĆ
 ZDENKO MARKOVIĆ
 MARIJA MARKOVINOVIĆ
 STJEPAN MARKULIN
 ZLATKO MARKULIN
 ŽELIMIR MARKULJ
 IVAN MARKUŠ
 MIRKO MARKUŠ
 FRANJO MARKUŠIĆ
 PAVLE MARKUŠIĆ
 STJEPAN MARKUŠIĆ
 JELENA MAROJEVIĆ
 NIKOLA MAROJEVIĆ
 IVAN MARŠ
 VLADIMIR MARŠANIĆ
 ANTE MARŠIĆ
 ANĐELKA MARTIĆ
 JAKOV MARTIĆ
 JANKO MARTIĆ
 JELA MARTIĆ
 LOVRO MARTIĆ
 LOVRO MARTIĆ
 MIJAT MARTIĆ
 IVICA MARTINEC
 ANDJELKO MARTINIĆ
 DARKO MARTINIĆ
 DAVOR MARTINIĆ
 LJUBICA MARTINJAK
 DANICA MARTINKO
 IVAN MARTINKO
 FRANJO MARTINOVIĆ
 IVAN MARTINOVIĆ
 MARIJO MARTINOVIĆ
 MATO MARTINOVIĆ
 MIROSLAV MARTINOVIĆ
 PAVO MARTINOVIĆ
 JANJA MARJUNA
 FRANO MARUŠIĆ
 MARKO MARUŠIĆ
 MATO MARUŠIĆ
 SONJA MARUŠIĆ
 ŽELJKO MARUŠIĆ
 ZORAN MASLAČ

BRUNO MASLAČ
 IVICA MASLAK
 ZLATKO MAŠEK
 DAVOR MATAČUN
 JULIJANA MATAČUN
 ŽELJKA MATAGIĆ
 MATO MATAK
 IVAN MATANIĆ
 ANTE MATANOVIĆ
 JOSIP MATASIĆ
 MARICA MATAUŠIĆ
 DUBRAVKO MATEČIĆ
 JOSIP MATEČIĆ
 ĐURO MATEJAŠ
 IVICA MATEK
 IVAN MATEKOVIĆ
 DINKA MATEŠKOVIĆ
 ILIJA MATIĆ
 IVICA MATIĆ
 JAKOV MATIĆ
 JAKOV MATIĆ
 KANUTA MATIĆ
 LJUBINKO MATIĆ
 MARIJA MATIĆ
 MARKO MATIĆ
 VINKO MATIĆ
 ŽELJKO MATIĆ
 JOSIP MATIJAŠ
 JOSIP MATIJAŠIĆ
 JOSIP MATIJAŠIĆ
 BORISLAV MATIJEVIĆ
 DAMIR MATIJEVIĆ
 DARKO MATIJEVIĆ
 DARKO MATIJEVIĆ
 IVO MATIJEVIĆ
 KRUNOSLAV MATIJEVIĆ
 MARIJA MATIJEVIĆ
 MARIJAN MATIJEVIĆ
 MILKA MATIJEVIĆ
 SILVANA MATIJEVIĆ
 SINIŠA MATIJEVIĆ
 ANTUN MATKOVIĆ
 IVAN MATKOVIĆ
 JOSIP MATKOVIĆ
 JOSIPA MATKOVIĆ
 BORIS MATLEKOVIĆ
 GORAN MATLEKOVIĆ
 STJEPAN MATOKOVIĆ
 MARINKA MATOŠ
 DRAGO MATOŠEVIĆ
 DRAGO MATOŠEVIĆ
 IVAN MATOŠEVIĆ
 MARKO MATOŠEVIĆ
 MARINA MATOŠIĆ
 MARKO MATOVINA
 POLDE MATOVINA
 JADRANKA MATUN-ŠIMIR
 MLADEN MATUNEC
 JOSIP MATUŠIĆ
 BRANKO MATUZA
 DRAŽEN MATUZALEM
 DAMIR MAVRAČIĆ
 IVAN MAVRAČIĆ
 PETAR MAVROVIĆ
 ŽELIMIR MAŽIĆ
 MIRKO MEČAK
 DUŠAN MEDIĆ

IVAN MEDILOVIĆ
 JOSIP MEDVED
 MIRA MEDVED
 MLADEN MEDVED
 NATAŠA MEDVED
 NIKOLA MEDVED
 STANKO MEDVED
 TOMISLAV MEDVED
 ŽELJKO MEDVED
 IVICA MEDVIDOVIĆ
 DAMIR MEĐUREČAN
 TIHOMIR MEGLAJ
 ADIL MEHIĆ
 ŠEFKIJA MEHIĆ
 CILIKA MEHMEDAGIĆ
 MATE MEIĆ
 RADOSLAV MEIĆ
 KAZIMIR MENDEŠ
 VELIMIR MENIČANIN
 MIJO MERKAŠ
 STJEPAN MERKAŠ
 FRANJO MERUNKA
 GABRIJEL MESAR
 ŽELJKA MESIĆ
 GORAN MEŠIĆ
 BLAŽ MEZAK
 DAVORKO MIČIN
 JAKOV MIČIĆ
 BOŽANA MIGIĆ
 DRAGO MIGLES
 TOMISLAV MIHALAC
 IDA MIHALIĆ
 JOSIP MIHALINČIĆ
 BOŽIDAR MIHALINEC
 DRAGUTIN MIHALINEC
 SNJEŽANA MIHALINEC
 ŽELJKO MIHALJEVIĆ
 IVICA MIHALJEVIĆ
 LJILJANA MIHALJEVIĆ
 MIRKO MIHALJEVIĆ
 NADA MIHALJEVIĆ
 STIPE MIHALJEVIĆ
 VLADIMIR MIHALJINAC
 MIRKO MIHELJ
 KREŠO MIHELJA
 MILENKO MIHELJA
 MILAN MIHIĆ
 MIRKO MIHIĆ
 MARIJAN MIHOKOVIĆ
 DRAGUTIN MIHOLIĆ
 GABRIJEL MIHOLIĆ
 IVAN MIHOLIĆ
 DANIELA MIHOLJEK
 SLAVKO MIHOLJEK
 IVICA MIHOVILIĆ
 IVAN MIHULJA
 ADAM MIJATOVIĆ
 ANTUN MIJATOVIĆ
 FRANJO MIJATOVIĆ
 MARINKO MIJATOVIĆ
 MIRKO MIJATOVIĆ
 MIRKO MIJATOVIĆ
 PAVLE MIJATOVIĆ
 MLADEN MIJIĆ
 ROMAN MIKAČIĆ
 JOSIP MIKEK
 JOSIP MIKIĆ

BRANKO MIKINAC
 GORAN MIKLOŠEVIĆ
 ANĐELIJA MIKOLAŠEVIĆ
 JOSIP MIKOVIĆ
 VLADIMIR MIKOVIĆ
 MLADEN MIKŠA
 IVICA MIKULIĆ
 TATJANA MIKULIĆ
 ZDENKO MIKULIN
 ANA MIKULJAN
 ŽARKO MILAČA
 RANKO MILAKOVIĆ
 JOVAN MILANKOVIĆ
 VERICA MILANKOVIĆ
 MIRJANA MILAŠINIĆ
 ZLATKO MILČIĆ
 IVAN MILEK
 MILJENKO MILEK
 SLAVKO MILEK
 STJEPAN MILEK
 JOSIP MILETIĆ
 ZVONKO MILETIĆ
 DAMIR MILIĆ
 MARICA MILIĆ
 FRANJO MILIČEVIĆ
 IVAN MILIČEVIĆ
 JERKO MILIČEVIĆ
 MIROSLAV MILIČEVIĆ
 IVAN MILINKOVIĆ
 JOSIP MILIŠA
 BRANKO MILJAN
 DRAGOSLAV MILJANOVIĆ
 MILOVAN MILJIĆ
 NENAD MILJKOVIĆ
 RADOVAN MILJKOVIĆ
 ILIJA MILOŠ
 MARA MILOŠ
 PERO MILOŠ
 VLADO MILOŠ
 DJORDJE MILOŠEVIĆ
 MIRJANA MILOŠEVIĆ
 NIKICA MILOŠEVIĆ
 ZDRAVKO MILOŠEVIĆ
 SLAVKO MILOVANOVIĆ
 DAMIR MIOČEVIĆ
 DRAGAN MIOČEVIĆ
 MILIVOJ MIRČIĆ
 MIRA MIRČIĆ
 JOSIP MIRENIĆ
 DAMIR MIŠČIN
 IVAN MIŠIĆ
 IVKICA MIŠIĆ
 JANKO MIŠIĆ
 ROBERT MIŠIĆ
 VIŠNJA MIŠKEC
 BRANKA MIŠKIĆ
 MATE MIŠKOVIĆ
 MILE MIŠKOVIĆ
 MIRJANA MIŠKOVIĆ
 MIJO MIŠKULJIĆ
 PAVAO MITER
 MARICA MITROVIĆ
 MILE MITROVIĆ
 RANKO MLADENOVIĆ
 DARKO MLINAR
 IVICA MLINAR
 LUKA MLINAR

MATO MLINAR
 ŽELJKO MLINAR
 IVANKA MLINAREVIĆ
 PERO MLINAREVIĆ
 JOSIP MLINARIĆ
 RENATO MLINARIĆ
 VLADIMIR MLINARIĆ
 KATICA MODRIĆ
 MARINKO MODRIĆ
 MIRKO MOGUŠ
 DENIS MOHARIĆ
 DANICA MOMČILOVIĆ
 MILENKO MOMČILOVIĆ
 NADA MOMIĆ-JOSIPOVSKI
 BEĆIR MORANJAK
 MIRICA MOROVIĆ-KUNETIĆ
 ANTUN MORVAJ
 BOŽO MOSKOVIĆ
 DRAGAN MOSTARAC
 MILAN MOSTINA
 MIROSLAV MRĐEN
 MILE MRKOBRAD
 DANIJEL MRKONJA
 GABRIEL MRKONJIĆ
 MLADEN MRKONJIĆ
 VLASTA MRKONJIĆ
 PETAR MRŠIĆ
 MARKICA MRŠO
 ILIJA MRVELJ
 PERO MRVELJ
 DARKO MRZLEČKI
 FRANJO MUDIFAJ
 PAVLE MUDRI
 IVAN MUHAR
 LUKA MUHAR
 STJEPAN MUHAR
 SAFET MUHAREMOVIĆ
 MIRJANA MUHEK
 RAMIZ MUJADŽIĆ
 JELA MUJAGIĆ
 NIJAZ MUJAGIĆ
 VLADIMIR MUJAGIĆ
 AZIZ MUJČINOVIĆ
 SEAD MUJIĆ
 ZDENKA MUJIĆ
 RASIM MUJKIĆ
 SADUDIN MUJKIĆ
 TIMKA MULIĆ-BEJDIĆ
 ZAKIR MUMINOVIĆ
 VLADO MUNJIĆ
 EJUB MURATOVIĆ
 RAZIJA MURATOVIĆ
 MARA MURGIĆ
 MARKO MURGIĆ
 MILE MURGIĆ
 MIROSLAV MUSA
 IVAN MUSTAČ
 MIJO MUSTAČ
 BEGZADA MUŠANOVIĆ
 BOŽIDAR MUTAK
 BRANKO MUTAK
 ŠTEFA MUTAK
 ŽELJKO MUTAK
 ANTUN MUTAVDŽIJA
 STJEPAN MUŽAR
 BRANKO MUŽEK
 STJEPAN MUŽENIĆ

GORAN MUŽEVIĆ
BRANKO MUŽIĆ
MARIJAN MUŽINA
VIŠNJA MUŽINA
DRAGUTIN MUŽINIĆ
KRUNO MUŽINIĆ
STANKO MUŽINIĆ
FRANJO NAĐ
JOSIP NAĐ
ANITA NAĐAKOVIĆ
BRANKO NAĐI
ŠEVALA NAHIĆ
JOSIP NAJČER
ANA NAKIĆ
ŽELJKO NAMJESNIK
PREDRAG NARANČIĆ
ANGELO NARDI
DRAGUTIN NAVRAČIĆ
ZDENKO NEDELJKOVIĆ
ANTO NEDIĆ
MIRJANA NEDOVIĆ
MILAN NEKIĆ
VINKO NEMČIĆ
BOŽIDAR NEMEC
NEVENKA NEMEC
VLADIMIR NEMEC
ŽELJKO NEMEC
ANTUN NENADOVIĆ
ALEKSANDAR NENKOVIĆ
VIKTOR NIKEŠIĆ
BOŽIDAR NIKIĆ
DARKO NIKIĆ
JELA NIKIĆ
KATICA NIKIĆ
MARIO NIKIĆ
SLAVO NIKIĆ

FAHRUDIN NIKOČEVIĆ
FRANJO NIKOLIĆ
GORAN NIKOLIĆ
IVO NIKOLIĆ
MARIJAN NIKOLIĆ
MLADEN NIKOLIĆ
ORIJANA NIKOLIĆ
ROBERT NIKOLIĆ
SLAVKO NIKOLIĆ
STIPO NIKOLIĆ
TUNJO NIKOLIĆ
VESNA NIKOLIĆ
VLADO NIKOLIĆ
ZLATKO NIKOLIĆ
ŽELJKO NIKOLIĆ
NIKOLA NIKŠIĆ
ZDRAVKO NIMAC
JADRANKA NINIĆ
DRAGUTIN NJUL
BRANKO NORAC-KLJAJO
ANDJELKO NOVAČIĆ
LJILJANA NOVAČIĆ
DAMIR NOVAK
IVAN NOVAK
MARKO NOVAK
SILVESTAR NOVAK
ŽARKO NOVAK
ALENKA NOVAKOVIĆ
BOGDAN NOVAKOVIĆ
BRANKA NOVAKOVIĆ
DUBRAVKA NOVAKOVIĆ
MARIJA-SMILJKA NOVAKOVIĆ
MLADEN NOVAKOVIĆ
TOMISLAV NOVAKOVIĆ
NIKO NOVOKMET
BOŽIDAR NOVOSEL

DANKO NOVOSEL
DARIJO NOVOSEL
IVAN NOVOSEL
IVAN NOVOSEL
IVAN NOVOSEL
IVAN NOVOSEL
IVICA NOVOSEL
JOSIP NOVOSEL
MILJENKO NOVOSEL
STIVE NOVOSEL
STJEPAN NOVOSEL
VESNA NOVOSEL
ŽELJKO NOVOSEL
IVICA NOVOSELEC
VLADIMIR NOVOSELEC
NENAD NUJIĆ
LJUBOV OBAJDIN
ZVONKO OBAJDIN
ANTUN OBRADOVIĆ
ILIJA OBRADOVIĆ
MOMČILO OBRADOVIĆ
ZORA OBRADOVIĆ
ĐURĐA OBRANIĆ
VID OBRANIĆ
MLADEN OCVIRK
VJEKOSLAV OCVIRK
TOMISLAV ODOBAŠIĆ
MILVOJ ODRLJIN
VALENTIN OGNJAN
DRAGUTIN OGULINAC
ADEM OKANOVIĆ
NEVRESA OKANOVIĆ
SALIM OKANOVIĆ
MIROSLAV OLJAČA
NADA OLJAČA
VITOMIR OLJAČA

ZLATKO OLUJIĆ
SEVRET OMERAGIĆ
MUHAMED OMERDIĆ
DŽEVAD OMERVIĆ
NEDŽAD OMERVIĆ
IVICA OPAČAK
MARKO OPAČAK
DARIO OPETUK
ANA OPSENICA
KRUNO ORAČ
SLAVKO ORAČ
STJEPAN ORAČ
DALIBOR ORAK
DAMIR OREČIĆ
JOSIP OREČIĆ
MARIJAN OREŠAN
MILICA OREŠČANIN
ANA OREŠKI
VLADIMIR OREŠKOVIĆ
MILAN ORLIĆ
MILJENKO ORLOVIĆ
MIRO ORLOVIĆ
VINKO ORLOVIĆ
ZDENKA ORLOVIĆ
BOŽIDAR ORMUŽ
IVICA OROZ
MATO OROZ
STIPO OROZ
ROBERT OSENK
BOŽO OSLAKOVIĆ
JANKO OSLAKOVIĆ
IVAN OSREČKI
IVANKA OSTIĆ
ČEDO OSTOJIĆ
DUŠANKA OSTOJIĆ
MARIJA OSTOJIĆ

MILAN OSTREŽ
DARKO OSTROŠKI
JOSIP OSVALD
MARKO OSVALD
IVAN OŠTARČEVIĆ
STJEPAN OTMAČIĆ
MLADEN OZIMEC
ZLATKO OZIMEC
MARIO OŽBOLT
DRAŽEN OŽVALD
ZDRAVKO PACADI
ŽELJKO PAČARIĆ
ŽELJKO PALIĆ
JOSIP PAJ
ŽELJKO PAJAČ
MUAMER PAJIĆ
IVAN PAJUR
MIJO PALČIĆ
ŠTEFICA PALČIĆ
BOŽIDAR PALEŠČAK
VLADE PALEŠKO
IVICA PALIĆ
DARKO PALIJAŠ
MARIJAN PALIKUČA
STJEPAN PALJUG
MARIJAN PANDEK
NIKOLA PANDOL
SLAVKO PANDŽA
PETAR PANIĆ
RADMILA PANIĆ
LJILJANA PANTELIĆ
ZVONKO PAPA
MARINKO PAPAC
JULIJUS PAPEŠ
NIKOLA PAPIĆ
ROBERT PAR
DJURO PARAĆ
MILAN PARAĆ
MARIJA PARADINOVIĆ
TUGOMIR PARADIŠ
MARIJAN PARADŽIK
BLAŽENKO PARAT
KRISTINA PARIĆ
TIHOMIR PARIĆ
IVAN PARKLEC
GORDANA PARLOV
IVANKA PAŠALIĆ
VLATKA PAŠALIĆ
ROBERT PAŠIČEK
VERICA PATEK
NENAD PAUDENOVIC
PETAR PAUKOVIĆ
PETAR PAUŠIĆ
ZVONKO PAVEC
DJURO PAVIĆ
DRAGAN PAVIĆ
GORDANA PAVIĆ
MARKO PAVIĆ
MILORAD PAVIĆ
MILOŠ PAVIĆ
ZLATAN PAVIĆ
ANA PAVIČIĆ
BOŽO PAVIČIĆ
JURICA PAVIČIĆ
STJEPAN PAVIŠIĆ
IVAN PAVKOVIĆ
JOSIP PAVKOVIĆ

MILJENKO PAVKOVIĆ
VLATKO PAVKOVIĆ
MLADEN PAVLAK
GABRO PAVLAKOVIĆ
TOMISLAV PAVLAKOVIĆ
KREŠO PAVLEK
VLADO PAVLEK
ŽELJKO PAVLEK
ŽARKO PAVLETIĆ
DARKO PAVLICA
ALBIN PAVLIĆ
IGOR PAVLIĆ
JOSIP PAVLIĆ
MILE PAVLIĆ
SNJEŽANA PAVLIĆ
LUCIJA PAVLIČIĆ
SINIŠA PAVLIN
STJEPAN PAVLINIĆ
IVANA PAVLINOVAC
BRANKO PAVLIŠA
IVKA PAVLIŠA
SLAVKO PAVLIŠA
DRAGUTIN PAVLJEK
ALEN PAVLOVIĆ
ALOJZ PAVLOVIĆ
ILIJA PAVLOVIĆ
IVAN PAVLOVIĆ
MATO PAVLOVIĆ
NIKO PAVLOVIĆ
NIKOLA PAVLOVIĆ
TIHOMIR PAVLOVIĆ
ZDRAVKO PAVLOVIĆ
VIDA PAVUNIĆ
EDO PEČANIN
TATJANA PEČAR
NEDA PEČARIĆ
NIKOLA PEČARIĆ
LJILJANA PEČINA
ALOJZ PEČEK
DRAGUTIN PEČEK
NEBOJŠA PEČEK
ZVONKO PEČENIĆ
FRANJO PEČNIK
DRAGO PEHAR
MIJO PEHAR
SANJA PEHAR
VIŠNJA PEHAR
ZDRAVKO PEHAR
JURAJ PEHAREC
PEPA PEIĆ
DRAGUTIN PEJAK
IVAN PEJAK
VLADO PEJAK
SANDRA PEJAZIĆ
STANIMIR PEJČIĆ
ANTE PEJIĆ
BOŽIDAR PEJIĆ
ILIJA PEJIĆ
IVO PEJIĆ
MARIJA PEJIĆ
MARY PELES
DRAŽENKA PENGIC
IVICA PENGIC
JOSIP PENIĆ
MARIJA PEPELKO
VLADE PERAN
JADRANKA PERCELA

JASENKA PEREC
MARKO PEREC
SLAVKO PEREČINEC
KATA PEREKOVIĆ
MARA PEREKOVIĆ
STJEPAN PEREKOVIĆ
TANJA PERENSKI
ŽELJKO-JOSIP PERENSKI
BORISLAV PERICA
DRAGICA PERICA
JOSIP PERIĆ
MILENKO PERIĆ
MIRKO PERIĆ
RAJKO PERIĆ
VIŠNJICA PERIĆ
MARIJO PERIČEK
STJEPAN PERIŠIĆ
STJEPAN PERKO
ZVONIMIR PERKO
DARKO PERKOVIĆ
ILIJA PERKOVIĆ
IVAN PERKOVIĆ
IVO PERKOVIĆ
MIRJANA PERKOVIĆ
NIKOLA PERKOVIĆ
ELONA PERNAR
ANTON PERŠIĆ
DARKO PERŠIN
SNJEŽANA PERŠIN
STJEPAN PERŠUN-JELEKOVIĆ
IVAN PERZAN
VLADIMIR PESEK
DAMIR PESIĆ
JASNA PEŠA
MIRA PEŠA
VELJKO PEŠA
FRANC PEŠIĆ
NIKOLA PEŠIĆ
IVAN PEŠKA
KSENIJA PEŠL
GORAN PETAN
DARKO PETANJEK
ŽELJKO PETANJEK
DAMIR PETEK
RENATO PETEK
STJEPAN PETEK
DARIO PETERMANEC
TIHOMIR PETI
IVAN PETIR
DUŠANKA PETKOVIĆ
IVAN PETKOVIĆ
MILJENKO PETKOVIĆ
ŠTEFICA PETKOVIĆ
DARKO PETLJAK
RADOSLAV PETOŠ
IVAN PETRAC
STJEPAN PETRAC
MARIJAN PETRAČ
MIJO PETRAVIĆ
TOMO PETRAVIĆ
VLADO PETRAVIĆ
ŽELJKO PETRAVIĆ
ŽELJKO PETRAVIĆ
STJEPAN PETRČIĆ
KATICA PETRIC
MLADEN PETRIC
SILVANA PETRIC

ZORAN PETRIC
DUŠKO PETRIĆ
LUKA PETRIĆ
DARKO PETRINA
IVAN PETRINIĆ
KOVILJKA PETRINIĆ
NENAD PETRIS
MILAN PETRLIĆ
NIKOLA PETRLIĆ
SLAVKO PETRLIĆ
KRISTINA PETRLIK
IVAN PETROVEČKI
GRADIMIR PETROVIĆ
MILORAD PETROVIĆ
RONALD PETROVIĆ
ZLATKO PETROVIĆ
ZVONKO PETROVIĆ
PAVO PETRUŠIĆ
STIPO PETRUŠIĆ
JULIUS PEVALEK
DARKO PEVEC
JOSIP PEZIĆ
MISLAV PEZO
IVAN PICEK
MLADEN PIGAC
IVICA PIJACA
DARINKA PIJETLOVIĆ
MARINKO PIJETLOVIĆ
ZLATKO PIKEC
LADISLAV PILAT
IVAN PILATUŠ
ŽELJKO PILIĆ
DAMIR PILIPIĆ
DUBRAVKO PILJAK
IVICA PILJEK
TOMICA PILJEK
JANJKA PILJIĆ
RADENKO PILJIĆ
SLOBODAN PILJIĆ
MIROSLAV PILKO
DARKO PINCULIĆ
IVICA PINCULIĆ
JOSIP PINCULIĆ
MLADEN PINJAGIĆ
MIRKO PINTAR
DAMIR PINTARIĆ
KREŠIMIR PINTARIĆ
NEDJELJKA PINTARIĆ
RUDOLF PINTARIĆ
MLADEN PINTEK
ALEKSANDAR PINTERIĆ
VLADIMIR PINTUR
MARIJAN PIRIN
JOSIP PIRŠA
DAMIR PISAČIĆ
GORAN PISAČIĆ
DRAGUTIN PISMAROVIĆ
DAMIR PISTOR
IVAN PIŠKULIĆ
HALIL PLANINIĆ
BISERKA PLANINŠEK
IVAN PLANINŠEK
NADA PLANTAK
IVICA PLAUŠ
JADRANKA PLAVIĆ
BOJA PLAVŠIĆ
DRAŽEN PLAVŠIĆ

ZLATKO PLAŽANIN
JASMINKA PLEIČ
MATE PLEŠA
MILAN PLEŠA
VLADIMIR PLEŠA
VLADO PLEŠA
BORIS PLEŠE
DAVORIN PLEŠKO
JOSIP PLEŠKO
ANKICA PLETKOVIĆ
ŽELJKO PLETKOVIĆ
STJEPAN PLEVKO
IVAN PLEVNİK
STJEPAN PLEVNİK
IVANKA POCRNIĆ
DANIJEL PODBOJ
ŽELJKO PODBOJEC
IVAN PODGORSKI
IVAN PODGORSKI
MARIO PODGORSKI
ZLATKO PODGORŠČAK
NIKOLA PODGORŠČAK
ZLATKO PODHRAŠKI
EDUARD PODOLŠAK
MARIO PODOLŠAK
NEDILJKA PODOLŠAK
MILE PODUNAVAC
ANTUN POGAČIĆ
IVAN POGORIĆ
DUŠAN POHIŽEK
IVO POHIŽEK
ANKICA POHOVSKI
DRAGUTIN POHOVSKI
VILIM POCHE
ANICA POKLEČKI
BORIS POKUPEC
JOSIP POKUPEC
KATICA POKUPEC
VLATKO POLAK
ROMANIJA POLDRUGAČ
ZLATKO POLDRUGAČ
DARKO POLJAK
IVAN POLJAK
NADA POLJAK
STJEPAN POLJAK
STJEPAN POLJAK
ZVONKO POLJAK
ŽELJKO POLJAK
ANDJELKO POLJANČIĆ
DRAGUTIN POLJANEC
ŠEVALA POLJIĆ
FRANJO POLOVANEĆ
MIROSLAV POLUNIĆ
DAMIR PONDELJAK
ANTUN PONGRAC
MARIJAN PONGRAC
ANDREA POPE-MARKOČ
IVAN POPIJAČ
MARIO POPIJAČ
PREDRAG POPIN
DRAGUTIN POPOVAČKI
IVICA POPOVIĆ
LJILJANA POPOVIĆ
NENAD POPOVIĆ
NIKICA POPOVIĆ
RATKO POPOVIĆ
STEVO POPOVIĆ

SVJETLANA POPOVIĆ
ZLATKO POPOVIĆ
DARKO POSARIĆ
STJEPAN POSAVEC
ZDRAVKO POSAVEC
ZDRAVKO POSAVEC
ZORA POSAVEC
ŽELJKO POSAVEC
ŽELJKO POSAVEC
BRANKO POSILOVIĆ
DRAGO POSLONČEC
STJEPAN POTESAK
BRANKO POTNAR
MARINKO POTOČKI
STJEPAN POVSUD
ALOJZ POZAIĆ
IVAN POZAIĆ
ZDRAVKO POZAIĆ
DANIJEL POZDERAC
STJEPAN POZDERAC
FRANJO POŽARIĆ
JADRANKA PRAHIN
MILOVAN PRAHIN
ZDRAVKO PRAHIN
NIKOLA PRAHIR
ANTE PRALIJA
ANĐELKA PRANJIĆ
JAKOV PRANJIĆ
JEKA PRANJIĆ
NEVENKA PRANJIĆ
RENATA PRAŠNIKAR
BORIS PRAVDIĆ
MILE PREBEG
TIHOMIR PRELOG
MLADEN PREMUŽAK
ANTUN PRESEČAN
IRENA PRESEČKI
DRAGICA PREŽEC
GORAN PRGOMET
IVAN PRGOMET
IVICA PRGOMET
IVICA PRGOMET
BORISLAV PRIBANIĆ
IVO PRIBIČEVIĆ
MARKO PRIBIČEVIĆ
DJURĐIČICA PRICA
IVICA PRIGORAC
MARINA PRIMORAC
DAVOR PRIŠLIN
TIHOMIR PRITIŠANAC
DŽEMAL PRLJAČA
MILOJKO PRODANOVIĆ
JOSIP PRPIĆ
IVAN PRSKALO
MILE PRSKALO
IVICA PRTORIĆ
ZVONIMIR PRUDEUS
VLADO PRUGOVEČKI
ŽELJKO PTIČEK
IVAN PTIČAR
JOSIP PTIČEK
KREŠIMIR PTIČEK
MIRJANA PUČAK
KSENİJA PUČAK - ŠMEREK
MLADEN PUČAR
ZLATKO PUČEK
IVAN PUČKO

STJEPAN PUĐAK
STJEPAN PUHALO
STJEPAN PUHALO
BORISLAVKA PUHANIĆ
ANĐELKO PUHEK
STJEPAN PUHIN
MARTIN PUJIĆ
BARBARA PUKANIĆ
DRAGO PUKLEK
NIKOLA PUKLEK
ŽARKO PUKLEK
DAMIR PUKLIN
GABRIJEL PUKLIN
IVAN PUKLIN
DAVOR PUKŠEC
GORAN PUKŠEC
KREŠIMIR PUKŠIĆ
MARIJANA PULJA
BOSILJKA PULJANOVIĆ
JOSIPA PULJIĆ
ANDRIJA PULJKO
DRAGO PULJKO
DARIO PUPIĆ
RADOJKA PUPOVAC
LUKA PUSTAHİJA
IVAN PUSTAJ
STJEPAN PUSTAJ
BRANKO PUSTAK
BRANIMIR PUSTIŠEK
IVAN PUŠIĆ
ĐURĐICA PUŠKAR
MARINA PUŠKARIĆ
PERKA PUŠKARIĆ
BORIS PUTAK
IVAN PUZAK
ANTUN RAČIĆ
IVAN RADAŠ
JELA RADAŠ
JURAJ RADEK
VIŠNJA RADEK
SLOBODAN RADELIĆ
BRANKO RADELJA
MILJENKO RADELJA
BRANKO RADIĆ
BRANKO RADIĆ
KATICA RADIĆ
MIRKO RADIĆ
ZVONIMIR RADIĆ
DRAGO RADIČANIN
MILAN RADIN
GINA RADMAN
PETAR RADMAN
ANTO RADOŠ
DRAGAN RADOŠ
MATO RADOŠ
MILKA RADOŠ
JOSIP RADOŠEVIĆ
ZDRAVKO RADOŠEVIĆ
MARIJAN RADOVANIĆ
SMILJANA RADOVEC
ANICA RADOVIĆ
ANKICA RADOVIĆ
BORO RADOVIĆ
ILİJA RADOVIĆ
MARKO RADOVIĆ
MATO RADOVIĆ
ZORAN RADOVIĆ

ORNELLA RADOVIĆ-JURAJEC
GORDANA RAGUŽ
IVAN RAIĆ
MARIJA RAIĆ
MARKO RAIĆ
ANA RAJČIĆ
JANJKO RAJČIĆ
MATO RAJKOVAČA
FRANJO RAJKOVIĆ
MARTIN RAJKOVIĆ
IVAN RAK
MIRJANA RAKIĆ
IVANA RAKINIĆ
NENAD RAKONCA
STJEPAN RALAŠIĆ
DRAGUTIN RANOGAJEC
IVAN RANOGAJEC
JOSIP RAPČAN
JANKO RAPLJENOVIĆ
MILOŠ RAPLJENOVIĆ
IVAN RAST
DUŠAN RAŠIĆ
JELENA RAŠIĆ
MARKO RAŠIĆ
MATO RAŠIĆ
ZDENKO RAŠIĆ
GORDAN RATKAJ
KATICA RATKAJ
SLAVKO RATKAJ
KRUNOSLAV RATKAJEC
PEJO RAVLIĆ
MIJO RAVNJAK
ANASTAZIJA RAZUM
ANĐELKO RAZUM
DAVOR RAZUM
NINOSLAV RAZUM
TAJANA RAZUM
VINKO RAZUM
DAVOR RAŽENJ
IVAN RAŽENJ
DAMIR REBAK
VJEKOSLAVA REBAK
IVAN REBROVIĆ
KATICA REČEC
BAJRAMALI REDJEPI
NADICA REGVAT
DAMIR REICHER
ZLATKO REINBERGER
ALEKSANDRA REKIĆ
BESIM REKIĆ
SLAVKO REKSA
FRANE RELJA
ANĐELA RELKOVIĆ
ŽELJKO RENDULIĆ
PETAR RENIĆ
MARINKO RENJO
MIRKO REPAČ
VIŠNJA REPAR
ZDRAVKO REPAR
DUBRAVKO REPEC
FRANE RESTOVIĆ
IVAN REŠČIĆ
BOŽO REŠETAR
DUNJA REŠKOV
PETAR REŠKOVAC
ANKICA RIBIĆ
DRAGAN RIBIĆ

STIPAN RIBIĆ
 ZVONKO RIBIĆ
 GORDAN RIGO
 KATICA RIGO
 MIROSLAV RICHTER
 NIKO RIMAC
 ŽELJKO RIMAC
 ZVONKO RIZMAN
 ŽELJKO RIZVIĆ
 MARIJAN ROBIĆ
 STJEPAN ROBIĆ
 IVICA ROČIĆ
 MILAN RODIĆ
 ALOJZ ROGAR
 IVAN ROHER
 MARIO ROJKOVIĆ
 LJUBA ROMČEVIĆ-ŽGELA
 ALDO ROMIĆ
 HRVOJE ROSAN
 JAGODA ROSO
 MILENKO ROSO
 ZDRAVKA ROSO
 MARIJAN ROSTUHAR
 JOSIP ROŠ
 JURAJ ROŠČAK
 MILIVOJ ROŠČAK
 MARIJO ROŠKO
 DRAGO ROTH
 STJEPAN ROŽANKOVIĆ
 JOSIP ROŽIĆ
 BORIS ROŽMAN
 SLAVA ROŽMAN
 VLADO ROŽMAN
 GORAN RUBČIĆ
 MIROSLAV RUBES
 DANICA RUBINIĆ

LJILJANA RUBINIĆ
 PETAR RUBINIĆ
 PETAR RUBINIĆ
 ZLATKO RUBINIĆ
 ŽELJKO RUBINIĆ
 MARICA RUGANEC
 STANKA RUJEVČAN
 ZDRAVKO RUJEVČAN
 FRANJO RUKAVINA
 GORAN RUKAVINA
 IVICA RUKAVINA
 IVO RUKAVINA
 MARIJA RUKAVINA
 MARIN RUKAVINA
 MARKO RUKAVINA
 VESNA RUKAVINA
 ZORAN RUKAVINA
 ŽELJKO RUKAVINA
 MIRKO RUMBAK
 MILAN RUMENOVIĆ
 MIJO RUNTAS
 MLADEN RUPANOVIĆ
 JEKA RUPČIĆ
 JOSIP RUPČIĆ
 ZIJAD RUVIĆ
 PETAR SABLJAK
 TOMISLAV SABLJAK
 ŽELJKO SABO
 ZLATKO SABOL
 IVAN SABOLEK
 IVAN SABOLEK
 ANDREJ SABOLIĆ
 DUBRAVKA SAIĆ
 ANDJA SAKAČ
 BERISLAV SAKOMAN
 BOŽIDAR SAKOMAN

DANICA SAKOMAN
 DRAGUTIN SAKOMAN
 JOSIP SAKOMAN
 MARIO SAKOMAN
 STANISLAV SALETA
 FERZETA SALKIĆ
 ANKA SALOPEK
 ANTE SALOPEK
 DOMAGOJ JOSIP SALOPEK
 IVICA SALOPEK
 JOSIP SALOPEK
 BOŽO SAMAC
 BOŽICA SAMARDŽIĆ
 DJURDJA SAMARDŽIĆ
 ILKO SAMARDŽIĆ
 IVE SAMARDŽIĆ
 MIHAJLO SAMARDŽIJA
 ZVONKO SAMARDŽIJA
 STJEPAN SAMARIN
 STJEPAN SAMARIN
 IVAN SAMARŽIJA
 ANICA SAMBOL
 STJEPAN SAMBOL
 MARIJAN SAMBOLEC
 ŽELJKO SAMBOLEK
 IVANKA SAMBOLIĆ
 JOSIP SAMBOLIĆ
 RADOJKA SAMEC
 STJEPAN SAMEC
 MLADEN SAMORAN
 ZORA SAMOVOJSKA
 ZLATKO SAMSA
 STJEPAN SANDELIĆ
 DRAGO SAUER
 MIROSLAV SAVIĆ
 SAVO SAVIĆ

DRINKA SAVKOVIĆ
 IVAN SEČEN
 VLASTA SEČEN
 ZVONKO SEČEN
 ŽELJKO SEČEN
 MARIJA SEČENJ
 STJEPAN SEDAČ-BENČIĆ
 ILIJA SEDLIĆ
 MARKO SEDLIĆ
 STANISLAV SEDMAK
 RIFET SEFEROVIĆ
 MATO SEFNER
 ZLATKO SEIFIĆ
 BRANKO SEKULIĆ
 LIDIJA SELIMOVIĆ
 NENAD SEMEC
 BRANKO SEMREN
 MIJAT SENJAK
 SADILA SENJIĆ
 IVICA SERTIĆ
 MIRKO SERTIĆ
 VLADE SERTIĆ
 ANDJELKO SESAR
 VLADO SEŠINA
 MARKO SEVER
 ZDRAVKO SEVER
 JOSIP SEVERIN
 NENAD SEVERIN
 SUZANA SEVERIN
 ŽELJKO SEVERINAC
 LJILJANA SEVEROVIĆ
 VLADO SEVEROVIĆ
 STIPAN SIČAJA
 ZDRAVKA SIČAJA
 SLAVICA SIMEUNČEVIĆ
 ZORAN SIMEUNČEVIĆ

MIRKO SIMIČIĆ
 HAMDŽIJA SINANOVIĆ
 MARINKO SINANOVIĆ
 DARKO SINKO
 DRAŽEN SINKOVIĆ
 JOSIP SINKOVIĆ
 DRAGO SIROVINA
 BRANKO SITAR
 DRAGICA SKENDER
 MARKO SKENDER
 DRAGUTIN SKENDER STIPERSKI
 RAJKO SKENDEROVIĆ
 VLADIMIR SKENDEROVIĆ
 JOSIP SKENDROVIĆ
 LJUBICA SKENDROVIĆ
 MARICA SKOČIBUŠIĆ
 DARKO SKOČIĆ
 ELIZABETA SKOKO
 DRAGO SKOPANČIĆ
 JOSIP SKRADSKI
 GORAN SLABINJAC
 JOSIP SLAČANIN
 ANTUN SLATKOVIĆ
 MARIO SLATKOVIĆ
 MILAN SLAVIĆ
 PETAR SLAVIĆ
 BRUNO SLAVIČEK
 IVAN SLAVIČEK
 ANTUN SLAVIN
 DAMIR SLAVNOVIĆ
 LJILJANA SLAVNOVIĆ
 NEVENKA SLAVNOVIĆ
 DMITAR SLAVULJ
 ILIJA SLIŠKO
 MARICA SLIŠKO
 ŠTEFICA SLIŠKO
 ANTUN SLIŠURIĆ
 KATICA SLOBODNJAK
 VLADO SLOPKO
 IVICA SLOVENEK
 IVAN SLUGEČIĆ
 TATJANA SLUKAN
 RAJKO SLUNJSKI
 DŽEMAL SMAJIĆ
 HANA SMAJIĆ
 ROBERT SMETIŠKO
 RUDOLF SMETIŠKO
 DARKO SMETKO
 DOBRILA SMILJIĆ
 DRAGICA SMILJIĆ
 JAGODA SMILJIĆ
 JULIJANA SMILJIĆ
 SREDO SMILJIĆ
 BRANKO SMOKROVIĆ
 STJEPAN SMOLČIĆ
 ANTUN SMOLIĆ
 IVICA SMOLJAN
 MILAN SMOLJAN
 MILAN SMOLJANOVIĆ
 IVAN SMOLKOVIĆ
 IVAN SMRČEK
 TOMISLAV SMRDELJ
 MILJENKO SOBOČAN
 LIDIJA SOBOTA
 IVAN SOKAČ
 ALOJZ SOKOLIĆ
 DRAGUTIN SOKOLIĆ

MARIO SOKOLOVIĆ
 MARTIN SOKOLOVIĆ
 ŽELJKO SOLDO
 DAMIR SOLENIČKI
 DRAGO SOLENIČKI
 IVAN SOLENIČKI
 MARICA SOLENIČKI
 STJEPAN SOLENIČKI
 IGOR SOLIĆ
 KATA SOLIĆ
 STJEPAN SOLIĆ
 SINIŠA SOLINA
 IVICA SOLTAN
 LJUBICA SOMBORAC
 DAMIR SOPIĆ
 DANIJEL SOPIĆ
 JOSIP SOPIĆ
 MARIJAN SOPIĆ
 JOSIP SOPINA
 ROBERT SOPINA
 VEDRAN SOSIĆ
 LJUBICA SOTONČIĆ
 VLADIMIR SOUŠEK
 IVAN SOVEC
 MILJA SPASOVSKI
 BORIS SPORIŠ
 SANJA SPORIŠ
 VESNA SPORIŠ
 DŽEVAD SPREČIĆ
 REGINA SPREČIĆ
 ZORAN SRDIĆ
 DAMIR SREBAČIĆ
 STJEPAN SREBAČIĆ
 ROBERT SRŠEN
 JOSIP SRUK
 STJEPAN SRUK
 DJURDŽICA STAJČIĆ
 EMILIJA STAMBOLJA
 RUŽICA STAMBOLJA
 SLAVKO STANČIN
 ALOJZIJA STANIĆ
 DAMIR STANIĆ
 IVAN STANIĆ
 IVICA STANIĆ
 JURAJ STANIĆ
 MARIO STANIĆ
 MARKO STANIĆ
 MIJAT STANIĆ
 MIROSLAV STANIĆ
 VERONIKA STANIĆ
 ZLATKO STANIĆ
 LJILJANA STANKOVIĆ
 BOJAN STARČEVIĆ
 MARICA STARČEVIĆ
 MLADEN STARČEVIĆ
 RAJKO STARČEVIĆ
 IVAN STARIĆ
 DAMIR STARY
 ŽELJKO STEČUK
 IVAN STEPUNIŠEK
 ROBERT STIASNY
 DEJAN STIPANOVIĆ
 IVAN STIPANOVIĆ
 JOZO STIPANOVIĆ
 KATICA STIPIĆ
 MLADEN STIPIĆ
 DORIS STIPIĆ

ĐURO STJEPANOVIĆ
 STJEPAN STJEPANOVIĆ
 IVICA STJEPIĆ
 JERONIM STJEPIĆ
 MATO STJEPIĆ
 MIRJANA STJEPIĆ
 ZDRAVKO STJEPIĆ
 DARIO STOJANOVIĆ
 IVO STOJANOVIĆ
 ANA STOJIĆ
 DRAGUTIN STOPAR
 PERO STOPIĆ
 IVAN STOŠIĆ
 ŽELJKO STRABIĆ
 SLAVICA STRAGA
 IVAN STRANCARIĆ
 ŽELJKO STRBAD
 TOMISLAV STRIČAK
 MILAN STRIŽAK
 STJEPAN STRMEČKI
 ZVONKO STRMEČKI
 TOMISLAV STRNIKA
 BOŽICA STRUKAR
 JOSIP STRUKAR
 MARIJAN STUBLIĆ
 MIROSLAV STUNIĆ
 IVANA STUNJA
 BORIS STUPNIŠEK
 ŽELJKO STUPNIŠEK
 EŠEFA SUBAŠIĆ
 MILJENKO SUČEC
 KRUNOSLAV SUČIĆ
 MARIJAN SUČIĆ
 SUZANA SUČIĆ
 JOSIP SUDAR
 IVAN SUD
 MATO SUGOVIĆ
 DEJAN SUHOBILEK
 IVANA SUHOBILEK
 MILJENKO SUHOBILEK
 IBRAHIM SULJANOVIĆ
 ŠEFIKA SULJKANOVIĆ
 DRAGO SUMAJSTORČIĆ
 MARKO SUMONJA
 JOSIP SUROP
 ZDRAVKO SUROP
 STJEPAN SUŠA
 ŽELJKO SUŠA
 SLOBODAN SUVAJAC
 ANTE SVAGUŠA
 BARBARA SVEČNJAK
 ZDENKO SVEČAK
 IVAN SVEKRIĆ
 ŽELJKO SVEKRIĆ
 BRANKO SVETEC
 VLADO SVILIĆ
 MILAN SVOBODA
 ŽELJKO SVRAČIĆ
 ZLATKO SVRŽNJAK
 STJEPAN SZABO
 BRANKO SZAM
 KSENIJA ŠABANOVIĆ
 IVAN ŠABARIĆ
 FIKRET ŠABIĆ
 JASMIN ŠABIĆ
 MARIO ŠABIĆ
 IVAN ŠAFLIN

GROZDAN ŠAGUD
 IVICA ŠAJNOVIĆ
 REDŽO ŠAKANOVIĆ
 IVAN ŠALGAJ
 SINIŠA ŠAMEC
 BRANKO ŠANJUG
 ALOJZ ŠANTEK
 GORDAN ŠARČEVIĆ
 MILJKO ŠARČEVIĆ
 ŠIMUN ŠARČEVIĆ
 ŽELJKO ŠARČEVIĆ
 SNJEŽANA ŠARENIĆ
 DAVOR ŠARIĆ
 DAVOR ŠARIĆ
 IVAN ŠARIĆ
 MARKO ŠARIĆ
 OMER ŠARIĆ
 SEMKA ŠARIĆ
 STANKO ŠARIĆ
 STJEPAN ŠARKANJ
 MARIJAN ŠARONJA
 EMIL ŠARUTANČEK
 DRAGANA ŠATRAK
 VELJKO ŠATRAK
 DENIS ŠAVORIĆ
 STJEPAN ŠČUKANEC
 ANTONIJA ŠČUKANEC
 GORAN ŠČUKANEC
 IVAN ŠČURIC
 KATA ŠČURIC
 STJEPAN ŠČURIC
 DARKO ŠČURIĆ
 PETAR ŠEBALJ
 ŽELJKO ŠEBEČIĆ
 DRAŽEN ŠEBEK
 JOSIP ŠEBEK
 IVICA ŠEBINA
 NIKOLA ŠEGINA
 FRANJO ŠEGOVIĆ
 SLAVKO ŠEJIĆ
 MATO ŠEKELJA
 RADOMIR ŠEKETA
 ZDRAVKO ŠEKETA
 ŽELJKO ŠEKETA
 JOSIP ŠELEBAJ
 DRAGICA ŠENCAJ
 STJEPAN ŠENCAJ
 BISER ŠESNIĆ
 HRVOJE ŠESNIĆ
 JASENKA ŠESNIĆ
 IVAN ŠESTAK
 MILAN ŠEŠUK
 IVANKA ŠEVA
 ŽELJKO ŠEVA
 VJESLAV ŠIKAC
 IRENA ŠIKIĆ
 ZDENKO ŠIKIĆ
 DRAGAN ŠIMAC
 MIJO ŠIMANOVIĆ
 GORDANA ŠIMEK
 MIJO ŠIMEK
 SNJEŽANA ŠIMEK
 DUNJA ŠIMEKOVIĆ
 FILIP ŠIMIĆ
 IVO ŠIMIĆ
 JOSIP ŠIMIĆ
 JOSIP ŠIMIĆ

STEVO ŠIMIC
 VIŠNJICA ŠIMIC
 ZDENKO ŠIMIC
 ZLATKO ŠIMIC
 ZORAN ŠIMIC
 ILIJA ŠIMOVIĆ
 JOSIP ŠIMUNDŽA
 MILJENKO ŠIMUNEC
 BERISLAV ŠIMUNIĆ
 MLADEN ŠIMUNIĆ
 ZLATKO ŠIMUNIĆ
 STJEPAN ŠIMUNJAK
 VLADIMIR ŠIMUNJAK
 ŽELJKO ŠIMUNJAK
 ANTUN ŠIMUNOVIĆ
 VINKO ŠIMUNOVIĆ
 DANIJELA ŠIMURINA
 VELIBOR ŠINIK
 MIRKO ŠINKO
 PETAR ŠINTIĆ
 ZVONIMIR ŠINTIĆ
 DAVOR ŠIPOŠ
 STJEPAN ŠIPRAGA
 DRAŽENKO ŠIPRAK
 KATARINA ŠIPRAK
 MARUŠA ŠIPURA
 NENAD ŠIRANOVIĆ
 BLAŽ ŠITUM
 MILAN ŠKALEC
 DRAŽEN ŠKALIČKI
 MIRO ŠKALIČKI
 SEVLETA ŠKALJO
 MILAN ŠKAREC
 MIRJANA ŠKERL
 BOŽENKO ŠKEVA
 DRAŽEN ŠKOFLJANEC
 ŽELJKO ŠKORAK
 VLADO ŠKORIĆ
 ZVONIMIR ŠKORIĆ
 BORIS ŠKORJANC
 SPOMENKA ŠKRABL
 IVICA ŠKREB
 DRAGO ŠKREBLIN
 MARIJO ŠKREBLIN
 DAMIR ŠKRINJAR
 DRAGUTIN ŠKRINJARIĆ
 ALEKSANDAR ŠKRIPAČ
 DRAGUTIN ŠKRLEC
 JOSIP ŠKRILIN
 TIHOMIR ŠKRILIN
 DANICA ŠKRNJUG
 DARKO ŠKUDAR
 MLADEN ŠKUDAR
 NADA ŠKUDAR
 VINKO ŠKVORČEC
 ANA ŠKVORČEC
 ŽELJKO ŠKVORČEC
 JOSIP ŠLEGER
 TOMI ŠLEZINGER
 ANKICA ŠLIBAR
 MILIVOJ ŠLOGAR
 MLADEN ŠMINTIĆ
 IVAN ŠMIT
 BRANKO ŠMUK
 RUDOLF ŠNIDARIĆ
 VLADO ŠOBOTA
 MARIJAN ŠOIĆ

STJEPAN ŠOIĆ
 ŽELJKO ŠOKČEVIĆ
 DAVOR ŠOKIĆ
 SLAVKO ŠOLAJA
 IVAN ŠOLČIĆ
 MARIJAN ŠOLČIĆ
 MIRO ŠOLJIĆ
 RADOSLAV ŠOLJIĆ
 ALEN-IVAN ŠOŠTARIĆ
 DAVOR ŠOŠTARIĆ
 DRAGUTIN ŠOŠTARIĆ
 IGOR ŠOŠTARIĆ
 IGOR ŠOŠTARIĆ
 IVAN ŠOŠTARIĆ
 SLAVKO ŠOŠTARIĆ
 NENAD ŠOŠTARKO
 LUCIANO ŠPANIĆ
 GRACIELA ŠPANIĆ-VIDOVIĆ
 DRAGAN ŠPEHAR
 IVICA ŠPEHAR
 MARICA ŠPEHAR
 KREŠIMIR ŠPELJAK
 DAMIR ŠPIRANEC
 KATICA ŠPIRANEC
 MARIJAN ŠPIRIĆ
 IVAN ŠPIŠIĆ
 VILIM ŠPLAJT
 DARKO ŠPOLJAR
 DUBRAVKO ŠPOLJAR
 IVICA ŠPOLJAR
 MIROSLAV ŠPOLJAR
 STJEPAN ŠPOLJAR
 ŽELJKO ŠPOLJAR
 BRANKO ŠPOLJAREVIĆ
 DUBRAVKA ŠPOLJARIĆ
 MARIJANA ŠPOLJARIĆ
 MILAN ŠPOLJARIĆ
 MILE ŠPOLJARIĆ
 NIKOLA ŠPOLJARIĆ
 SLAVKO ŠPOLJARIĆ
 ZVONKO ŠPOLJARIĆ
 IVICA ŠPORČIĆ
 SMILJKA ŠPÖRER
 STJEPAN ŠTABA
 ŠTEFICA ŠTABA
 DAVORIN ŠTABEK
 MARTIN ŠTAJDOHAR
 MILAN ŠTAJDOHAR
 BOJAN ŠTAJMINGER
 DAVOR ŠTAJMINGER
 JASMINKA ŠTEFANAC
 MARKO ŠTEFANAC
 DANIJELA ŠTEFANČIĆ
 JOVANKA ŠTEFANČIĆ
 VELIMIR ŠTEFANČIĆ
 ROMAN ŠTEFANIĆ
 BOŽICA ŠTEFOVIĆ
 DRAGUTIN ŠTEFOVIĆ
 VLADIMIR ŠTENTA
 BORIS ŠTERGER
 JOSIP ŠTERL
 MILICA ŠTIBRIĆ
 SLAVKO ŠTIH
 ANTUN ŠTIMAC
 DRAGAN ŠTIMAC
 DUBRAVKO ŠTIMAC
 IVICA ŠTIMAC

JOSIP ŠTIMAC
 STJEPAN ŠTIMAC
 DRAŽEN ŠTIVIČIĆ
 JOSIP ŠTIVORIĆ
 NADICA ŠTIVORIĆ
 DARKO ŠTOR
 STRIBOR ŠTRBAC
 FRANJO ŠTREK
 ROBERT ŠTREK
 IVAN ŠTRK
 MIROSLAV ŠTRK
 DARKO ŠTROK
 JOSIP ŠTROK
 VILIM ŠTROK
 KRUNOSLAV ŠTRUML
 KATICA ŠTUBAN
 BRANKO ŠTURBEK
 ANTUN ŠTURLAN
 JOSIP ŠTURLIĆ
 JOSIP ŠUBARIĆ
 MIRJANA ŠUBARIĆ
 PETAR ŠUBARIĆ
 LJILJANA ŠUBAŠA
 MILAN ŠUJICA
 VELIMIR ŠUK
 MIRKO ŠUKARA
 ROBERT ŠULENTIĆ
 SLAVICA ŠULJIĆ
 IVAN ŠUMIGA
 SLAVICA ŠUMIGA
 MARINKO ŠUPE
 MARKO ŠUPE
 ISMETA ŠUPEK
 JOSIP ŠUPEK
 IVAN ŠUPER
 AGATA ŠUPERINA
 TOMISLAV ŠUPLJICA
 VLADIMIR ŠUPRINA
 IVAN ŠURBEK
 DAMIR ŠURINA
 JOSIP ŠURINA
 NADA ŠUSTER
 DAMIR ŠUSTIĆ
 VESNICA ŠUŠKOVIĆ
 BOŽO ŠUŠNIĆ
 MATIJA ŠUŠTIĆ
 STJEPAN ŠUŠTIĆ
 VESNA ŠUŠTIĆ
 ŽELJKA ŠUŠTIĆ
 IVAN ŠUT
 FRANO ŠUTALO
 DARIO ŠUTE
 IVAN ŠUTE
 JOSIP ŠUTIJA
 JADRANKA ŠUVAK-MARTINOVIĆ
 HAJRUDIN ŠUVALIĆ
 IVAN ŠVAGA
 STEVO ŠVAGA
 DUBRAVKO ŠVALJEK
 JOSIP ŠVALJEK
 DARKO ŠVEC
 JOSIP ŠVEC
 ZDRAVKO ŠVEC
 VJEKOSLAV ŠVEHLA
 RUŽICA ŠVENCIBIR
 ZLATKO ŠVENDA
 DRAGO ŠVIGIR

DRAGUTIN ŠVIGIR
 MLADEN ŠVIGIR
 DAMIR ŠVIGLIN
 IVAN ŠVRAČIĆ
 THOMAS TABORŠAK
 ANTO TADIĆ
 BOŽANA TADIĆ
 FRANO TADIĆ
 ILIJA TADIĆ
 ILJO TADIĆ
 JOSIP TADIĆ
 PEJO TADIĆ
 SLAVICA TADIĆ
 STANKO TADIĆ
 VILIM TADIĆ
 VLADO TADIĆ
 ZVONKO TADIĆ
 ESAD TAHIROVIĆ
 JASNA TANČAK
 DRAŽEN TANDARIĆ
 IGNAC TANDARIĆ
 STJEPAN TANDARIĆ
 BRANKO TANKOVIĆ
 DARKO TANODI
 MARINKO TARABIĆ
 MIRA TARADEJ
 MLADEN TARADEJ
 DAMIR TARAS
 JADRANKA TARBUK
 DAMIR TARLE
 ZLATKO TAŠI
 VIKTOR TAŠIĆ
 VLADO TAŠIĆ
 NINO TATALOVIĆ
 RADMILA TATALOVIĆ
 IVAN TATAR-RUBAN
 BRANKO TAUŠAN
 VLADIMIR TELEBUH
 VIŠNJA TELINEC
 VLADO TEPEŠ
 SVETOZAR TEPŠIĆ
 STJEPAN TEPUŠ
 ZDRAVKO TERHAJ
 MLADEN TEŠANIĆ
 ANTO TIKVIĆ
 ZORA TILJAK
 ŽELJKO TILJAK
 ŽELIMIR TINTOR
 PERO TIPURIĆ
 ALAN TIRIĆ
 JOSIP TIŠLAR
 DAVOR TIŠLER
 IVAN TIŠLJAR
 ROK TIŠLJAR
 MLADEN TKALČEVIĆ
 RAJKO TKALČEVIĆ
 BRANKO TKALČIĆ
 MARTIN TKALČIĆ
 GORAN TKALEC
 IVICA TKALEC
 JOSIP TKALEC
 STANISLAV TKALEC
 STJEPAN TKALEC
 VLADIMIR TLUSTENKO
 ANTO TOKALIĆ
 MELITA TOKALIĆ
 MEVLIDA TOKIĆ

MIRSAD TOKIĆ
 ŽIVKO TOKIĆ
 ANKICA TOLIĆ
 IVICA TOLIĆ
 JURE TOLIĆ
 MARIJA TOLIĆ
 MIJAT TOLIĆ
 PEJO TOLIĆ
 ROMINO TOLIĆ
 ANTO TOMAS
 FRANJO TOMAS
 IVICA TOMAS
 JOSIP TOMAS
 KATICA TOMAS
 NIKOLA TOMAS
 PERO TOMAS
 IVAN TOMAŠEK
 IVAN TOMAŠIĆ
 STJEPAN TOMAŠIĆ
 MARIJAN TOMAŠKOVIĆ
 SILVIO TOMAŠKOVIĆ
 ZDENKO TOMAŠKOVIĆ
 MILE TOMAZ
 ŽARKO TOMAZ
 BOŽO TOMIĆ
 FRANJO TOMIĆ
 JOZO TOMIĆ
 JURO TOMIĆ
 MATO TOMIĆ
 MILJENKO TOMIĆ
 PEJO TOMIĆ
 STJEPAN TOMIĆ
 TOMISLAV TOMIĆ
 MATO TOMIČIĆ
 VLADIMIR TOMINA
 ZDRAVKO TOMINAC
 DUBRAVKO TOMLJANOVIĆ
 MIROSLAV TOMLJANOVIĆ
 MIJO TOMORAD
 JOSIP TOMURAD
 DARKO TONKOVIĆ
 MUSTAFA TOPČAGIĆ
 IVAN TOPČIĆ
 MARIJA TOPČIĆ
 BORKA TOPIĆ
 DARKO TOPIĆ
 DRAŽANA TOPIĆ
 MLADEN TOPIĆ
 RADE TOPIĆ
 VID TOPIĆ
 BOŽIDAR TOPLAK
 BISERKA TOPOL
 STJEPAN TOPOLNJAK
 TIHOMIR TORBAŠINOVIĆ
 MILE TORBICA
 JOSIP TORTIĆ
 DAMIR TOT
 MIROSLAV TOT
 DAVOR TOVARLOŽA
 LAČKO TOVERNIĆ
 BOŽO TOZAN
 BOJAN TRAJBAR
 DANIJEL TRAKOŠČANEC
 VLADIMIR TRBOVIĆ
 DARKO TRBUŠIĆ
 IVICA TRBUŠIĆ
 IVAN TRČAK

JOSIP TRDAK
 MARIJA TRDAK
 DRAGICA TREBOVAC
 KATICA TREMPETIĆ
 DRAGO TRGLAČNIK
 DRAGUTIN TRGOVEC
 STJEPAN TRGOVEC
 ŽELJKO TRGOVEC
 GORAN TRIVANOVIĆ
 SLAVKO TRNJAR
 ŽELJKO TRNJAR
 VLATKO TROGRLIĆ
 LJILJANA TROPINA
 DRAGUTIN TROTIĆ
 ĐURO TRPUTAC
 ZORKA TRPUTAC
 HERMILA TRPUTEK
 ŽELJKO TRPUTEK
 DRAGA TRS
 IVAN TRS
 MARINA TRS
 SEMKA TRUBARAC
 DARIO TRUNTIĆ
 RENATA TRUPEC
 IVAN TRUPELJAK
 ZDRAVKO TRUPELJAK
 NEDO TUBIĆ
 IVICA TUCMAN
 ZORICA TUCMAN
 IVAN TUDEK
 JANKO TUĐA
 KREŠIMIR TUĐINA
 STJEPAN TUĐINA
 MARIJAN TUKEK
 MARKO TUKERA
 BLAŽ TUNJIĆ
 MIROSLAV TUNJIĆ
 ZLATKO TUNJIĆ
 IKA TUPEK
 DANIELA TURČIĆ
 VJEKOSLAV TURČIĆ
 ŽELJKO TURČIĆ
 IVAN TURČIN
 GABRIJELA TURK
 MATO TURK
 SINIŠA TURK
 TOMISLAV TURK
 BORIS TURKALJ
 KRUNO TURKALJ
 JOSIP TURKEŠ
 MILOVAN TURKIĆ
 DRAŽEN TURKOVIĆ
 IVAN TURKOVIĆ
 STJEPAN TURKOVIĆ
 VLADIMIR TURKOVIĆ
 IVICA TUROVEC
 TEREZIJKA TUROVEC
 FADIL TURSUNOVIĆ
 VJEKOSLAV TURZA
 BOŽIDAR TUŠAR
 BRANKO TUŠEK
 ZLATKO TUŠEK
 IVAN TUŠIN
 NENAD TUŠIN
 MILAN TUTEK
 SUZANA TUTEK
 ALEM TUTUNDŽIĆ

ANTO TUZLA
 VLADIMIR UDIĆ
 SINIŠA UGLIK
 RADISLAV UJDUR
 IVAN UJEVIĆ
 BERISLAV ULBRIH
 MIRA UMIČEVIĆ
 ZORAN UMIČEVIĆ
 NADA UREMOVIĆ
 BRANKO UROIĆ
 DRAGICA UROIĆ
 GORAN UROIĆ
 MARIJAN UROIĆ
 DJORDJE UROŠEVIĆ
 RADE UŠLJEBRKA
 MARTIN UŽAREVIĆ
 IVAN VACI
 DAVOR VAGNER
 BORO VAJAGIĆ
 EDITA VAJAGIĆ
 STJEPAN VALEC
 MIRA VALENT
 VELIBOR VALENTA
 MARIJAN VALENTAK
 IVAN VALEŠIĆ
 IVAN VALJAK
 JOSIP VALJAK
 KATICA VALJAK
 MILAN VALJAK
 ROBERT VALJAK
 ŽELIMIR VALJAK
 ANDRIJA VALJAVEC
 DRAGUTIN VALJAVEC
 BOŽIDAR VANDEKAR
 ROBERT VARGA
 ROBERT VARGOVIĆ
 BOGDAN VASILJEVIĆ
 DRAŽEN VDOVIĆ
 DARKO VEGH
 SIMICA VEJIĆ
 ELVIRA VELIĆ
 SEJAD VELIĆ
 JOSIP VELIČAN
 IVICA VERNIK
 IVO VESELČIĆ
 OLGA VESELINOVIĆ
 SRETKO VESELINOVIĆ
 ZLATKO VESELJAK
 DAMIR VEVEREC
 DARKO VEVEREC
 DUŠAN VICKOVIĆ
 MARICA VIDAK
 MIROSLAV VIDAK
 RADOSLAV VIDAK
 VINKO VIDAK
 ZLATKO VIDAK
 DAMIR VIDAKOVIĆ
 NADA VIDAKOVIĆ
 STJEPAN VIDALINA
 VLADIMIR VIDAS
 BOGDAN VIDLJINOVIĆ
 ANKA VIDOVIĆ
 ANTO VIDOVIĆ
 IRMA VIDOVIĆ
 IVO VIDOVIĆ
 KLARA VIDOVIĆ
 MILE VIDOVIĆ

MLADEN VIDOVIĆ
 SLAVICA VIDOVIĆ
 ZORAN VIDOVIĆ
 MILAN VINCELJ
 BORIS VINKOVIĆ
 BRANKO VINKOVIĆ
 DRAGICA VINKOVIĆ
 MARIJAN VINOJČIĆ
 VJERAN VINSKI
 GORAN VIROVAC
 IVAN VISINSKI
 MILICA VIŠEKRUNA
 STJEPAN VIŠOŠEVIĆ
 JOVAN VITAS
 ZORA VITAS
 IVAN VITEZ
 MLADEN VITEZ
 STJEPAN VITEZ
 SREČKO VITKOVIĆ
 VLADO VLAHINIĆ
 TUGOMIR VLAHOVIĆ
 DRAGO VLAINIĆ
 DRAŽEN VLAINIĆ
 LJUBICA VLAINIĆ
 JASENKA VLAJIĆ
 BRANKO VLAŠIĆ
 DUBRAVKA VLAŠIĆ
 FILIP VLAŠIĆ
 MARIO VLAŠIĆ
 MIROSLAV VLAŠIĆ
 RADOSLAV VLAŠIĆ
 BORIS VLAŠIČEK
 DRAGUTIN VNUČEC
 IVICA VNUČEC
 MARTIN VNUČEC
 MILAN VNUČEC
 VALERIJA VNUČEC
 JOSIP VODIR
 BRANKO VODJEVIĆ
 DARKO VODOPIĆ
 MILJENKO VODOPIJA
 MILJENKO VOJTUŠEK
 STJEPAN VOLAR
 IVICA VOLAREVIĆ
 ŽELJKO VOLARIĆ
 KATARINA VOLODER
 LJUDEVIT VORIH
 MIRKO VORKAPIĆ
 VELIMIR VOUČKO
 DAMIR VRABEC
 DARKO VRABEC
 ĐURĐICA VRABEC
 JOSIP VRABEC
 JOSIP VRANČIĆ
 MILAN VRANČIĆ
 STJEPAN VRANČIĆ
 STJEPAN VRANEK
 JOSIP VRANIĆ
 DARKO VRANJEŠ
 MATO VRANJEŠEVIĆ
 MARIJAN VRBAN
 VIKTOR VRBAN
 DAMIR VRBANC
 ĐURĐICA VRBANC
 MLADEN VRBANC
 BLAŽ VRBANČIĆ
 MIROSLAV VRBANČIĆ

VLADIMIR VRBANČIĆ
 ŽELJKO VRBANEC
 DRAGO VRBANIĆ
 STJEPAN VRBANIĆ
 TOMO VRBANIĆ
 IVICA VRBAT
 JURAJ VRBNJAK
 TEREZIJA VRČKOVIĆ
 DANIJEL VRDOLJAK
 PERO VRDOLJAK
 STIPO VRDOLJAK
 ZLATKO VRDOLJAK
 BRANKO VREČIĆ
 NIKO VRHOVAC
 PETAR VRHOVAC
 ĐURĐA VRHOVSKI-BOROVAC
 NEDILJKO VRKAŠEVIĆ
 ŠTEFICA VRKIĆ
 DIANA VRLEC
 MIRKO VRLEC
 MLADEN VRŠČAK
 DENIS VRŠEK
 JOSIP VRŠEK
 ANKA VUČIĆ
 SLAVKO VUČIĆ
 SINIŠA VUČILOVSKI
 ANGELA VUČINA
 BRUNO VUČINA
 STJEPAN VUČINA
 ZLATKO VUČKO
 DJURĐA VUDJAN
 STJEPAN VUGA
 MLADEN VUGEC
 IVICA VUGER
 ŽELJKO VUGER
 ANA VUGRINOVIĆ
 STJEPAN VUGRINOVIĆ
 ŽELJKO VUIĆ
 BLAŽENKA VUJICA
 ZORAN VUJICA
 GORAN VUJIĆ
 MARKO VUJIČIĆ
 MARIJA VUK
 BRANKO VUKADIN
 MARIJAN VUKADIN
 NADA VUKAJLOVIĆ
 STANKO VUKASOVIĆ
 FRANJO VUKAŠINEC
 JASENKA VUKAŠINEC
 MILAN VUKČEVIĆ
 ZORAN VUKČEVIĆ
 ANTUN VUKELIĆ
 IVAN VUKELIĆ
 IVAN VUKELIĆ
 JOSIP VUKELIĆ

ROBERT VUKIĆ
 LJILJANA VUKMAN
 MILIVOJ VUKMANIĆ
 MIJO VUKOJE
 BOŽO VUKOVIĆ
 DAMIR VUKOVIĆ
 DAVOR VUKOVIĆ
 DAVOR VUKOVIĆ
 GORAN VUKOVIĆ
 JURE VUKOVIĆ
 LJILJANA VUKOVIĆ
 MILAN VUKOVIĆ
 PERO VUKOVIĆ
 RASMILA VUKOVIĆ
 ZVONKO VUKOVIĆ
 ŽELJKO VUKOVIĆ
 ŽELJKO VUKOVIĆ
 VLADO VUKSAN
 MILKA VUKŠA
 DARKO VULJAR
 CHRISTIAN VLADO VULJAR
 ZDRAVKO VULJAR
 DJURĐIČA VULJE
 SABIT VUNIĆ
 DANIJEL VURADIN
 MILOŠ VURDELJA
 EVA VURUNA
 MILAN VUSIĆ
 DRAŽEN VUŠAK
 MATEO VUŠKOVIĆ
 KREŠIMIR WALENSCHAG
 DAMIR ZADRAVEC
 RUŽICA ZADRAVEC
 JOSIP ZADRO
 MARIO ZAGAJSKI
 MARIJAN ZAGORAC
 VLADIMIR ZAGORAC
 DRAGO ZAGOREC
 SLAVKO ZAGOREC
 STJEPAN ZAGORŠAK
 ZDENKO ZAGRAJSKI
 AMALIJA ZAJEC
 BARICA ZAJEC
 DARKO ZAJEC
 MARIJA ZAJEC
 MLADEN ZAJEC
 STJEPAN ZALUŠKI
 SLAVKO ZANOŠKI
 ROBERT ZBILJSKI
 VLADIMIR ZBILJSKI
 STJEPAN ZBUKVIĆ
 JOZO ZEBA
 GORAN ZEBIĆ
 SONJA ZEBIĆ
 JOSIP ZEC

KATA ZEC
 VESKO ZEC
 VESNA ZEC
 DRAŽEN ZEČEVIĆ
 VLADO ZELENBRZ
 LJILJANA ZELENKA
 NEVENKA ZELENKA
 TONČO ZELENKA
 VESELKO ZELENKA
 BRANKO ZEMAN
 TOMISLAV ZEMAN
 ANĐELKO ZENKO
 IVAN ZENKO
 ANA ZETIĆ
 BERISLAV ZETIĆ
 JOZO ZETIĆ
 PEJO ZETIĆ
 ZDRAVKO ZIMAK
 ANTUN ZIMET
 DAVOR ZLAČKI
 IVANKA ZLAČKI
 JOZO ZLATIĆ
 JOSIP ZLATKOVIĆ
 BOŽO ZLODI
 JURAJ ZLODI
 KRUNO ZMIŠLJA
 JOSIP ZORC
 MARICA ZORIĆ
 MARKO ZORIĆ
 PETAR ZORIĆ
 VERONIKA ZORIĆ
 ANA ZOVKO
 TOMISLAV ZOVKO
 ZDRAVKO ZOVKO
 DRAGO ZRINJAN
 FRANJO ZRINJAN
 MILENA ZRINJAN
 IVICA ZRINJSKI
 ŽELJKO ZRINSKI
 ŽELJKO ZRNČIĆ
 ANA ZRNIĆ
 JAGICA ZRNIĆ
 SVETO ZRNIĆ
 ILIJA ZUBAK
 JELA ZUBAK
 ZVONIMIR ZUBAK
 LJILJANA ZUBER
 DARKO ZUJIĆ
 ILIJA ZUKANOVIĆ
 HASAN ZUKIĆ
 SULEJMAN ZUKIĆ
 BRANKO ZVONARIĆ
 LJUBICA ZVONARIĆ
 MARIJA ŽABČIĆ
 MILJENKO ŽAGAR

STJEPAN ŽAGAR
 MIJO ŽAGMEŠTER
 SARAFINA ŽARKO
 DRAGUTIN ŽARKOVIĆ
 VLADE ŽARKOVIĆ
 NIKO ŽDRAVAC
 VITOMIR ŽERJAV
 DRAGICA ŽEŽELJ
 IVICA ŽGANJER
 VLADIMIR ŽGANJER
 JOSIP ŽGELA
 SREČKO ŽGELA
 DAMIR ŽIGIĆ
 MLADEN ŽIGIĆ
 MLADEN ŽIGROVEČKI
 TVRTKO ŽILIĆ
 ŽELJKO ŽILIĆ
 ANĐELKO ŽILJAK
 FRANJO ŽILJAK
 IVAN ŽILJAK
 MARIJAN ŽILJAK
 MILAN ŽILJAK
 MILAN ŽILJAK
 STJEPAN ŽILJAK
 DJURĐA ŽITKOVIĆ
 DRAŽEN ŽITKOVIĆ
 VINKO ŽITKOVIĆ
 BORIS ŽIVIČNJAK
 GORDANA ŽIVIČNJAK
 ANĐELKO ŽIVKO
 DANICA ŽIVKOVIĆ
 MLADEN ŽIVKOVIĆ
 ŽELJKO ŽIVKOVIĆ
 JOSIP ŽLENDER
 BORIS ŽLIMEN
 DUBRAVKO ŽNIDARIĆ
 VIŠNJA ŽOKVIĆ
 NINOSLAV ŽORAT
 RUŽA ŽORAT
 IGOR ŽUBRINIĆ
 VJEKOSLAV ŽUGEČ
 JOZO ŽULJ
 DRAGICA ŽUNEC
 DARKO ŽUPAN
 MARKO ŽUPAN
 STJEPAN ŽUPANČIĆ
 MIROSLAV ŽUPANIĆ
 MLADEN ŽUPANIĆ
 ZLATA ŽUPANIĆ
 ZLATKO ŽUPANIĆ
 MILIVOJ ŽUTAK

1891. - 2001.

Copyright © ZET, d.o.o., Zagreb

Nakladnik
ZET, d.o.o., Zagreb, Ozaljska 105

Za nakladnika
Julius Pevalek

Sunakladnik
ZNANJE, d.d., Zagreb, Ul. kralja Zvonimira 17

Za sunakladnika
Branko Jazbec

Urednik
Vlado Šobota

Suradnici
Borislav Benažić, Zdravko Horvat, Goran Kekić, Ivan Pelz, Vlado Šobota, Barbara Svečnjak

Fotografije
Tošo Dabac, Zdravko Horvat, Radoslav Karleuša, Goran Kekić, Željko i Miran Krčadinac,
Barbara Svečnjak, Vlado Šobota
Fotoarhiv Ureda za odnose s javnošću ZET-a, Arhiv ZET-a, Tehnički muzej,
Muzej grada Zagreba, Muzej Turoropolja u Velikoj Gorici

Grafičko oblikovanje
Kristina Marin

Priprema za tisak
LEONARDO, Zagreb

Tisak
ZNANJE, d.d., Zagreb

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalne i sveučilišne knjižnice, Zagreb

UDK 656.34 (497.5 Zagreb) (067.5)

ZAGREBAČKI električni tramvaj : 1891. -
2001. / <urednik Vlado Šobota ;
fotografije Tošo Dabac... <et al.>. -
Zagreb : ZET, 2001.

ISBN 953-96924-3-1

I. Zagrebački električni tramvaj --
Spomenica

410813022
